

ሰማያዊ

በረከትን መውረስ

ETHIOPIAN EVANGELICAL CHURCH
9150 GARLAND RD.
DALLAS, TX 75218

፲፱፻፹፯ (1987) ዓ.ም.

1995 እ.ኤ.አ.

ከዶክተር አለሙ ቢፍቱ

ETHIOPIAN EVANGELICAL CHURCH
9150 GARLAND RD.
DALLAS, TX 75218

ይህን
መጽሐፍ
ያለ ደራሲው
ፈቃድ ማባዛት
ወይም በሙሉም
ሆነ በክፍል መልሶ
ማሳተም በሕግ የተከለከለ ነው።

Copyright Alemu Beeftu, June, 1995

All Rights Reserved.

PRINTED IN THE U.S.A.

ይህን
መጽሐፍ
በቃል መግለጽ
የማይቻል ታላቅ
በረከት ለሆኑልኝ
ለባለቤቴ ለገነት ያዕቆብ
እንዲሁም ለልጆቻችን
ለኪያ ዓለሙና ለአማኑኤል ዓለሙ
ከልብ ከመነጩ ፍቅር ጋር አበረከታለሁ።

ETHIOPIAN ETHIOPIAN CHURCH
GENERAL SECRETARIAT
DALLAS, TX 75218

ምዕራፍ	ርዕስ	ገጽ
	መቅድም	008
	ክፍል አንድ	
	የበረከት ተስፋዎች በብሉይ ኪዳን	011
1	የበረከት ዓላማው	012
2	ለበረከት መፈጠራችን	015
	▶ በመልኩ የመፈጠር በረከት	015
	▶ በምሳሌው የመፈጠር በረከት	017
	▶ ሕይወቱን የመቀበል በረከት	018
	▶ ኅብረት የማድረግ በረከት	019
	▶ ሰው ለሰው የመፈጠሩ የኅብረት በረከት	020
	▶ የሃላፊነት በረከት	022
	▶ የሥልጣን በረከት	022
	▶ በእግዚአብሔር አፍ መባረክ	023
3	የእርግማን መግባት	025
	▶ መንፈሳዊ ሞት	026
	▶ የሥጋ ሞት	027
	▶ ራቂትነት	027
	▶ ከእግዚአብሔር ፊት መሸሽ	029
	▶ የኅብረት መቋረጥ	032
	▶ የምድር መረገም	033
	▶ በመከራ መብላት	034
	▶ ከእግዚአብሔር ዓላማና ፈቃድ መውጣት	034
4	የበረከት ቃል ኪዳን	036
	▶ የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማት	041
	▶ ለእግዚአብሔር መለየት	044
	▶ ከአባት ቤት መለየት	048
	▶ መከተል	050
5	የመታዘዝ በረከት	053

ክፍል ሁለት -

	የበረከት ተስፋዎች በአዲስ ኪዳን	063
6	የአዲስ ኪዳን በረከት - ክፍል አንድ	064
	▶ በክርስቶስ መምጣት የተሰጠን በረከት	065
7	የአዲስ ኪዳን በረከት - ክፍል ሁለት	073
	▶ የመንፈስ ቅዱስ በረከት	073
	▶ የቃሉ በረከት	075
	▶ የቤተ ክርስቲያን በረከት	077
	▶ የዳግም ምጽአት በረከት	079

ክፍል ሦስት

	በረከትን የመውረስ ጥሪ	081
8	የበረከት ተስፋና	082
	▶ የባህል እርግማን	086
	▶ የጣዖት አምልኮ እርግማን	089
	▶ ከአብዮት የመጣ እርግማን	090
9	የውርስ ጥሪ	092
	▶ የእግዚአብሔር ልጅ መሆን	094
	▶ ከምድረበዳ ሕይወት መውጣት	096
	▶ ዮርዳኖስን በእምነት መሻገር	099
	▶ የበረከትን ጠላቶች ሁሉ ማጥፋት	100
10	በረከቱን መውረስ	109
	▶ የእግዚአብሔርን እረኝነት መቀበል	110
	▶ በእግዚአብሔር ማረፍ	112
	▶ ምሪቱን መከተል	113
	▶ ተግሳጹን መቀበል	113
	▶ በሕልውናው መታመን	114
	▶ በረከቱን መቀበል	121
	▶ የአገልግሎትን ቅባት መቀበል	123
	▶ በቤቱ መኖር	124

ምስጋና

ከሁሉም በፊት በአገልግሎቱ ውስጥ ተካፋይ እንድሆን ዕድል ለሰጠኝና የተሰጠኝንም ለሕዝቡ እንዳስተላልፍ በጸጋና በፍቅሩ ብርታት የሆነኝን ታላቁን አምላኬን ከልቤ አመሰግናለሁ፤ ከብርንም ሁሉ ለስሙ እሰጣለሁ።

በዚህ አገልግሎት በጸሎትና ሃሳብ በመስጠት አብረውን በመሰለፍ በረከት ለሆኑን ወገኖች ሁሉ ጌታ አብዝቶ ይባርካችሁ እላለሁ። በተለይም ደግሞ በድካሜም በብርታቴም አብራኝ ሁልጊዜ ለምትቆም ለባለቤቴ ለገነት ያዕቆብ ልባዊ ምስጋናዬን አቀርባለሁ።

እንዲሁም ደግሞ መጽሐፉን እንብበው ጠቃሚ ምክራቸውን ያበረከቱትን አቶ ጌታቸው ጭኮን፣ ወይዘሪት ጥሩወርቅ መስፍንን፣ አቶ የኋላሸት ካሣን፣ አቶ መንግሥቱ ለማን፣ መጋቢ ዘለቀ አለሙን፣ መጋቢ እንዳሻው ከልክሌን፣ ዶ/ር ቶለሳ ጉዲናን፣ አቶ ዓለም ባዘዘውንና ዶ/ር ሚካል ባይእሳን እጅግ አድርጌ አመሰግናቸዋለሁ። ዶ/ር አበራ ሞላ የመጽሐፉን ርዕስ በኮምፑዩተር በመጻፍ ስለ አደረገው እርዳታ ልባዊ ምስጋናዬን አቀርባለሁ።

መቅድም

እግዚአብሔር ልጆቹ ሁሉ በመንፈስ፣ በነፍስና በሥጋ ይባረኩ ዘንድ ፍጹም ፈቃዱ ነው። (3ዮሐ. 2) ዳሩ ግን በግል፣ በቤተሰብ ወይም በአገር ደረጃ ይህ እውነታ በበርካታ ክርስቲያኖች ሕይወት ተንጸባርቆ የማይታየው ለምንድነው? ዶ/ር አለሙ ቢፍቱ የእግዚአብሔርን ቃል መሠረት በማድረግ፣ የበረከት ጠንቆችንና መፍትሔዎችን ከተጨባጭ ምሳሌዎች ጋር ያቀርብልናል።

አንድ ልብ ልንለው የሚገባው የበረከት ዋና ጠላት አንደበት መሆኑ ተጠቅሷል። በራሳችንም ሆነ በልጆቻችን ላይ የምናወርዳቸው ወይም የምናውጃቸው በረከት አልባ ቃላት፣ ውለው አድረው መርገምን እንድናመርት ያስገድዱናል። ቃላት ተሸካሚዎች እንደመሆናቸው መጠን፣ እምነት ወይ ጥርጥር፣ ፍቅር ወይ ጥላቻ፣ በረከት ወይ መርገምን ያስተላልፋሉ። ቃሎቻችን ምን አዝለዋል? ዕድሜ ልካችንን በሙሉ የአንደበታችንን ፍሬ ስናጭድ ኖረናል። መልካም ይሁን ክፉ ዛሬም ትናንት የዘራነውን እየተመገብን ነው። ስለዚህ በምንናገረው እንዳንጠመድ፣ እንደ እግዚአብሔር ቃል ያልሆኑ ቃላትን ከመጠቀም መታቀብ ብልህነት ነው። “ሞትና ሕይወት በምላስ እጅ ናቸውና!” (ምሳሌ 18:21)

ሌላው አብይ ትኩረት የሚያሻው የበረከት ነቀዝ ያለመታዘዝ መሆኑን አንባቢው እንዲያስተውል ጸሐፊው ያሳስባል። እግዚአብሔር ከመስዋዕትም ይልቅ መታዘዝን እንደሚመርጥ

ደጋግሞ በቃሉ ተናግሯል። ሰማያዊውን በረከት መውረስ የሚወዱ ሁሉ የተልእኮአቸው ገጽታ ሐዘንና ደስታ፣ መከራና ስደት የሚፈራረቁበት ቢሆንም እንኳ እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ ለጠገለጠላቸው ሰማያዊ ራእይ እሺታን እንጂ እንቢታን አያውቁም። አንጋፋውን ሐዋርያ ከዚያ ቁርጠኛ ውሳኔው ፍንክች የሚያደርገው አልነበረም - ሞትም ሆነ ሕይወት - የፍቅር ባሪያ ነውና!!

እኛም በውዴታ ልንታዘዘው ፍቅሩ ግድ ይለናል። በሌላ በኩል እግዚአብሔርም ሰዎችን ለመባረክ ፍቅሩ ግድ ይለዋል። ቀድሞም ቢሆን ለበረከት እንደፈጠራቸው፣ ለበረከት እንደጠራቸውና ቃል ኪዳንም እንደገባላቸው ይህ መጽሐፍ አብራርቶ ያስረዳል።

ነገር ግን ሕያው የፍቅር አምላክ ሰዎች ምድራዊ በረከትን ለመሰብሰብ ከመሯሯጥ ይልቅ ወደ ጉያው እንዲሮጡ ይጠብቃል። ኅብረትን ይናፍቃል። እንደ ማርያም ራሳቸውን ዝቅ አድርገው በፍቅር የሚያመልኩትን ልቡ ይመኛል። ለሚጠፉ የሚያነቡ አይኖቹን የሚያብሱ ይፈልጋል። እርሱን ለማወቅ፣ ድምጹን ለመስማት የሚጓጉትን ይሻል፣ ባለማቋረጥም ዓይኖቹ በምድር ዙሪያ ይመለከታሉ። እነኚህን የፍቅር ምርኮኞች ታዲያ በማያስቡት ሰማያዊና ምድራዊ በረከት ያጥለቀልቃቸዋል። እንግዲህ በረከትን ለመውረስ አስቀድሞ በረከት ሰጪውን ማወቅ፣ ድምጹን መለማመድና በቃሉ መሞላት አማራጭ የሌላቸው ቅድመ ሁኔታዎች መሆናቸውን ዶ/ር አለሙ አበክሮ ያስገነዝበናል።

ሰማያዊ በረከትን መውረስ - የበረከትን ምንነት ከበረከት ሕይወት ባሻገር ያሳየናል። ይመክራል፣ ይገስጻል፣ ያንጻል፣ ያስተምራል። የአመለካከት የአስተሳሰብና የእምነት አድማሳችንን ያሰፋል። የመጽሐፉ ይዘትና የአጻጻፉ ጥራት የደራሲውን መንፈሳዊ ብስለትና ችሎታ ያንጸባርቃል። የሚያነቡት ሁሉ ይባረኩበታል።

ዶ/ር ሚካል ባይኢሳ

የኢትዮጵያ ወንጌላውያን ክርስቲያኖች ማህበር

የካውስሉ ሰብሳቢና የቦርድ ሊቀመንበር

ክፍል አንድ

የበረከት

ተስፋዎች

በብሉይ ኪዳን

ETHIOPIAN EVANGELICAL CHURCH
9150 GARLAND RD.
DALLAS, TX 75218

ምዕራፍ 1

የበረከት ዓላማው

እግዚአብሔር የበረከት አምላክ ነው። እርሱ ከበረከት በስተቀር ለሰዎች ልጆች ሁሉ ሌላ ነገር የለውም። ለአንድ ደቂቃ ያህል ቆም ብለህ፡- “የእግዚአብሔር ዓላማ ለሕይወቴ ምንድነው?” ብትል መልሱ የእግዚአብሔር ዓላማ ለሕይወትህ በረከት ነው የሚል ይሆናል። የብዙ ሰዎች ጥያቄ፡-

- 1▶ ይህ እውነት መሆኑን እንዴት አውቃለሁ?
- 2▶ ይህ እውነት ከሆነ ለምንድነው በረከት በዝቶ የማይታየው? የሚሉ ናቸው። ይህ መጽሐፍ የተጻፈው እንደነዚህ የመሳሰሉትን ጥያቄዎች በመመለስ በረከትን ለመውረስ ለሚፈልጉ የሚጠበቅባቸውን ሃላፊነት በግልጽ ለማሳየት ነው።

“እግዚአብሔር ለሕይወታችን ያለው ዓላማ በረከት መሆኑን እርግጠኞች እንድንሆን ይህ መጽሐፍ የሚከተሉትን ከመጽሐፍ ቅዱስ አውጥቶ በማብራራት ተጨባጭ ማረጋገጫን ያቀርባል።

- 1▶ እግዚአብሔር የፈጠረን ለበረከት ነው። (ዘፍ. 1 እና 2)
- 2▶ የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ሊባርከን ነው። (ዘፍ. 12)
- 3▶ የመታዘዝ ፍሬ በረከት ነው። (ዘዳ. 28)
- 4▶ ክርስቶስ ሥጋ ለብሶ የመጣው እርግማንን ሽሮ በረከትን ሊያወርሰን ነው። (አዲስ ኪዳን)

5▶ መንፈስ ቅዱስ የመጣው ለበረከት ነው። (ሐዋ. 2፤

1ቆሮ. 12 እና 14)

6▶ የእግዚአብሔር ቃል የተሰጠን ለበረከታችን ነው።

7▶ ክርስቶስ ዳግም የሚመጣው ወደ በረከት ሙላት ሊያስገባን ነው።

ከዚያም አልፎ መጽሐፉ የበረከት ጠንቅ ምን እንደሆነ

ከዚያም ነፃ ለመሆን ምን ማድረግ እንደሚቻል ይተነትናል።

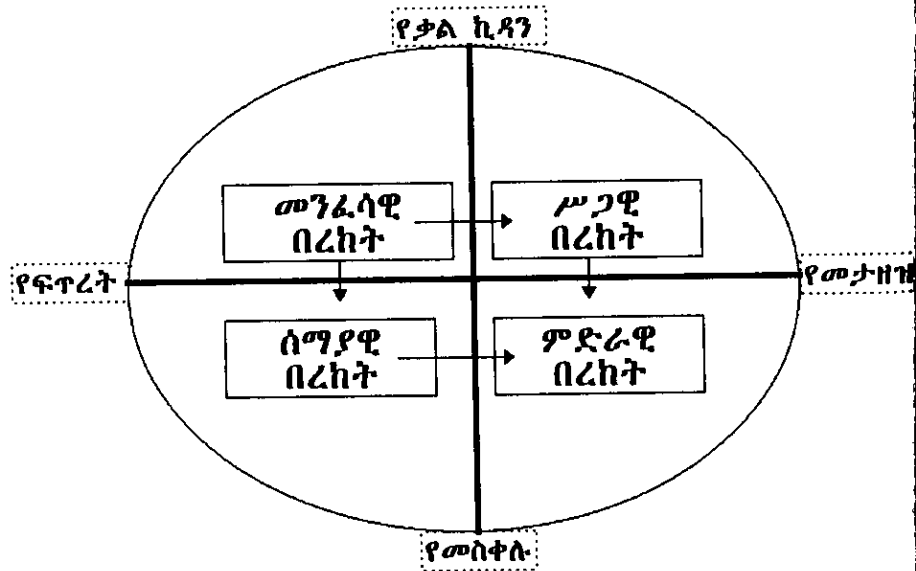
እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ያለው በረከቶች የመንፈስም የሥጋም ነው። እውነተኛና ዘለቄታ ያለው በረከት ግን የሚጀምረው መንፈሳዊ በረከትን በመቀበል መሆኑን መገንዘብ አስፈላጊ ነው። ይኸውም መንፈሳዊ በረከት ከቀደመ ሥጋዊ በረከት ይከተላል። “ነገር ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ፤ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል።” (ማቴ. 6:33) ተብሎ ተጽፎአልና።

ምድራዊ በረከት እግዚአብሔር በምሕረቱ ለፍጥረት ሁሉ የሚሰጣቸው ንብረቶች ናቸው። መንፈሳዊ በረከትን ለመቀበል ግን ከእግዚአብሔር ጋር የግል ግንኙነት ያስፈልጋል። ስለዚህ ሥጋዊ ወይም ምድራዊ በረከት የመንፈሳዊነት መለኪያ ሊሆን አይገባውም። በሌላ አንጻር ደግሞ የሥጋ ድህነትም ከእግዚአብሔር እንደ ተሰጠ የጽድቅ ምልክት ተቆጥሮ መከበርም የለበትም። የእግዚአብሔር ፈቃድ በመንፈስም በሥጋም መባረካችን መሆኑን መገንዘብ ከስህተት ይጠብቃል። በገንዘብ እግዚአብሔርን ማክበርና ማገልገል የእግዚአብሔር እቅድ ነው። በገንዘብ ፍቅር ተይዞ ለምድራዊ ሀብት መኖር በእግዚአብሔር ፊት ጣዖትን እንደ ማምለክ አስጸያፊ ነገር ነው።

እንግዲህ የእግዚአብሔር ጥሪ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ በክርስቶስ ኢየሱስ ተባርከን፤ እንደ እርሱ ባለጠግነት ለኑሮ

የሚያስፈልገንን ሁሉ በመቀበል ለእርሱ ክብርና ምስጋና እንድንኖር ነው። የሕይወታችን ውሳኔ ይህ ከሆነ በድፍረት እንደ ያቤጽ “እባክህ፣ መባረክን ባርክኝ፣ አገሬንም አስፋው፤ እጅህም ከእኔ ጋር ትሁን፤ እንዳያሳዝነኝም ከክፋት ጠብቀኝ ብሎ የእስራኤልን አምላክ ጠራ፤ እግዚአብሔርም የለመነውን ሰጠው።” (1ዜና. 4:10) ብለን መጽለይ እንችላለን።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተዘረዘሩት በረከቶች ሁሉ እግዚአብሔር ለአንተም ጭምር ያዘጋጃቸው ናቸው። ይሁን እንጂ የበረከት መጀመሪያው የዘላለምን ሕይወት ተቀብሎ ከኃጢአት እርግማን ነፃ መውጣት ነው። ስለዚህ ይህን መጽሐፍ ማንበብ ከመቀጠልህ በፊት ጌታ ኢየሱስን የሕይወትህ አዳኝና ጌታ እንዲሆን በእምነት በንስሐ መንፈስ ጠይቀው። ሕይወትህንም ለእርሱ አሳልፈህ ስጥ። እርሱም ከሁሉም በሚበልጠው በዘላለም ሕይወት ይባርክሃል። የእግዚአብሔር ጥሪ ለሕይወትና ለበረከት እንደሆነ ቃሉም ያረጋግጣል። “በረከትን ልትወርሱ ለዚህ ተጠርታችኋልና።” (1ኢጥ. 3:9)

ምዕራፍ 2

ለበረከት መፈጠራችን

“... እግዚአብሔርም ባረካቸው፤” (ዘፍ. 1:27-28)

አንዳንድ ጊዜ የምናየው፣ የምንሰማውና የሚደርስብን ነገር ሁሉ እጅግ ሲዘበራረቅብን «ለመሆኑ እግዚአብሔር ለበረከት ሳይሆን የፈጠረን ለመርገም ቢሆንስ?» ብለን ለመጠየቅ እንገደዳለን ። ቢሆንም እንደ እግዚአብሔር ቃል እውነት ይህ ጥያቄ የትም አያደርሰንም። እግዚአብሔር እኛን የፈጠረን ለበረከት ነው። ምድራችንም የተፈጠረችው ለበረከት እንጂ ለእርግማን አይደለም። እርሱ ማንንም ለእርግማን አልፈጠረም።

ዘፍ.1:27 ላይ እንዲህ ተጽኖል፡- «እግዚአብሔርም ሰውን በመልኩ ፈጠረ። በእግዚአብሔርም መልክ ፈጠረው ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው። እግዚአብሔርም ባረካቸው።» ይህንን እንደ መግቢያ ከተመለከትን በኋላ ከዘፍ.1:26 ጀምሮ ያለውን ክፍል በተጨማሪ በማጤን እግዚአብሔር ሰውንና ማናቸውንም ፍጥረታት ለበረከት እንደፈጠራቸው የሚያስገነዝቡን ስምንት ነጥቦች በየደረጃው እንድንመለከት እወዳለሁ።

1▶ በመልኩ የመፈጠር በረከት።

በዘፍ.1:26 ላይ እንደተጻፈው እውነት፣ ሰው የተፈጠረው በእግዚአብሔር መልክ ነው። ታዲያ ሰው በእግዚአብሔር መልክ የተፈጠረ ሆኖ ሳለ እንደምን እርግማን ይኖርበታል? እግዚአብሔር

የራሱን ምሳሌ ይዞ የፈጠረውን ሰው እንዴት ለእርግማን ይዳርገዋል? ይህ ከቶም የማይሆን ነገር ነው። በእግዚአብሔር ዘንድ ጨለማና እጦት፤ ሰቆቃና መከራ የለም። የጌታ አምላክ መንግሥት ከዚህ ሁሉ ነፃ ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር ሰውን እንደ ማንኛውም ፍጥረት በቃል ብቻ አይደለም የፈጠረው፤ የራሱን መልክ አስመስሎ በእጁ ነው የሠራው። የራሱን መልክ ሲመስል የራሱን ባሕርይ ወርሷል ማለት ነው። የእግዚአብሔር ባሕርይ ለጨለማና ለእርግማን የተንበረከከ ባሕርይ አይደለም። የእግዚአብሔር ባሕርይ ለመከራና ለሃዘን የተገዛ አይደለም። በዚያው አንፃር ሰው በእግዚአብሔር አምሳል ሲፈጠር፤ የአምላኩን ምሳሌነትና ባሕርይ ወርሷልና ለጭለማና ለእርግማን ይንበረከክ ዘንድ፤ ለመከራና ለኃዘን ይገዛ ዘንድ አልተሠራም። ከአፈጣጠሩ ከቀድሞው ከእነዚህ ሁሉ ድካሞችና መጥፎ ውጤቶች ነፃ ሆኖ በበረከት ይኖር ዘንድ ነው የተፈጠረው። በእግዚአብሔር ዘንድ የአመጽ ቁጣ የለም፤ በእርሱ ዘንድ ኃሜት የለም፤ ፉክክር የለም፤ እኔነትና ግብዝነት የለም። እርሱና በእርሱ ያለው ሁሉ የተቀደሰ ነው። ስለዚህም ነው ይህንን የተቀደሰውን ነገር በሰው ላይ ያደርግ ዘንድ ሰውን በመልኩ የፈጠረው።

በመሠረቱም እግዚአብሔር ሰውን በመልኩ ፈጠረ ስንል አሁን በምድር ላይ እንደምንተያየው የአንዳችን ከአንዳችን እንደሚለያየው የአካላችንን ቅርፅ ዝብርቅርቅነት አይደለም። ያ ቢሆን ኖሮ የእግዚአብሔር አምሳል ይኼ ነው ብሎ ለመወሰን ባስቸገረ ነበር። በመልክአ ምድራዊ ልዩነት አንፃር እንኳ አፍሪካውያን ከምዕራባውያን፤ ምዕራባውያንም ከእስያውያን በአካላቸው፤ በመልካቸውና በቀለማቸው እጅግ የሰፋ ልዩነት እያለ የትኛውን መልክና ቀለም በማዕከላዊነት በመውሰድ የእግዚአብሔርን አምሳል ለመወሰን ባስቸገረ ነበር። ሌላው ቀርቶ

በእኛ በኢትዮጵያውያን መካከል እንኳ የተለያዩ የአካል፤ የቀለምና የመልክ ልዩነት በሰፊው ይታያልና፤ የእኩሌ መልክ ነው ብለን ለእግዚአብሔር አምሳልነት የምንለየው ማንም የለም።

በመንፈሳዊ አተረጓጎሙ ስንመለከተው የእግዚአብሔርን አምሳል የያዘው የውስጣችን መንፈሳዊ መልክና ሕይወት ነው። እንግዲህ ምስጢሩን በጥልቅ ለመረዳት ከእግዚአብሔር መልኮች ወይም ባሕሪያቶች ጥቂቶቹን ቀንጭበን ብንመለከት አባባላችንን ይበልጥ ጉልህ ያደርጉልናል። ይኸውም እግዚአብሔር የተቀደሰ ነውና እኛም እንቀደሳለን፤ እግዚአብሔር በባሕርዩ ዘለዓለማዊ ነውና እኛም ለዘለዓለም እንኖራለን። እንግዲህ ይህንን እውነት ነው፤ እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥር “በመልካችን እንደ ምሳሌያችን እንፍጠር፤” ሊል የፈለገው።

2▶ በእግዚአብሔር ምሳሌ የመፈጠር በረከት።

በዘፍ.1፡26 ላይ ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል እንደሚገልፀው፡- እግዚአብሔር ሰውን በመልኩ ብቻ ሳይሆን «እንደ ምሳሌያችን» በማለት በምሳሌው እንደፈጠረው እንገነዘባለን። ይህም እንደ ምሳሌያችን የሚለው ቁልፍ ሐረግ ብዙ ነገሮችን እንድንገነዘብ ያደርገናል። ይኸውም ሰውን እንደ እኛ ይራመድ ዘንድ፤ ሥልጣን ይኖረው ዘንድ፤ ይቀደስ ዘንድ እንዲሁም የምርጫ መብት ይኖረው ዘንድ እንፍጠር የሚለውን ዝርዝር ሃሳብ ይዟልና ነው። እንግዲህ ይህ ሁሉ የሚያሳየን በፍጥረት ውስጥ ከቀድሞው ከእጅማመሩ እርግማን አለመኖሩን ነው። እኔና እናንተ የተፈጠርነው፤ በአጠቃላይ ምድራችንና ተፈጥሮ የተበጀው ለበረከት እንጂ ለእርግማን አይደለም።

3▶ የእግዚአብሔርን ሕይወት የመቀበል በረከት።

እግዚአብሔር አዳምን ከፈጠረ በኋላ እየውገደው እግዚአብሔርን ይመስላልና እጅግ ውብ ነበር። ከዚያም በላይ የሚያስደንቀው የሕይወት እስትንፋስ እፍ አለበት ሕያውም ሆነ። /ዘፍ.2:71/ ይህ የሚያሳየው እንግዲህ ዘላለማዊ የሆነው የእግዚአብሔር ሕይወት በሰው ሕይወት ውስጥ መግባቱን ነው። እንዴት ይገርማል! በጣም የሚያሳዝነው ግን ዛሬ አብዛኛው ሕዝባችን ሃይማኖት እንጂ ያ አስደናቂ የሆነው የእግዚአብሔር እስትንፋስ ወይም ህይወት የለውም። ያ ህይወት በኃጢአት ምክንያት ተቋርጧል። ያ የተቋረጠው ሕይወት የቀድሞ ሥፍራውን በሰው ውስጥ ካልያዘ በቀር በረከትን መጠበቅ የማይሞክር ነው። የእግዚአብሔር ሕይወት የሌለው ሰው በመንፈሳዊ ሕይወቱ ምጪት ነው። በድን ምኑ ይባረካል? ስለዚህ እግዚአብሔር ሕያዋንን እንጂ ሙታንን አይባርክም። ከቶም ቢሆን ምንም ያህል በቃላት ሽንገላ ሃይማኖተኝነታችንን ለማሳየት ብንጥርም፤ የሃይማኖት ወግና ሥርዓት ፈፃሚ ብንሆንም ሕያው ሊያደርገን የሚችለው የእግዚአብሔር ሕይወት በውስጣችን እስከሌለ ድረስ ምድባችን ከመንፈሳዊ በድኖች ጋር ከመሆን አያመልጥም። መፍትሄው ዛሬም እንደ አዳም የእግዚአብሔርን እስትንፋስ አግኝተን ለዘላለም ሕያው መሆንና በረከትን ከእግዚአብሔር መቀበል ነው።

4▶ ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ለማድረግ

የመፈጠር በረከት።

አዳም በእግዚአብሔር አምሳል ተፈጥሮ፤ በአምላኩ እስትንፋስ ሕይወትን ካገኘ በኋላ ወዳሻው አልሄደም። ሲፈጠር በዓላማ ነበርና ከእግዚአብሔር ጋር በየዕለቱ ኅብረት ያደርግ ነበር። እግዚአብሔር በየቀኑ እየመጣ ያነጋግረው ነበር። አዳምም እግዚአብሔር ሠርቶት ሕያው አድርጎት ከፈጠረው በኋላ ባስቀመጠው ስፍራ በመሆን ፈጣሪውን ለመገናኘት ታማኝ ነበር። ከቶም ቢሆን ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ከማድረግ ምንም የበለጠ በረከት የለም። /ዘፍ.2/ እኛም በዚህ ዘመን ያለነው እግዚአብሔር ባስቀመጠን ቦታ ሆነን ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት እንደምናደርግ ራሳችንን መመርመር ይገባናል። እግዚአብሔር አዳምን ባስቀመጠው ስፍራ አላገኘውም፤ አጣው እንጂ። የእኛም ሁኔታ ብዙውን ጊዜ ይህን ይመስላል። በታማኝነት ከአምላካችን ጋር ኅብረት ስናደርግበት ከነበረው ሥፍራ ጸንተን በመገኘት ፈንታ ከቦታው ጠፍተን እንገኛለን። ሃይማኖተኝነታችን እንዳለ ነው፤ በምናደርገው ሃይማኖታዊ ወግና ሥርዓት ሕያው መስለን እንከላወሳለን፤ ከዚያ በላይ የሚያስፈልገውን ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት የማድረጉን እውነት ግን ባለመጠበቃችን መንፈሳዊ በድኖች ሆነን እንገኛለን።

ከእግዚአብሔር ጋር መነጋገር፤ ኅብረትን ማድረግና ማምለክ በራሱ ታላቅ በረከት ሆኖ ሳለ፤ በአሁኑ ጊዜ ቤተክርስቲያን ለዚህ በረከት «እባካችሁ» እያለች ሰዎችን ስትጎተጉት ትታያለች። ቤተክርስቲያን በአብዛኛው ሥፍራ «የጸሎት ሰዓት አለና እባካችሁ ተገኙ» እያለች ስትማጸን ነው የምትሰማው። ሰዎች በረከቱን ለማግኘት ከመጣደፍና ከመሮጥ

ይልቅ ለሚደረግላቸው ግብዣና ልመናም እንኳ ጀርሀቸውን መስጠት አይፈቅዱም። ሰው ወደ አምላኩ መጥቶ ከመባረክ ይልቅ ምክንያት ማብዛት እንደሚቀናው መጽሐፍ ቅዱስ ሲመሰክር እንዲህ ይላል። “ሁላቸውም በአንድነት ያመካኙ ጀመር። የፊተኛው፡- መሬት ገዝቻለሁ ወጥቼም ላየው በግድ ያስፈልገኛል፤ ይቅር እንድትለኝ እለምንሃለሁ አለው። ሌላውም፡- አምስት ጥምድ በሬዎች ገዝቻለሁ ልፈትናቸውም እሄዳለሁ፤ ይቅር እንድትለኝ እለምንሃለሁ አለው። ሌላውም፡- ሚስት አግብቻለሁ ስለዚህም ልመጣ አልችልም አለው።” (ሉቃ. 14:18-20)

በመሠረቱ ከእግዚአብሔር ጋር በጸሎትና በቃሉ በኩል ኅብረትን ማድረግ ለሚያውቁ ሰዎች «እባካችሁ» ብሎ መለመን ከቶም አስፈላጊ አልነበረም። ከጌታ ጋር ኅብረት ማድረግ በረከት ነውና። ለዚያ አስደሳች ጊዜ ከምንም በላይ ቅድሚያ በመስጠት መፈፀም በውዴታ ሊያደርጉት የሚገባ ታላቅ ክርስቲያናዊ ግዴታ ነው።

5▶ ሰው ለሰው የመፈጠሩ የኅብረት በረከት።

ይህ እውነት በዘፍ. 2:18 ባለው ቃል ላይ የተመሠረተ ነው። ቃሉም እንዲህ ይላል፡- «እግዚአብሔር አምላክም አለ ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም፤ የሚመቸውን ረዳት እንፍጠርለት።» የእግዚአብሔር አንደኛው በረከት የተገለጠው ሰውን ለሰው በመፍጠሩ ነው። ሰው የተፈጠረው ለአቻው ሰው በረከት ይሆን ዘንድ ነው። እያንዳንዳችን የተፈጠርነው ለሰዎችም በረከት እንሆን ዘንድ ነው። ይህ እንግዲህ እግዚአብሔር በሰው ላይ የነበረው የጥንት የጥዋት ዓላማው ነው። እግዚአብሔር ማናችንንም ለማናችንም ራስ ምታትና ኃዘን እንዲሁም ቁስልና መርገም

እንሆን ዘንድ አልፈጠረንም። ትግሬው ለአማራው፤ አማራው ለኦሮሞው፤ ኦሮሞውም ለጉራጌው፤ ጉራጌውም ለወላይታው፤ ወላይታውም ለከምባታው በረከት ይሆን ዘንድ ፈጠረው እንጂ እርግማን ይሆን ዘንድ አላበጀውም። እግዚአብሔር ሰውን ለሰው የፈጠረው ለበረከት ይሆን ዘንድ ነው። ምን ያደርጋል ታዲያ ሰው ወደ እርግማን ጭልጥ ብሎ መግባት ሲጀምር ሰውን እንደ መርገም በመቁጠር ማስወገድ ፈለገ፤ ካልቻለም ራሱን ከሰው ማሸሹን ተያያዘው። ቋንቋን፤ ወገንኝነትን፤ ብሔረተኝነትን፤ ጎሰኝነትን፤ እንደ ግድግዳ በመጠቀም ሰው ሰውን ማሳደድ ወይም ሰው ከሰው ፊት መሸሽ ጀመረ። ዛሬም በሃገራችን የሚታየው የዚህ መንፈስ ነጸብራቅ የበረከት ሳይሆን የእርግማን ምልክት ነው። የእኔ ብሔር ከእኔሌ ብሔር፤ የእኔ ቋንቋ ከእኔሌ ቋንቋ፤ የእኔ ጎሳ ከእኔሌ ጎሳ ይሻላል ብለን ማወዳደርና ራሳችንን በመካብ ለበቀልና ለቂም መሯሯጥ ብንጀምር ያኔ በሕይወታችን የበረከት ሳይሆን የመርገም ዘር እየበቀለ እንደሆነ ሊገባን ያስፈልጋል።

«ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም»። ይህ እውነት ታዲያ ልንቀይረው የማንችለው ሕግ ነው። ብዙውን ጊዜ ይህንን ጥቅስ የምንጠቀመው በጋብቻ ሥነ ሥርዓትና ጋብቻን በተመለከተ ጉዳይ ላይ ብቻ ነው። ግን ይህንን መለኮታዊ ድንጋጌ የትርጉሙንና የይዘቱን አድማስ አስፍተን ስንመለከተው ለአዳም ሰው ይፈጠርለት ዘንድ ያስፈለገው በጊዜው አዳም ብቻውን ስለሆነ ነው። ሌላ ሰው አልተፈጠረም። በተጨማሪም ሄዋን ካልመጣች ደግሞ ሌሎች ሰዎች ሊገኙ አይችሉም። ስለዚህ ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ የማይፈልገው ለጋብቻው መፍትሄ እንዲሆን ብቻ ሳይሆን፤ ሰው በማህበራዊ ኑሮ ውስጥም ሰው እንደሚያስፈልገው አጽንኦት ለመስጠት ነው። ወጣም ወረደም እግዚአብሔር ሰውን ለሰው በረከት አድርጎ መፍጠር ባይፈልግ ኖሮ፤ የሰው ዘር በአዳምና በሄዋን ደረጃ ላይ ባበቃ ነበር። መብዛትና መባዛትም

ባላስፈለገ ነበር። ያም ሆነ ይህ እግዚአብሔር ለሰው በረከት ይሆን ዘንድ ሰውን ፈጥሮታልና በሥራውና በዕቅዱ የማይሳሳተው ልዑል እግዚአብሔር ይመስለን።

6▶ የሃላፊነት በረከት።

እግዚአብሔር ወንድና ሴት አድርጎ የፈጠራቸውን ሰዎች በኃላፊነት ሾማቸው። ይህ አንደኛው የእግዚአብሔር በረከት የመግለጫው መንገድ ነው። “እግዚአብሔርም ባረካቸው፤ እንዲህም አላቸው፡- ብዙ፤ ተባዙ፤ ምድርንም ሙሉአት፤ ግዙአትም፤ የባሕርን ዓሦችና የሰማይን ወፎች በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትንም ሁሉ ግዙአቸው።” /ዘፍ.1:28/ ይህንን ሁኔታ ልብ ብለን ስናጤነው አንድ የምንደነቅበት ድምዳሜ ላይ እንደርሳለን። ይኸውም እግዚአብሔር አምላክ በመልኩና በምሳሌው ወንድና ሴት አድርጎ ለፈጠራቸው ሰዎች፤ «ግዙአቸው» በሚል የሹመት ቃል ሥልጣኑን እስካካፈላቸው ጊዜ ድረስ፤ ከዚያ በፊት እርሱ ሥልጣኑን ለማንም አጋርቶ አያውቅም። እግዚአብሔር ግን ሰውን የፈጠረው ለበረከት ስለሆነ ሥልጣኑን ማንም ሳያስገድደው ወዶ በፍቅር ለሰው አካፈለው።

7▶ ከእግዚአብሔር ሥልጣን የመቀበል በረከት።

ከዚያ የበለጠ ምን በረከት ይኖራል። እግዚአብሔር ምድርና ሞላዋን ሰው እንዲገዛ ሾሞት ሳለ፤ ዛሬ በአንፃሩ የምድር ገዢው ሰው ተጎላቁሎ በመከራ መኖሩ ምን ዓይነት ምፀት ነው። ይህ ዓይነት የተገላበጠሽ አደራረግ ከምን የመጣ ነው? የሰው ልጅ ግዛው ተብሎ ከእግሩ በታች እንዲያኖረው

ሥልጣን ከተሰጠው አውሬና ሌሎች ፍጥረታት በርግኑ መሸሹ የምን ውጤት ይመስላችኋል?

ኢትዮጵያውያን የኢትዮጵያን ምድርና በውስጧ ያሉትን እግዚአብሔር በሰጣቸው ሥልጣን መሠረት ገዝተው የበረከቷ ባለቤት መሆን ሲገባቸው በተደጋጋሚ ለዘመናት በረሃብና በቸነፈር በመሰቃየት የምስራቅና የምዕራብን ሰዎች እጆች የምንማጸነው ለምንድነው? ወገኖች ይህንን ሁኔታ በሚገባ ስናጤነው፤ ለዚህ ሁሉ ሰቆቃና ምሬት የተጋለጥነው እግዚአብሔር በረከቱን ስላጎደለብን አይደለም፤ እግዚአብሔር እርግማንን በጭከና ሰዶብን ሳይሆን፤ በገዛ ስህተታችን ነው። አሁንም አጽንኦት መስጠት የምፈልገው፡- ሰው የሚዘራውን ያንኑ ያጭዳልና እኛም የእርግማናችንን ፍሬ ለማጫድ ስለተገደድን ነው።

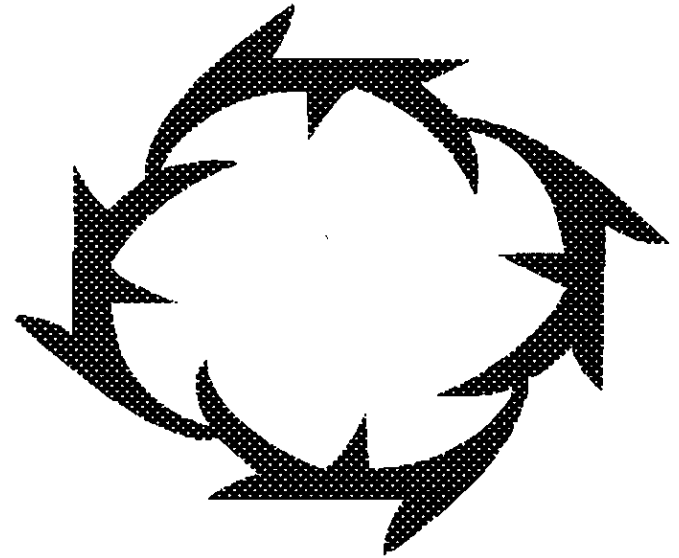
8▶ ከእግዚአብሔር አፍ በረከትን መቀበል።

በዘፍ.1:28 ላይ እንደምናገኘው «እግዚአብሔር ባረካቸው» ይላል። በዚህ ወቅት አዳም እንጂ ሄዋን አልተፈጠረችም ነበር። በስድስተኛው ቀን የተፈጠረው አዳም ብቻ ነው። ከቁጥር 27 ጋር አያይዘን ስንመለከተው እግዚአብሔር ወንድን ከሴት ሳይለይ በረከትን ለመስጠት ወንድና ሴት አድርጎ ፈጥሮ አቆማቸው። ምንም እንኳን በወቅቱ የነበረው አዳም ብቻ ቢሆንም እግዚአብሔር በረከቱን በነጠላ አላደረገም። የባረከው በብዙ ቁጥር ነው። “ባረካቸው” ስለሚል። ገና ያልተፈጠረችውን ሄዋንን ደምሮ ይህንን አይነት አሠራር ወይም ቡራኬ መስጠት የሚችል ከእግዚአብሔር በስተቀር ማንም የለም። እግዚአብሔር በረከቱን የሰጠው ጾታን ለይቶ ለወንድ ወይም ለሴት ብሎ አይደለም። ለሁለቱም በአንድ ላይ ነው። ስለዚህ ከዚህ ሁሉ እውነት

እንደምንረዳው እግዚአብሔር ከሰው ጋር መጀመሪያ የተናገረው ቃል የበረከት ቃል ነው። የሰውን ልጆች ከፈጠረ በኋላ አስቀድሞ የትዕዛዝ ነጎድጓድ አላወረደም፤ በረከትን ብቻ ነው በቅድሚያ የሰጣቸው። ከዚህ እውነት የምንገነዘበው እግዚአብሔር ሰውን የሚባርከው በአምሳሉና በመልኩ ስለፈጠረው ብቻ ነው እንጂ ከዚያ የተለየ ሌሎች መስፈርቶች ውስጥ ሰዎችን በማሳለፍና በመመዘን አይደለም። የእግዚአብሔር ዓላማ ከጥንት ከጠዋቱ እንሥቶ በረከት ነው።

ምዕራፍ 3

የእርግማን መግባት

እስከ አሁን እላይ በተጠቀሱት በስምንቱ ነጥቦች ውስጥ ደረጃ በደረጃ የተመለከትነው ሀቅ፣ እግዚአብሔር በፍጥረቱ ውስጥ ያለውን በጎው ዓላማ እርሱም በረከት መሆኑን ነው። ቢሆንም በዘፍጥረት ምዕራፍ አንድና ምዕራፍ ሁለት የሰው ልጅና

ተፈጥሮ ታሪክ በዚህ ዓይነት አስደናቂ በረከት ቢጀመርም፤ ወደ ዘፍጥረት ምዕራፍ ሦስት ስንዘልቅ ግን ከዚህ በአንፃሩ የሚገኝ አሳዛኝ ታሪክ ተተንትኖ እንመለከታለን።

አዳምና ሄዋን እግዚአብሔር በሰጣቸው በረከትና ሥልጣን ሐሴት በማድረግ፣ በምስጋና ከመኖር ይልቅ፣ የራሳቸውን ጠማማ መንገድ በመምረጥ እግዚአብሔርን ስላልታዘዙ ወደ ኃጢአት ገቡ። ይህ አሳዛኝ ታሪክ በሰው ልጆችና በተፈጥሮ ላይ መርገምን ይዞ መጣ። በዚህ መሠረት አዳምና ሄዋን ከበደላቸው የተነሣ ብዙ ዓይነት እርግማኖች ለማጫድ ተገደዱ። ከዚያን ጊዜ አንሥቶ በምድር፤ በተፈጥሮና በሰው ልጅ ላይ፣ ብዙ ዓይነት እርግማን በመታወጁ፣ እስከ ዛሬ ድረስ፤ የሰው ልጅ በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል በሚገኘው ልደት አዲስ ሕይወት ራሱን ካላደሰ በቀር በእነዚያ እርግማኖች ሥር እንዲኖር ተበይኖበታል። በአዳምና በሄዋን አለመታዘዝ ምክንያት ከመጡት እርግማኖች ውስጥ የሚከተሉትን እንመልከት።

1▶ መንፈሳዊ ሞት

“መልካምንና ክፉን ከሚያስታውቀው ዛፍ አትብላ፤ ከእርሱ በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህና” ተባለ። ከዚያም ዛፍ በበሉ ጊዜ ሞት ተበየነባቸው። ስለዚህም ከእግዚአብሔር ጋር የነበራቸው ግንኙነት ተቋረጠ። “ሞት” ማለት ትርጉሙ “መለየት” ማለት ነው። ስለዚህ የሰው ልጅ ምንም እንኳን ሥጋውን ቢያሳምርና ቢያስውብ፤ በባሕርዩም በጥሩ ግብረገብና በማራኪ ፀባይ ቢታነጽ ከመንፈሳዊ በድንነቱ የሚያድነው ነገር የለም። ከመንፈሳዊ ሙትነት ነፃ ሆኖ ሕያው መሆን የሚችለው፣ በእግዚአብሔር ፈቃድ መሠረት የተዘጋጀውን፣ በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል

የሚገኘውን የዘላለምን ሕይወት ሲያገኝ ብቻ ነው። ማንም ሰው ከየትኛውም ዘር ይሁን፤ የትኛውንም ቋንቋ ይናገር፤ በምንም ሥልጣን ደረጃ ላይ ይገኝ በክርስቶስ ኢየሱስ ዳግም ተወልዶ ደህንነትን እስካላገኘ ድረስ መንፈሱ ምዉት ነው። “በበደላችሁና በኃጢአታችሁ ሙታን ነበራችሁ፤ በእነርሱም፣ በዚህ ዓለም እንዳለው ኑሮ፣ በማይታዘዙትም ልጆች ላይ አሁን ለሚሠራው መንፈስ አለቃ እንደሆነው በአየር ላይ ሥልጣን እንዳለው አለቃ ፈቃድ፣ በፊት ተመላለሳችሁባቸው።” /ኤፌ. 2:1-2/

2▶ የሥጋ ሞት

ሞትን ትሞታላችሁ ተብሎ ተነገራቸው፤ ከዚያ ጊዜ አንሥቶ አዳምና ሄዋን በሞት ጥላ ውስጥ አለፉ። ልጆቻቸውና የልጅ ልጆቻቸውም ሞትን በመሞት ይህችን ዓለም ተሰናበቷት። “ነገር ግን ስጦታው እንደ በደሉ መጠን እንደዚያው አይደለም፤ በአንድ ሰው በደል ብዙዎቹ ሞተዋልና፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ጸጋና በአንድ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ የሆነው ስጦታ ከዚያ ይልቅ ለብዙዎች በዛ።” /ሮሜ 5:15/ እኛም ከዚህ ሞት ነፃ አይደለንም። መቼ እንደምንሞት ስለማናውቅ ዝግጁ ሆነን መጠበቅ ይኖርብናል።

3▶ ራቂትነት

አዳምና ሄዋን በትዕዛዝ የተገደቡትን ገደብ ጥሰው ያቺን የበለስ ዛፍ ፍሬ በበሉ ጊዜ፣ ዓይናቸው ተከፈተ፤ እርስ በእርሳቸውም እርቃናቸውን እንደሆኑ ተመለከቱ። በዚህ ጊዜ የተሰማቸው ስሜት ደስታ ሳይሆን መሳቀቅ ነበር። ለመጀመሪያ

ጊዜ እፍረት ተሰማቸው። አዎ ሰው በእግዚአብሔር ጸጋ ካልተሸፈነ በቀር በራሱ ማንነት አይደሰትም፤ አይረካምም። ማንነቱ ያሳፍረዋል። ሰው ራሱን እንደማንነቱ ሊቀበል የሚችለው በእግዚአብሔር ጸጋ ውስጥ ሲኖር ብቻ ነው። ከዚያ ውጭ ግን የሚታየው የኃጢአት አስቀያሚነት ስለሆነ ያሳፍረዋል፤ ያሰቅቀዋል።

ብዙ ሰዎች በክርስቶስ ኢየሱስ ውስጥ ስላልሆኑ ራሳቸውን ወይም ማንነታቸውን መቀበል አይችሉም። ስለዚህ ራሳቸው ላይ ያለውን ጉድለት ለመሙላት የራሳቸውን የተለያዩ ዘዴዎች ለመጠቀም ሲወጡ ሲወርዱ ይታያሉ። ይህ አንዴ ሕግ ነውና ከቶም ቢሆን የራሳቸውን ጉድለት በራሳቸው ጥረት ምልዐት ሰጥተው ራሳቸውን የመቀበል ደረጃ ላይ አይደርሱም። ለዚህ ጉድለታቸው ምልዐት ይሆን ዘንድ የተዘጋጀው መንገድ አንድ ብቻ ነው። ይኸውም ሰው ጉድለቱን ሊያሟላ የሚችለው በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል በሚገኘው የዘለዓለም ደህንነት ብቻ ነው። ለዚህም ነው የእግዚአብሔር ቃል ሰው በክርስቶስ ኢየሱስ ከሆነ አዲስ ፍጥረት ነው፤ በማለት ይህንን እውነት የሚያስገነዝብን።

ከዚህ እውነት አፈጻጸም በኋላ ነው፤ አንድ ሰው ሕይወቱ በሚገባ ተለውጧልና፤ በመጀመሪያ ራሱን ይቀበላል፤ ቀጥሎም ምንም እንኳን ሊቀበለው የማይችለውም ሰው ቢሆን ይቀበለው ዘንድ ጸጋ ይትረፈረፍለታል። በአነጋገሩ፤ በአስተሳሰቡ፤ በአደራረጉና፤ በአካሄዱ ሁሉ አዲስ ፍጥረት መሆኑ በሚገባ ይንፀባረቃል። አዳምና ሄዋን “አትብሉ” የተባለውን ፍሬ ከበሉ በኋላ በቅድሚያ የታያቸው በሠሩት ኃጢአት ምክንያት መራቆታቸውን ነው። ኃጢአት የሚያራቁተው ግለሰብን ብቻ አይደለም። ከዚያም አልፎ ኃጢአት ሕዝብንና ምድርን እርቃን የሚያስቀር የመርገም ዘር ነው። ለዚህ እውነት ምስክር ቢያስፈልግ

አንድ ብለን መቁጠር የምንችለው ምድራችንንና ሕዝባችንን ነው። ምድራችን ተራቁታ ደግሞ ደጋግሞ በዓለም ሕዝብ ሁሉ ፊት ለዕፍረትና ለስላቅ አጋለጠችን። ሕዝባችንም ተራቁቶ በራሱ ማንነት ተላቆ በዕፍረት ተዋጠ።

4▶ ከእግዚአብሔር ፊት መሸሽ

አዳምና ሄዋን እርቃናቸውን መሆናቸውን ሲገነዘቡ በመጀመሪያ ደረጃ የወሰዱት እርምጃ ከእግዚአብሔር ፊት መሸሽ ነበር። ሰው በኃጢአት ወድቆ ከእግዚአብሔር ፊት ሲሸሽ የሚሮጠው ወደ በረከት ሳይሆን ወደ ጨለማ ነው፤ ወደ ሕይወት ሳይሆን ወደ ሞት ነው።

በእኛም ምድር የተፈጸመው ይኸው ታሪክ ነው። ለአስራ ሰባት ዓመታት ያህል እንደ አንድ ግለሰብ ሳይሆን እንደ አንድ መንግሥት ስናደርግ የነበረው ከእግዚአብሔር መሸሽ ነበር፤ ከእግዚአብሔር ተለይተን መሮጥ ነበር። ከሕይወት ተለይተን ወደ ሞት ነበር ስንሮጥ የነበረው፤ ከበረከት ይልቅ ወደ መርገም ነው ስንሮጥ የነበረው፤ ከብርሃን ይልቅ ወደ ጨለማ ነው ስንገሰግስ የነበረው። ከዚህም የተነሣ በቀላሉ ልንወጣበት ወደማንችለው አዘቅት ውስጥ ዘለቅን። ከዚያ ወጣን ስንል ይብስ ወደ ጥልቁ ዘልቀን ለመግባት እንገደዳለን። ተስፋ አገኘን ስንል፤ የባለ ጭለማ በፊታችን ተደቅኖ ጠበቀን፤ ጨበጥን ስንል እንደገና ከእጃችን ላይ ተበትኖ ይበንብናል። ጨለማና መርገም ውስጥ ሆነን ከቶም ቢሆን መሳካትና መርካትን መጠበቅ ተላላኝነት ነው። በብርሃን ካልሆነ በቀር በጨለማ ውስጥ ያለ ሁሉ አንዱ ለአንዱ አይጠነቀቅም።

ይህን አባባሌን ይበልጥ ጉልህ የሚያደርግልኝ አንድ አሳዛኝ

ታሪክ ማንሣት እፈልጋለሁ። በገጠሪቷ ኢትዮጵያ አንድ ሰው ሁለት ወንዶች ልጆች ነበሩት። መተዳደሪያቸው የግብርና ሥራ ነበር። አባትየው በሁለቱ በደረሱ ወንዶች ልጆች እየታገዘ ያለውን መሬት ያርሳል፤ ልጆቹም የቤተሰቡን ንብረት የሆኑትን ከብቶች ተራ በተራ ይጠብቃሉ። አንዱ ልጅ ቀን የጠበቀ እንደሆነ ሌላው ደግሞ የሌሊቱን ተራ ይወስዳል። ይህ የአሠራር ልምዳቸው ነበር። ከዕለታት አንድ ቀን አባትየው እቤት ከእርሱ ጋር ለነበረው ልጁ «ሂድና ወንድምህን ቀይረው እርሱ ቀኑን በሙሉ ከብቶቹን ሲጠብቅ ውሏል፤ ስለዚህ ሌሊቱን መጥቶ እንዲያርፍ አንተ በቦታው ሆነህ ትጠብቅ ዘንድ ሄደህ ተካው» ብሎ ያዘዋል። ልጁም «እሺ አባቴ» ብሎ ጊዜው ጨልሞ ስለነበር ጦሩን ይዞ ይሄዳል። ከከብቶች ጋር በመስክ የነበረው ሌላው ልጅ ደግሞ የሚተካው ወንድሙ ሲዘገይበት ጊዜ፤ ምናልባት ወደ ሌላ ቦታ ተልኮ ወይም አንድ ነገር ሆኖ ይሆናልና ለማንኛውም ወደ ቤት ተመልሼ ሂጄ ጉዳዩንም አጣርቼ ያልተመቸው ከሆነም ምናምን ቀምሼ እመለሳለሁ ብሎ ጉዞውን ወደ ቤት ያቀናል። ድቅድቅ ጨለማ ስለነበረ በዚያ አካባቢ የእጅ ባትሪ ጠቀሜታውም ስለማይታወቅ ያለው አማራጭ ዝም ብሎ እየተደናቀፉ መሄድ ብቻ ነበር። ልጁ ቢያንስ እርሱን ከሚጎዳው ነገር ለመጠበቅ ያህል ባለ ረጅም ዘንግ ጦሩን ወደፊት ወድሮ ነበር የሚሄደው፤ ከቤት የተላከውም ልጅ ለወንድሙ ለመድረስ እየተቻኮለና እየተደናቀፈ በጭለማው ውስጥ ይጓዝ ነበር። ወደ ቤት የሚጓዘው ልጅ ዳገቱን ለመውጣት ጦሩን ወድሮ ሽቅብ ሲጓዝ፤ ወደ መስክ የተላከውም ዳገቱን ጨርሶ በተቃራኒው ቁልቁል ሲወርዱ ስላልተያዩ በወንድሙ ጦር ላይ ተሰክቶ አረፈ። የጭለማ ጉዞ ውጤት ይኸው ነው።

በአገራችንም የተፈፀመው ታሪክ ከዚህ አላዛኝ ታሪክ

የተለየ አይደለም። ሕዝባችን ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ሸሽቶ በጭለማ እርግማን ውስጥ ሲደናበር ራሱን ብቻ ለማዳን ሲል እህቱንና ወንድሙን አርዷል። ያ ዘመን አልፎ በዚያ በክፉ ዘመን የወገኖቻቸውን ሕይወት በእጃቸው ያሳለፉ ሁሉ ዛሬ ሲያስቡት “ደግ አደረግሁ፣ አበጀሁ ትክክል ነበርሁ” የሚል ልቦና የላቸውም። ያ ነገር አሁን ለእነሱም ቢሆን ሰላም ስለማይሰጣቸው እጅግ እንደሚዘገንናቸው እርግጠኛ ነኝ። ይህንኑ እውነት በዚህ ልምምድ ውስጥ ያለፉ ሰዎች በኢትዮጵያ መገናኛ ብዙሃን (ጋዜጣ፣ ሬዲዮ) «ልክ ነው አጥፍቻለሁ» ሲሉ ተሰምተዋል። ብዙዎችም በሥራቸው አፍረው አንገታቸውን ቀና ማድረግ ተስፏቸው «መሬት ሆይ ዋጭኝ» ብለው በልባቸው እንደሚማጸኑ የታወቀ ነው።

ከእግዚአብሔር ሸሽቶ መሮጥና ወደ እርግማን መኮብለል፤ የጭለማ ሥራ ፍሬ መልቀምን ያስከትላል። አለቅጥ በምድራችን እርግማን ከመንሰራፋቱ የተነሣ አባት ልጆቹን አሳረደ፤ ልጅ አባቱን አሳልፎ ሰጠ፤ ሴት ልጅ በእናቷ ላይ ሞትን በየነች፤ ወንድም ወንድሙን ከምድር ተነሥቶ ተበቀለው። ጸጸት፤ ምሕረት፤ ኃዘኔታ፤ የሚባሉት ቃላቶች በመዝገብ ቃላት ካልሆኑ በስተቀር ከሕዝባችን ልቦና ተፋቁ። ምን ዓይነት የእልቂትና የእርግማን ዘመን ነበር! ይህ የምናውቀውና ያለፍንበት ታሪክ በመሆኑ እንደ ልጆች ተረት የተጋነነ እንዳልሆነ ማጣቀሻ ብዬ የምሰጠው ጠቅላላ የኢትዮጵያን ሕዝብ ነው።

5▶ ከእግዚአብሔር ጋር የነበራቸው ኅብረት

መቋረጥ

አዳምና ሄዋን ኃጢአትን ሠርተው ወደ ጨለማና ወደ እርግማን ከሸሹበት ጊዜ ጀምሮ ከእግዚአብሔር ጋር የነበራቸው ኅብረት ተቋረጠ። ኃጢአት ውጤቱ ይኸው ብቻ ነው። ኃጢአት ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ኅብረት ያጠፋል። ኃጢአት ሰው ከሰው ጋር ያለውን ኅብረት ያጠፋል።

በዘፍ.2:23 እንደምንመለከተው፡- «አዳምም አለ፡- ይህቺ አጥንት ከአጥንቴ ናት፤ ሥጋም ከሥጋዬ ናት፤ እርስዋ ከወንድ ተገኝታለችና ሴት ትባል።» በማለት አዳም የተናገረው ያኔ አዳምና ሄዋን በእርግማን ከመዘፈቃቸው በፊት፤ በበረከት ባሕር እያሉ ነው። ያኔ መለያየት አልነበረም፤ ያኔ ድንቅ የነበረው ኅብረት አልደፈረሰም፤ አልተቋረጠም። ያው አዳም ወደ እርግማን ከገባ በኋላ ኅብረትንና አንድነትን አስመልክቶ የተናገረው ቃል በዘፍጥረት 3:12 ላይ የሰፈረው እንዲህ ተብሎ ነው። ሁለተኛ ጊዜ «አዳምም አለ፡- ከእኔ ጋር እንድትሆን የሰጠኸኝ ሴት እርስዋ ከዛፉ ሰጠችኝና በላሁ።» በዚያን ጊዜ አዳም ሄዋንን እንደቀድሞው ከአጥንቴ የተገኘች፤ ከሥጋዬ የተገኘች በማለት ሊገልጽት አልፈለገም። በተዘዋዋሪ መንገድ እግዚአብሔር ራስህ የሠራሃት ከእኔ ጋር እንድትሆን በተፅዕኖ በእኔ ላይ ያመጣሃት ሴት በማለት ነው የገለጸው። ይህ የአንድነት ወይም የኅብረት ቃና የለውም። አገላለፁ በዛሬ ጊዜም የብዙዎቻችን ምላሽ ይመስላል። እግዚአብሔር ሰውን ለሰው የፈጠረው ለበረከት ነው። እውነቱ ይህ ሆኖ ሳለ በራሳችን ድካም የተነሳ በበደል ውስጥ ስንዘፈቅ ምሬታችን በራሳችን ላይ መሆኑ ቀርቶ በእግዚአብሔር ላይ ይሆናል። አማራው አሮሞውን፤ አሮሞው አማራውን፤ ትግሬው

ጉራጌውን፤ ወላይታው ከምባታውን “ባትፈጠርብኝ”፤ እያለ ለሚፈጠረው ዝብርቅርቅነትና የእርግማን ውጤት ተጠያቂው እግዚአብሔርን በማድረግ ኃጢአታቸውንና መተላለፋቸውን ሊሸፍኑና በሌላው ሊፈርዱ ይፈልጋሉ። እግዚአብሔር ግን ሁላችንን የፈጠረን በኅብረትና በአንድነት በመኖር ለበረከት እንድንሆን እንጂ አንዳችን የአንዳችን ራስ ምታት እንድንሆን አይደለም። የሚገርመው ይህ መለያየትና ማጉረምረም የተጀመረው ዛሬ ሳይሆን፤ በመጀመሪያዎቹ ሰዎች በአዳምና በሄዋን በገነት ውስጥ ነው። ምክንያቱም የኃጢአት ፍሬ ነው።

ሰው ሰውን የሚጠላው እግዚአብሔር የመጠላላትን መንፈስ በውስጡ ስላኖረ ሳይሆን ስለተረገመ ነው። ስለዚህ ሰው ያለውን ነው መስጠት የሚችለው፤ የሌለውን ከወዴት አምጥቶ ይሰጣል? ሰው ከተረገመ በኋላ በጥላቻ ስለተሞላ ለሰውም የሚሰጠው ጥላቻን ነው። ለራሱም በውስጡ ፍቅር ስለሌለው፤ ለሌላውም ሊሰጥ አይችልም። ፍቅርን ማግኘት የሚችለው በጌታ ኢየሱስ ከተለወጠ በኋላ ብቻ ነው። ያኔ ለሌላውም የሚተርፍ ፍቅር ሊኖረው ይችላል። በሕዝባችን መካከል በጉልህ የታየው ይህ እውነት ነው።

6▶ ምድር በእነርሱ ምክንያት ተረገመች

በዘፍ.3 ላይ የምናገኘው እውነት ይህንኑ የሚያጸና ነው። ግዑዚ ምድር የተረገመችው በእግዚአብሔር ፊት በፈጸመችው በደል ምክንያት ሳይሆን በሰው ልጅ ኃጢአት ነው። እንደዚሁም ሁሉ ምድር ልትባረክ የምትችለው በሰው ልጅ ምክንያት ነው። ስለዚህም ነው የእግዚአብሔር ልጆች የምድራቸውንና የሕዝባቸውን የእርግማን አዋጅ በበረከት አዋጅ መሻር ያለባቸው።

7▶ በመከራ መብላት

እግዚአብሔር ሰውን የምድር ገዢ ስላደረገው፣ ምድር የምትረገመው በሰው እንደሆነ ሁሉ የምትባረከውም በሰው ነው። ስለዚህም ምድር በመረገሟ ምክንያት የኑሮ መከራ በሰው ልጅ ላይ መጣ። “በላብህ ወዝ፤ መከራህን አይተህ፤ ለፍተህ፤ ጥረህ፤ ግረህ እንጀራህን ትበላለህ” የሚል እርግማን በሰው ልጅ ላይ ታወጀበት። ስለዚህ ማንኛችንም ብንሆን በመዋተትና በመከራ ብናልፍ መደነቅ አይገባንም። ምክንያቱም ያ የሰው ልጅ ያመርት ዘንድ የተመደበለት የእርግማን ፍሬ ነው።

8▶ ከእግዚአብሔር ዓላማና ፈቃድ መውጣት

አዳምና ሄዋን ከተፈጠሩና ከተባረኩ በኋላ በደስታና በድሎት ይኖሩ ዘንድ መኖሪያቸው ሆኖ የተሰጠቸው የዔድን ገነት ነበረች። ነገር ግን ከኃጢአታቸው በኋላ፤ ከገነት ይወጡ ዘንድ ተረገሙ። ኃጢአት ሰውን ከእግዚአብሔር ፈቃድና ዓላማ ውስጥ ያስወጣል። ለዚህም ነው እግዚአብሔር «እኔ ሰውን ስፈጥር እንደ እኔ ምድርን እንዲገዙ፤ እንዲቀደሱ፤ በድሎትና በበረከት በገነት ውስጥ እንዲኖሩ፤ በየዕለቱ ከእኔ ጋር ኅብረት እንዲያደርጉ፤ በምስጋናና በሐሴት እንዲኖሩ ዓላማዬ ነበር። እነርሱ ግን የኔን ዓላማ ወዲያ ፈንግጠው የራሳቸውን ምርጫ ተከትለዋልና በምርጫቸው መሠረት እንግዲህ ከዚህ ገነት አስወጣልኝ» በማለት የእሳት ነበልባል ሰይፍ የያዘውን መልአክ ላከባቸው። ከዚያም ያንን መልአክ ዘብ ሆኖ በበር ላይ እንዲቆም

አደረገው። “ስለዚህ እግዚአብሔር አምላክ ከዔድን ገነት አስወጣው፣ የተገኘባትን መሬት ያርስ ዘንድ። አዳምንም አስወጣው፣ ወደ ሕይወት ዛፍ የሚወስደውንም መንገድ ለመጠበቅ ኪሩቤልንና የምትገለባበጥ የነበልባል ሰይፍን በዔድን ገነት ምሥራቅ አስቀመጠ።” /ዘፍ. 3:23-24/ ተመልሰው በምንም አይነት መንገድ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ ወደ ገነት በረከት እንዳይገቡ ፈረደባቸው።

እግዚአብሔር እኛንም ሆነ የኢትዮጵያን ምድር የፈጠረው ለበረከት ነው። እኛ ግን ታሪካችን ላይ እንደምናገኘው ከአያቶቻችንና ከቅድመ አያቶቻችን አንሥቶ ይህንን የበረከት ስጦታ «እምቢ አንፈልግም» ብለን የራሳችንን ምርጫ ተከትልን። መሪዎቻችን፤ ነገሥታቶቻችን፤ ባለሥልጣናቸውን፤ ሁሉ ከእግዚአብሔር የበረከት ዓላማ አንፃር በመቆም «አንፈልግም» ብለው ይህንኑ አቋማቸውን በአንደበታቸውም ሆነ በምግባራቸው በመግለጽ አጸኑት። ስለዚህ ከዚህ አቋማችን የተነሣ እግዚአብሔር በቃኝ ከበረከት ውጡ ብሎ ቢያባርረን ያስወቅሰዋል ወይ?

ምዕራፍ 4

የበረከት ቃል ኪዳን

«እግዚአብሔር አብራምን አለው፡- ከአገርህ፤ ከዘመዶችህም ከአባትህም ቤት ተለይተህ እኔ ወደማሳይህ ምድር ውጣ። ታላቅ ሕዝብም አደርግሃለሁ፤ ስምህንም አክብረዋለሁ፤ ለበረከትም ሁን፤... » ዘፍ.12:1-3

ይህ ቃል እግዚአብሔር ዳግመኛ ከሰዎች ጋር የበረከትን ቃል ኪዳን ያረገበት ሁኔታ የሚያሳይ ነው። በመጀመሪያም ቢሆን በእግዚአብሔር ዕቅድ መሠረት ሰው ለእርግማን አልተፈጠረም። ቢሆንም ሰዎች በተደጋጋሚ በእግዚአብሔር ላይ በማመፃቸው እርግማንን ወደ እራሳቸው ጋበዙ። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር በአመፃቸውና በበደላቸው የተነሣ እርግማንን የጋበዙበትን ምድር እስከ መጠየፍ ደረሰ። ሰውንም ምድሪቱንና ሕይወት ያለውን ነገር ሁሉ በውኃ እንደማጠብ ያህል ጎርፍን አወረደ፤ ነፍስ ያለው ሁሉ ጠፋ፤ ኖሳና ቤተሰቡ ከእርሱም ጋር ለዘር ያህል የቀሩት እንስሶች ብቻ በእግዚአብሔር ዕቅድ መሠረት ተረፉ።

ኖሳና ቤተሰቡ ከዚያ እልቂት ተርፈው ውኃውም ጎድሎ በቀስተደመና ዳግም እግዚአብሔር ምድርን በውኃ ላለማጥፋት ቃል ኪዳን ከገባለቸው በኋላ የወትሮ ኑሮአቸውን ጀመሩ። ከዚያ በፊት ግን በዘፍ.9:1 ላይ እንደምናገኘው፡- «እግዚአብሔር ኖሳና ልጆቹን ባረካቸው።» እንግዲህ ወደ ኋላ መለስ ብለን በዘፍጥረት

ምዕራፍ ሁለት ላይ እንደምናገኘው እግዚአብሔር ወንድና ሴት አድርጎ ከፈጠረ በኋላ የተፃፈው ቃል «ባረካቸው» የሚል ቃል ነው። እግዚአብሔር ከሰው ጋር ያለውን ግንኙነት ሲጀምር በበረከት እንደነበረ ሁሉ ምንም ከአመፃቸው የተነሣ ለእርግማንና ለጥፋት ቢጋለጡም፤ ከጥፋትና ከእልቂት ላተረፋቸው ዘሮች ቃል ኪዳንን ያደሰው አሁንም በበረከት ነው። ከዚያም ከኖሳና ከልጆቹ ጋር ቃል ኪዳን ገባ፤ የቃል ኪዳኑም ማኅተም ይሆን ዘንድ ቀስተደመናን በሰማይ ላይ ሲያኖር የቃል ኪዳኑ ፍሬ ሃሳብ ይህ ነበር፡- «ሥጋ ያለውም ሁሉ ዳግመኛ በጥፋት ውኃ አይጠፋም፤ ምድርንም ለማጥፋት ዳግመኛ የጥፋት ውኃ አይሆንም።»

በጣም የሚያሳዝነው ግን የኖሳ ልጆች ይህንን በረከት ከተቀበሉና ቃል ኪዳንም ከተገባላቸው በኋላ ብዙም ሳይቆዩ አባታቸውን አሰከሩት፤ ኃፍረተ ሥጋውንም ገለጡ። ወደ ተለመደው የሰዎች ልጆች እርግማን ተመለሱ። ወደ አመፃቸውም አዘነበሉ፤ የእግዚአብሔርንም መንፈስ ማሳዘን ጀመሩ። በዚያም ሆነ በዚህ የሰው ልጆች አመጽ እግዚአብሔር ቃል ኪዳንን ይጠብቅላቸው ዘንድ አላደረገም። ስለዚህ በዘፍ.12:1-2 ላይ እንደምንመለከተው እግዚአብሔር የሰውን ዘር ጉዳይ አስመልክቶ ከአብርሃም ጋር ዘለዓለማዊ ቃል ኪዳን ገባ። ይህ ቃል ኪዳን ቀድሞ እንደ ተደረገው በጅምላ የሚከናወን አልነበረም። አስቀድሞ እግዚአብሔር በረከቱን ሊሰጥ የወደደው ለሰው ልጆች በሞላ ነበር። ይኸውም በቀና ልብ የሚፈልጉትንና የማይፈልጉትንም ያጠቃልላል። አሁን ግን ከአብርሃም ጋር በሚያደርገው የበረከት ቃል ኪዳን የመመዘኛ ድንበሮችን አሰመረ። በረከትን ለሚሹ ሊባርክ በረከትን አልፈልግም ብለው ለሚያምጹ የአመፃቸውን ፍሬ እንዲያጭዱ ማለት ነው። ከዚያን

ጊዜ በኋላ በረከት የምርጫ ጉዳይ ሆኗል። ሊባረክ የሚወድ እርሱ ቀርቦ በረከትን መቀበል ይችላል። ከዚያም በማያያዝ እንደ ግለሰብም መባረክ የሚችለው ግለሰቡ ምርጫው በረከት ሲሆን ነው። አንድ ቤተሰብ እንደ ቤተሰብ መባረክ የሚችለው ቤተሰቡ በረከትን ለመቀበል ሲፈቅድ ነው፤ አንዲትም ሐገር እንደ ሐገር መባረክ የምትችለው ሐገሪቱ በረከትን ስትሻ ነው።

እግዚአብሔር ይህን ዓይነቱን የበረከት ቃል ኪዳን የገባው ከአብርሃም ጋር ነው። እርሱ ቃል ኪዳኑን ለመስጠትና በሥራ ለማዋል አብርሃም በበኩሉ ሊፈጽማቸው የሚገቡ ቅድመ ሁኔታዎች ነበሩ። ታዲያ እነዚህንና በመሳሰሉት ጉዳዮች ላይ በጥልቀት ከመነጋገራችን በፊት ስለ አብርሃምና ስለ ዘመኑ ስለሚኖርበትም ክልል አስቀድመን ብናውቅ መልካም ይሆናል።

አብርሃም እግዚአብሔር የደህንነት ዕቅድ ውስጥ ባለው ስፍራ ቀላል ግምት የሚሰጠው ሰው አይደለም። በመጽሐፍ ቅዱስ በብሉይ ኪዳን ውስጥ 234 ጊዜ በአዲስ ኪዳን ደግሞ 74 ጊዜ በጠቅላላው 308 ጊዜ ስሙ ተጠቅሷል። እንደዚሁም የአብርሃም ስም በመጽሐፍ ቅዱስ በብሉይ ኪዳን በ16 መጻሕፍት ውስጥ ሲነሣ በአዲስ ኪዳን ደግሞ በ11 መጻሕፍት በጠቅላላው በ27 መጻሕፍት ውስጥ ተጠቅሷል።

በ2ኛ ነገሥት 13፡22-23 ላይ እንደምናገኘው እስራኤላውያን በሶርያ ንጉሥ ተወርረው እንዳይጠቁና እንደሌሎቹ መንግሥታት እንዳይጠፉ በዘመኑ ነፃነታቸው ተጠብቆላቸው ይቆዩ ዘንድ ምክንያት የነበረው አብርሃም ነው። አብርሃም በዚያ ወቅት በሕይወት ነበር ማለት ሳይሆን እግዚአብሔር ዘሮቹ እንዳይጠፉ ለእርሱና ለልጅ ልጆቹ የገባውን ቃል ኪዳን በመጠበቁ ነው። ከዘፍጥረት ውስጥ ከ11ኛው ምዕራፍ በኋላ የመጨረሻዎቹ 39 ምዕራፎች የአብርሃምንና የዘሩን ታሪክ በውስጣቸው አምቀው

ይዘዋል። እነዚህ 39 ምዕራፎች ቢያንስ የ350 ዓመታት ክንዋኔን የሚተርኩ ናቸው። በሌላ በኩል ስናጤነው ወይም የዘፍጥረትን መጽሐፍ በይዘት አንፃር ስንሸነሽው የዘፍጥረት መጽሐፍ ካሉት 50 ምዕራፎች መካከል ለአብርሃምና ለዘሩ 39 ምዕራፎችን መስጠቱ እግዚአብሔር ከሰማይና ከምድር የአፈጣጠር ሁኔታ ዝርዝር ይልቅ በአብርሃምና በእርሱ በኩል ለተደረገው የቃል ኪዳን ተሃድሶ ውል ልዩ ትኩረት መስጠቱን ያስገነዝበናል።

አብርሃም ተወልዶ ያደገው ዑር ቤተባለቸው የከለዳውያን ከተማ ውስጥ ነው። ዑር በጊዜዋ በኤፍራጠስ ወንዝ ላይ የተቆረቆረች በልማድ የኤድን ገነት ነበረችበት ከተባለው ስፍራ 12 ማይል (ምዕራፍ) ያህል እርቃ የምትገኝ የወደብ ከተማ ነች። ይህች ከተማ ከዘመኑ ሥልጣኔ በተለይም አብርሃም በነበረበት ዘመን አንጻር ስንገመግማት የወቅቱ ሥልጣኔ የገነነባት ክልል ውስጥ ነበረች። እንዲሁም በፖለቲካና በቴክኖሎጂ በዓለም ላይ ሉዓላዊነታቸውን ባሳዩት ህብረተሰቦች የተቆረቆረች ነበረች። በተጨማሪም በነበሩት ኃያላን መንግሥታት መካከል እንደ መተላለፊያ ሆና በፋርስ የባሕረ ሰላጤ የተመሠረተች ወደብ በመሆኗ ታላቅና የሰለጠነች ከተማ እንደ ነበረች ብዙዎች ግምታቸውን ይሰጣሉ።

በተጨማሪም ከተማዋ በዘመኗ የእንዱስትሪ፤ የእርሻና የባሕር ትራንስፖርት (መጓጓዣ) ማዕከል ከመሆኗም በላይ በየብስ ጉዞ የየክልሉን ለምለም ምርቶች የሚያጓጉዙ አያሌ የግመል ቅፍለቶች ነበሩባት። በባሕር ትራንስፖርትም ከዑር ወደ ዑር የሚመላለሱ ብረት፤ መዳብና የከበሩ ድንጋዮች የጫኑ መርከቦች የሚታዩባት ደማቅ ከተማ ነበረች። የሚገርመው ነገር የዚህች ከተማ ህልውና እውነትም ይህች ዑር በምድር ላይ ነበረች ወይ? ለሚለው ጥያቄ መልስ ለመስጠት እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ እጅግ

አከራካሪ ሆኖ ነበር። ከ1922-34 ዓ.ም የብሪታኒያ የጥንተ ቅርስ ምርመራ ቡድን (አርኬዎሎጂስት) በተከታታይ በዚህ አካባቢ ባደረገው ጥናትና ምርምር የዚህችን ከተማ ህልውና በማረጋገጥ የከተማዋን ፍርስራሽ ምስጢር ይፋ ለማድረግ በቅቷል።

አብርሃም በዑር ይኖር በነበረበት ዘመን በከተማው ውስጥ ጉላ ብሎ ይታይ የነበረው ሕንጻ ዛሬው ወይንም ቤተመቅደስ የተሰኘው ሕንጻ ነው። የዚህ ሕንጻና የአብርሃምን ቤተሰብ ህይወት በማስመልከት ሂንሪ ሃሌይ የተሰኘው የስነመለኮት ምሁር የጻፈው እንዲህ በማለት ነው፡- «በባብሌል ግንብ ፕላን የተገነባው የዛሬው ሕንጻ በከተማይቱ ፍርስራሽ ውስጥ እጅግ ከፍ ብሎ የሚታየው ጉብታ እርሱ ነው። ይህ ሕንጻ በአብርሃም ዘመን በምድር ላይ እጅግ ጎልቶ የሚታይ ሕንጻ እንደነበር ይነገርለታል። ሕንጻውን ያሠራው ናቦሪየስ የተባለው ከክርስቶስ ልደት በፊት በ6ኛው መቶ ክፍለ ዘመን የነገሠው ንጉሥ ነው። ይህ ቤተመቅደስ መሠረቱ አራት ማዕዘን ቅርጽ ያለው ሆኖ ባለ እርከን ፎቅ ያለው ነው። በእርከኑ ላይ ዛፎችና ቁጥቋጦዎች ተተክለው ማለፊያ የመናፈሻ ሥፍራ ሆኖ ተዘጋጅቷል። አብርሃም ራሱ ይህንን ሕንጻ ያውቀው ነበር ተብሎ ይገመታል።

ሕንጻው ለጣኦት ማምለኪያ ቤተመቅደስ ሆኖ ያገለግል የነበረው ናናር ለተባለው የጨረቃ አምላክ ነው። ሌላው መቅደስ ደግሞ ኒንጋል ለተባለች ለጨረቃው አምላክ ሚስት ማምለኪያ ተብሎ የታነጸ ነበር። በመቅደሶች ዙሪያ አያሌ በመኖሪያነት የሚያገለግሉ ክፍሎች ውስጥ ለጣኦታቱ በካህንነት የሚያገለግሉ ሴቶችና ወንዶች ይኖሩበት ነበር። ከእነዚህም ጣኦታት ካህናት መካከል የአብርሃም አባት አንዱ ነበር።

የአብርሃምን ዳራ (Back ground) ይህን ያህል ከተመለከትን ዘንድ በዚህ ሕዝብና በዚህ ዘመን ውስጥ እግዚአብሔር በቸርነቱ

አብርሃምን መርጦ ለሰው ልጆች የሚጠቅመውን ዘላለማዊውን ቃል ኪዳን የገባው እንዴት እንደሆነና አብርሃምም ለዚህ በረከት ታጭቶ በአፈጻጸሙ ላይ ሊያደርጋቸው የሚታዘዘውን ቅድመ ሁኔታዎች በዝርዝር እንመለከታለን። የበረከት ቃል ኪዳን የሚጀምረው፡-

1▶ የእግዚአብሔርን ድምጽ በመስማት ነው።

በመጀመሪያ አብርሃም ለመባረክ የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማት ነበረበት። እግዚአብሔር ወደ አብርሃም መጥቶ አብርሃምን ሲጠራው “አቤት” አለ። የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመስማት ጊዜ የሌላቸውና የማይፈልጉ ሁሉ በረከት ሁሉ ከእነርሱ ቢርቅ አያስገርምም። እግዚአብሔር እንባረክ ዘንድ አስቀድመን እንድንፈጽመው የሰጠን ሁኔታ የእርሱን ድምጽ መስማት ነው። የእግዚአብሔርን ድምጽ እንደ ግለሰብ በመስማት ፈቃደኛ ያልሆነ ሰው በረከት የለውም፤ የእግዚአብሔርን ድምፅ እንደ ቤተሰብ ለመስማት ያልፈቀደ ቤተሰብ በረከት አይኖረውም። የእግዚአብሔርን ድምፅ እንደ ሃገር ልትሰማ ያልወደደች ሃገርም አትባረክም። የእግዚአብሔርን ድምፅ የማትሰማ ቤተክርስቲያን አትባረክም። የእግዚአብሔርን ድምፅ የማይሰሙ አገልጋዮች የበረከት መግለጫ የሆነው የአገልግሎትን ቅባት አይለማመዱም። ምክንያቱም ከበረከት ሁሉ የሚቀድመው የእግዚአብሔር ድምጽ ነው።

እግዚአብሔር ይናገራል ያንን በፈቃደኝነት እናዳምጣለን፤ ያዳመጥነውን እንደ ትዕዛዙ እንፈጽማለን። ያኔ ነው የበረከት ቁልፍ በእጃችን የሚገባው። በብሉይ ኪዳን ዘመን እግዚአብሔር ለአብርሃምና ለዘሮቹ ምንም እንኳ ቃል ኪዳን ቢገባላቸው

እስራኤላውያን አንገታቸውን በማደንደን የአምላካቸውን ቃል ለመስማት ስላልፈቀዱ በዚያው ልክ ራሳቸውን ለከፋ እርግማን አጋልጠው የዘፋትን አጭደዋል። በአዲስ ኪዳንም ዘመን እኒሁ ሕዝቦች በእግዚአብሔር ወቀሳ ደርሶባቸዋል። በብሉይ ኪዳን ዘመን ድምፂን ታዳምጡ ዘንድ ነቢያቶቹን ላክሁ ለማዳመጥ አልፈለጋችሁምና በረከት ቀረባችሁ፤ እንደገናም ለመጨረሻ ጊዜ ልጀን ላክሁ ልባችሁ አሁንም እንደ ደነደነ ነውና በረከትን አታገኙም በማለት ነበር የነገራቸው።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ዮሐንስን፤ ጴጥሮስንና ያዕቆብን ይዞ ወደ ደብረ ዘይት ተራራ ወጣ። በዚያም ሳሉ ኤልያስና ሙሴ ከሰማይ ወርደው መጡ። ጌታም በብርሃን ፀዳል ተለወጠ፤ የመጡትም ነቢያት ጸዳል ነበራቸው። ጴጥሮስም ትዕይንቱ እጅግ ቢመስጠው ጊዜ «እባክህ ጌታ ሆይ ለአንተ አንድ ድንኳን ለሙሴም አንድ ድንኳን ለኤልያስም አንድ ድንኳን ለእኛም አንድ ድንኳኖችን ጥለን እዚሁ እንቅር» በማለት ጥያቄ አቀረበ። ጥያቄው ከልብ ቅንነት የመነጨ ጥያቄ ነው፤ ቢሆንም የእግዚአብሔር ዕቅድ እንደዚህ አልነበረም። እነሙሴ በመጡበት አኳኋን ሲመለሱ ከሰማይ የእግዚአብሔር አብ ድምጽ መጣ፤ «የምወደው ልጄ ይህ ነውና እርሱን ስሙት» አለ። የነቢያት ተልዕኮ አብቅቷል አሁን በመሃከላችሁ የሚገኘውን ልጄን ስሙት ማለቱ ነበር። ቢሆንም የአይሁድ ሃይማኖት መሪዎች ክርስቶስን ከልደቱ አንሥቶ እስከ ስቅለቱ ከዚያም እስከ ትንሣዔው ድረስ እርሱን ለመስማት ከቶም ፈቃደኞች ስላልነበሩ በዚያው ልክ በረከትን ተነፈጉ። ጭራሽ እርሱን ከመስማት ሕዝቡን አሳድመው «ስቀለው፤ ስቀለው» በማለት የግፍ ፍርድ ፈረዱበት። ጲላጦስ በጊዜው ቢገባውም ባይገባውም «በበኩሌ እኔ ከደሙ ንጹህ ነኝ» በማለት እጁን በውኃ ታጥቦ አሳያቸው እነርሱ ግን ልባቸውን

አንዴ አደንድነዋልና ሁሉም በአንድ ድምጽ «በእርሱ በኩል ሃሳብ አይግባህ ደሙ በእኛና በልጆቻችን ላይ ይሁን» በማለት እርግማንን ወደው በአንደበታቸው ጠርተው ተቀበሉ። የእግዚአብሔርን ቃል ከመስማት ይልቅ የደምን እዳ ለራሳቸውና ለልጆቻቸው ማስቀረትን ወደዱ። ምርጫቸው ከበረከት ይልቅ እርግማን ሆነ።

ዛሬም የእግዚአብሔርን ድምጽ ከመስማት አንጻር መጽሐፍ ቅዱስ የሚሰጠው ማስጠንቀቂያ አለ። በዮሐንስ ራዕይ ምዕራፍ ሁለትና ሦስት ውስጥ ተደጋግሞ ለአብያተ ክርስቲያናት «መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ» በማለት የተሰጠው ማሳሰቢያ ይህንን እውነት የሚገልጽ ነው። ስለዚህም ዛሬ ክርስቲያኖች ለሚሹት በረከት የመንፈስ ቅዱስን ድምፅ በመስማትና ባለመስማት ላይ የተወሰነ ጉዳይ ነው። የመንፈስ ቅዱስን ድምፅ ከሁሉም በላይ ሥፍራ ሰጥታ ቤተክርስቲያን የምታዳምጥ ከሆነ ትባረካለች፤ ካልሆነ ግን በረከት አይኖርም።

በብሉይ ኪዳን እስራኤላውያን የእግዚአብሔር አብን ድምፅ መስማት ባለመፈለጋቸው የበረከት ዕድል አመለጣቸው። በአዲስ ኪዳን ደግሞ የእግዚአብሔር ወልድን ድምፅ ለመስማት አንገታቸውን አደንድነው በረከት አለፋቸው፤ ዛሬ ደግሞ ቤተክርስቲያን ትሰማ ዘንድ የተሰጣት እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን ነውና እርሷም እንደቀደሙት ቃሉን ለማዳመጥ ፍላጎት ከሌላት በረከትን ብትጠብቅ ፈጽሞ አይሳካላትም። ያላት ዕድል መንፈስ ቅዱስን መስማት ብቻ ነው።

2▶ ለእግዚአብሔር መለየት

አብርሃም ለመባረክ መለየት ነበረበት። የእግዚአብሔርን ድምፅ ስንሰማ እንለይ ዘንድ እርሱ ይጠይቀናል። ለመሆኑ እንደ ሕዝብ፤ እንደ ቤተሰብና እንደ ግለሰብ የምንለየው እንዴት ነው? «መለየት» ማለት ትርጉሙ «መቀደስ» ማለት ነው። በአጠቃላይ የሚስፈልገውን ነገር ተወ ማለት ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር አብርሃምን የጠየቀው እንዲቀደስለት ነው፤ በዘመኑ ሲሠሩ ከነበሩት የጣኦት ምልኪዎችና ርክስናዎች እንዲለይለት ነው። በብሉይ ኪዳን ይህንን «መለየት» ወይም «መቀደስ» የሚባለውን ሃሳብ የሚገልጽ አንድ ሌላ ቃል አለ። ይህም «ናዝራዊ» የሚለው ቃል ነው። በዚህ ቃል የሚጠራው ሰው በከፍተኛ ደረጃ ከሦስት ነገሮች መታቀብ ነበረበት።

በመጀመሪያ ደረጃ በድን መንካት አይፈቀድለትም። አንድ ናዝራዊ በድን ከነካ ይረከሳል። ይህ የሚያሳየው በእግዚአብሔር ፊት ዓለማዊነት እንደ ሬሳ ተደርጎ የሚታይ ስለሆነ አንድ ሰው ክርስቲያን ሆኖ ራሱን ለእግዚአብሔር ከለየና ናዝራዊ ከሆነ በኋላ ዓለምንና ዓላማዊነትን መንካት የለበትም። ምክንያቱም መጽሐፍ ቅዱስ «በኃጢያታችሁና በበደላችሁ ሙታን ነበራችሁ።» የሚለው ዓለምንና ዓላማዊነትን ከሕይወታቸው ያላወጡ ሰዎችን ስለሆነ ስለ ዓለም በድንነት የሚያከራክር አይደለም። ኃጢአት፤ ሰውን በመንፈሱ ይገለጻል፤ ከእግዚአብሔርም ይለየዋል። ስለዚህ አንድ ክርስቲያን ከኃጢአት ራሱን መጠበቅ ይኖርበታል። ሞትና ሕይወት አብረው መኖር አይችሉም በድን የሆነ ሰውና ህልውና ያለው ሰው በአንድ ላይ መቆየት አይችሉም። በድንነት ሰውን ሲነካው ህልውናውን ይበክለዋል፤ ያጎድፈዋል፤ ይገድለዋልም። ስለዚህ ክርስቲያኖችም በመንታ ሕይወት መኖር አይችሉም

በአንድ በኩል መንፈሳዊ በሌላ በኩል ዓለማዊ፤ ባንድ በኩል ሕይወት በሌላ በኩል ሞትን ይዘው መኖር አይችሉም። የእግዚአብሔርን የበረከት ቅድመ ሁኔታ ለሚሟላት ከዓለማዊነትና ከሞት ወይም ከበድንነት መለየት ግዴታቸው ነው።

በሁለተኛ ደረጃ ናዝራዊ መጠጥ እንዲጠጣ አልተፈቀደለትም። ናዝራዊ ሊቀደስ ይገባዋል። ያ ሳይሆን ቀርቶ መጠጥን ቢወስድ መንፈስ ቅዱስን ማርከሱ ነውና ናዝራዊነቱ ይፈርሳል። ዛሬ እኛም በውስጣችን የእግዚአብሔር መንፈስ ስላለ ከመንፈሱ የተቀበልናቸውን የጸጋ ስጦታዎች ሁሉ በቅድስናና በንፅሕና መጠበቅ አለብን። “መንፈስ ይሙላባችሁ እንጂ በወይን ጠጅ አትስከሩ ይህ ማባከን ነውና፤” (ኤፌ. 5:18) ከውጭ ወደ ውስጥ በሚገቡ ነውሮች ራሳችንን ልናረክስ አይገባም።

በሦስተኛ ደረጃ ናዝራዊ ጸጉሩን እንዲላጭ አልተፈቀደለትም። በአዲስ ኪዳን ውስጥ ክርስቶስ የቤተክርስቲያን እራስ እንደሆነ የእግዚአብሔር ቃል ይመሰክራል። “ክርስቶስ ደግሞ የቤተ ክርስቲያን እራስ እንደሆነ...” (ኤፌ. 5:23)። የዚህ ምሳሌነት በአሁኑ ዘመን ለክርስቶስ የተለየ የእግዚአብሔ ሰው በሁሉም ነገር ራስ ለሆነው ለክርስቶስ የመታዘዝ ሃላፊነት እንዳለበት ግልጽ ማሳሰቢያ ነው።

እንግዲህ በዚህ መሠረት አብርሃም እንዲለይ በእግዚአብሔር የታዘዘው ከሦስት ነገሮች ነው። እነዚህም በመጀመሪያ ከሃገሩ፤ ቀጥሎም ከዘመዶቹ፤ ከዚያም ከአባቱ ቤት ተለይቶ እንዲወጣ ነው የታዘዘው። እነዚህ ሦስቱ ጥልቅ የሆነ ምስጢር ያላቸው መለኮታዊ ግንዛቤ የሚጠይቁ ተምሳሌቶች ናቸው። ሦስቱም በየደረጃቸው ከትልቅ ወደ ትንሽ እየጠበቡ የሚመጡ ትዕዛዞች ናቸው። ሃገርህን የሚለው ሰፊ ሲሆን ብሔር ወይም ዘመድህን የሚለው ደግሞ ከመጀመሪያው የጠበበ ነው። በመጨረሻም

ከአባትህ ቤት የሚለው ትዕዛዝ ደግሞ በይበልጥ በግል ሕይወት ላይ ያተኮረ ትዕዛዝ ነው። ጣዖትና በረከት አንድ ላይ ደባል ሆነው መኖር አይችሉም፤ ስለዚህ አብርሃም በረከትን ለማግኘት ጣኦት ከሚመለከበት አገር፤ ጣዖትን ከሚያገለግሉና ከሚያመልኩ ዘመዶቹ፤ እንዲሁም ለጣኦት ካህን ከነበረው ከአባቱ ቤት ተለይቶ መውጣት ነበረበት።

ዛሬም ምድራችን በጉስቁልና በእርግማን የሞተችው ከጣኦት የተነሣ ነው። ሰዎች እንደ አምላክ የሚያመልኩት ጣኦት ዛሬም በምድራችን ስር ሰዶ ይኖራል። በተለይ ለሃበሾች ቅርጽ ቀርጸን አትመን አምላክን አስመስለን መስገዱና ማምለኩ ብቻ ሳይሆን ምድሪቱም እራሷ እንኳ ጣኦት ሆናብን ኖራለች። ምድርን ስናመልክ፤ ለምድር ስንሰዋ፤ ለምድር ስንገድል፤ ለምድር ስንጨፈጭፍ ነው የኖርነው። እከሌ ርሱቴን ቀማኝ፤ እከሌ ጉልቴን ወሰደብኝ፤ እከሌ ከመሬቴ ነቀለኝ በማለት ለዘመናት ፍርድ ቤቶችን ያጣበበው ጉዳይ ይኸው ብቻ ነበር። ምንጊዜም የትም ቦታ ብንሆን ለራሳችንም ሆነ ለዘሮቻችን በረከትን የምንመኝ ከሆነ ከዚህ አስቃቂ የምድር ጣዖት አምልኮ ራሳችንን ነፃ ማድረግ አለብን።

የእኛ ሌላው ጣኦታችን የብሔር አምልኮ ነው። በብሔር ኩራት ሌላውን መጥላት፤ አንዱን ክቦ ሌላውን ማንቋሸሽ፤ አንዱን አወድሶ ሌላውን ማዋረድ ገና ስንበቅል ከባህላችን ጋር ኮትኩተን ያሳደግነው ጣኦታችን ነው። በጣም የሚገርመው አንዱ ብሔር ሌላውን የሚጠላውና የሚያንቋሸሸው ማንነቱን ተረድቶት አውቆትና ተገንዝቦት ሳይሆን እንድያው ዝም ብሎ ነው። ይህ እንግዲህ ብሔርን እንደ ጣኦት ከማምለክ የመጣ ነው። ይህ ታሪካችን ደግሞ እግዚአብሔር የተፀየፈው ጣኦት ነው።

ከዚህ ከብሔር ሃሳብ ጋር ተያይዞ ያለ ሌላው ጣዖታችን

የቋንቋውም ጉዳይ ነው። ቋንቋ በመሠረቱ ለመግባቢያ ሆኖ ሳለ ከዚያ አልፎ ግን ለራስ ኩራትና መኮፈሻ፤ ሌላውን ለመጥላትና ሰዎችን እንደመርዝ ለመውጋት የምንጠቀምበት መሣሪያ ሆኗል። የአንዱን ብሔር ቋንቋ ሌላው በማሳነስ ጥላቻውን፤ ንቀቱን ለመግለጽ ይሞክራል። ስለዚህ የራሳችንን ቋንቋ እንደ ጣኦት በማምለክ እግዚአብሔር እስኪጸየፈን ድረስ መርገምን በራሳችን ላይ ጋበዝን። ይህ መርገም እንዲነሣልን ከፈለግን በእያንዳንዳችን መሃል በልባችን እንደ ጣኦት አንግሠን የያዝነውን የብሔርና የቋንቋ አምልኮ ማስወገድ አለብን። ከዚያም የተነሣ ወገኖቻችንን ከመግደል፤ ከመውጋት ነፃ መሆን ይኖርብናል። ቋንቋ የበላይ ወይም የበታች ወይም መንፈሳዊ የማድረግ ምንም ኃይል የለውም። ሁሉም ቋንቋ በእግዚአብሔር ፊት እኩል ነው። ይልቅስ ሰማያዊ የሚያደርገው ቋንቋ በበዓለ ሃምሳ ቀን በኃይል የወረደው መንፈስ ቅዱስ የደቀመዛሙርቱን አንደበት ለውጦ በእርሱ ኃይል ያናገራቸው ቋንቋ ነው። ምክንያቱም ሐዋርያት በዚያ ቋንቋ የራሳቸውን እውቀት ወይም ጠቢብነት ወይም ኃይልነት አይደለም የተናገሩት። በዚያ ቋንቋ የእግዚአብሔርን ታላቅነት፤ የክርስቶስ ኢየሱስን አዳኝነት ነው ያበሰሩት። “የቀርጤስና የዓረብ ሰዎች የእግዚአብሔርን ታላቅ ሥራ በልሳኖቻችን ሲናገሩ እንሰማቸዋለን።” (ሐዋ. 2:11) ያ ቋንቋ ከቶም ምድራዊ አልነበረም።

አብርሃም የተጠየቀው ቅድመ ሁኔታ ይኸው ነበር። እግዚአብሔር ከዘመዶችህ ከብሔርህ ተለይ ሲለው፡- ብሔርህንና ዘመዶችህን ከሌሎች ከሚለያቸው ነገር ሁሉ ተለይተህ ውጣ ማለቱ ነበር። አለበለዚያ እርሱ ለበረከት አልተዘጋጀም ማለት ነው፤ ይህን ካላደረገ ደግሞ ፈተናውን ይወድቃል። በእኛም ዘመን መፈጸም ያለበት ይህ ቅድመ ዝግጅት ነው። እንደ ምልክ

የያዝነው የብሔር፤ የጎሳና የቋንቋ ጠባብነታችንን ከላያችን ላይ አስወግደን ራሳችንን ለሰማያዊ በረከት ማዘጋጀት አለብን።

3▶ ከአባቱ ቤት እንዲለይለት

በዘመኑ የአብርሃም አባት የጣዖት አገልጋይ እንደመሆኑ መጠን እርሱና ቤተሰቦቹ በቤቱ ውስጥ የሚያገለግሉት፤ የሚንበረከቱለት፤ የሚሰግዱለትና የሚሰጧለት ጣዖት ነበራቸው። አብርሃምም እንዲለይ ትዕዛዝ የመጣለት ከዛ በጣዖት ምልኪ ከረከሰ ቤተሰብ ነው። ልክ እንደዚሁ እኛም ነፃ መውጣት ያለብን እንደ ጣዖት ከሆነብን የብሔርና የቋንቋ ጣዖት ብቻ ሳይሆን በእያንዳንዳችን ቤት ውስጥ በየግላችን ከምናመልካቸው ነገሮች ተፈትተን መውጣት ይኖርብናል። ይህንን ቅድመ ሁኔታ ለመፈጸም ለመታዘዝ ፈቃደኞች እስካልሆን ድረስ ከቶም ቢሆን የእግዚአብሔር በረከት በሕይወታችን አይታይም።

የእግዚአብሔር ቤተመቅደስ ነንና ወደ እርሱ ልንመለስ በውስጣችን ያለውንም ጣኦት ማስወገድ፤ በውስጣችን ያለውን መቅደስ ለማደስ መሠረቱን በፈቃደኝነት መጣል አለብን። ከዚያ በኋላ ነው የበረከት ጅማሬ በሕይወታችን መጉረፍ የሚጀምረው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በረከትን እጅግ አድርጎ በመፈለጉ የታወቀ ሰው አለ። ይህ ሰው ያዕቆብ ነው። በተቻለው ብልሃት ሁሉ በረከትን ለማግኘት ፈለገ። አስቀድሞ ከወንድሙ ላይ ብኩርናን በምስር ወጥ ገዛ። ከዚያም ሽማግሌ አባቱን አታሎ በረከትን ለማግኘት ሞከረ። በመጨረሻውም ከወንድሙ ፊት ሽሽቶ በስደት ላይ እያለ ብቻውን ባደረበት ስፍራ የእግዚአብሔር መልአክ ተገናኘው። ይህ በረከትን የሚናፍቅ ሰው አሁንም ይባረክ ዘንድ ሌሊቱን በሙሉ ከመልአኩ ጋር በትግል አሳለፈ። ሊነጋ ሲል

ምንም እንኳን ቢደክምና ቢሸነፍም አንጀት የሚበላ ጥያቄ ነበር የጠየቀው «ካልባረክኸኝ አልለቅህም» ሲል ተማጸነው። በዚያ ሁኔታ የበረከትን ቃል ኪዳን ሲያገኝ ያዕቆብም ስዕለቱን ተሳለ። በቤቴል መሠዊያ እሠራለሁ ብሎ ቃል ገባ። እግዚአብሔር ቃሉን አያጥፍምና ያዕቆብን በሚያስደንቅ ሁኔታ ባረከው፤ በሚስት ባረከው፤ በከብቶች ባረከው፤ በልጆች ባረከው፤ በአገልጋዮች ባረከው። ነገር ግን ያዕቆብ ከስደት ሲመለስ ስዕለቱን ለመፈጸም ወደ ቤቴል ከመሄድ ይልቅ ወደ ቆላ ወረደ። እርሱም በዚያ እያለ በቤቱ ጣዖት ገባ።

በእኛም ሕይወት ተመሳሳይ አጋጣሚ አይጠፋም። እኔ እስካልተሳተፍኩ ድረስ፤ ሌሎች እስካላዩኝ ድረስ፤ ሌላው እስካልተሰናከለብኝ ድረስ፤ በሥርዓት ቤተክርስቲያን ለመሄድና ለማምለክ እንቅፋት እስካልሆነብኝ ድረስ ምንም አይደለም በማለት በቤታችን ውስጥ በቸልተኝነት የምናደርጋቸው ነገሮች ያዕቆብ ቆላ ወርዶ በቤቱና በጓዳው ያስገባቸውን ጣዖቶችን ይመስላሉ። ያዕቆብ ቆላ ሳለ እግዚአብሔር አስፈላጊ ያልሆኑ ነገሮች በቤቱ ውስጥ ማስገባቱን ስላዩ ያዕቆብ ሆይ! ተነሥተህ ወደ ቤቴል ውጣ አለው። እግዚአብሔር ይህንን ትዕዛዝ ለያዕቆብ ሲሰጠው ያዕቆብ እግዚአብሔር ምን ለማለት እንደፈለገ፤ ምን ማለቱ እንደሆነ ተረድቷል። ቃል ወደ ገባሁልህ ወደ በረከቱ ትመለስ ዘንድ ከዚህ ከጣዖት ማምለኪያህ ቤት ውጣ ማለቱ እንደሆነ አላጣውም። ስለዚህ ከቤት ውስጥ ያሉትን ጣዖታት እንዲያመጡለት አዘዛቸው ከዛም ቀበራቸው። ልክ ነው! ጣዖት መቀበር አለበት። ጣዖት ካልተቀበረ በረከት የለም። ያዕቆብ ጣዖትን ቀብሮ እግዚአብሔር ወዳዘዘው ወደ ቤቴል ወጣ፤ በዚያም ዳግመኛ ተገለጠለት ባረከውም። ለእኛም እግዚአብሔር እንዲገለጥና ምድራችን በእግዚአብሔር በረከት እንድትሞላ ጣዖቱ ሁሉ መቀበር አለበት።

4▶ መከተል

አብርሃም ያደርግ ዘንድ የተነገረው መታዘዝ ነው። ሳንታዘዝ በረከት የለም። አብርሃም እግዚአብሔርን ታዝዞ ከወጣ በኋላ ወደ በረከት በሚወስደው ጎዳና እርሱን ተከተለ። ለእኛም እንደ ሕዝብ፤ አገራችን ከገባችበት መርገም ውድቀትና ሰቆቃ ነፃ መውጣት የምትችለው የታወቁ የፖለቲካ ተንታኞች ወይም አንቱ የተሰኙ የምጣኔ ሀብት (ኢኮኖሚ) ምሁራን ወይም ጉድ የተባሉ የሳይንስ አዋቂዎች የሚሰጡትን መመሪያ በመከተል ሳይሆን፤ ወደ ድል ወደ በረከት የምታደርሱን የእግዚአብሔርን ጣት በመከተል ብቻ እንደሆነ ልንረዳ ይገባል። የእግዚአብሔርን ድምፅ መስማት፤ የእርሱን ፈቃድ ማወቅ፤ የእርሱን ፈለግ መከተል ብቻ ነው ወደ በረከት ሊያደርሱን የሚችለው። እግዚአብሔር ለአብርሃም «እኔ ወደማሳይህ» በማለት እንዲከተለው ሲያዘው «አሜን እንደ ቃልህ» ብሎ ሊከተለው እንደ ፈቀደ ሁሉ አገራችንም ሕዝባችንም እግዚአብሔር ወደሚያሳየን ቦታ ብቻ ለመሄድ የሚታዘዝና ትሕትና የተሞላ ልብ እንዲኖረን ያስፈልጋል።

እንደ እግዚአብሔር ቃል እውነት «ኢትዮጵያ እጆቿን ፈጥና ወደ እግዚአብሔር ትዘረጋለች» የሚለው ትክክል ነው። በጣም የሚገርመው ነገር ግን ኢትዮጵያ እጆቿን ፈጥና ወደ እግዚአብሔር ከዘረጋች ቆይታለች ቢሆንም መልስ የለም። ለምን? ብለን ብንጠይቅ አብርሃም ይባረክ ዘንድ፡- የተጠየቀውን ቅድመ ሁኔታዎች ማለትም ከአገሩ፤ ከወገኑ፤ ከዘመዶቹና ከአባቱ ቤት በመለየት ቅድመ ሁኔታዎችን ሟሟላት እንደ ነበረበት ሁሉ ኢትዮጵያም ከአፈር ጣዖት፤ ከብሔረተኝነትና ከቋንቋ ጣዖት ከመሳሰሉት በመለየት ቅድመ ሁኔታዎችን መፈጸም ነበረባት። ይህንን ለማከናወን ኢትዮጵያ ፈቃደኛ ካልሆነች በረከትን በባዶ

የምትናፍቅ ምስኪን ጠባቂ ብቻ ሆና ትቀራለች። ከዚህም ሌላ ኢትዮጵያና ኢትዮጵያውያን በረከታችንን የሚያጠፉ ቂም፤ ጥላቻ፤ አንዱ በሌላው ላይ የመነሳት፤ የመጨቆንና የመሳሰሉት ጣላቶችን በውስጣችን እስከ አመቅንና እስከያዝን ድረስ ለበረከት ዝግጁ ነን ብንል በእርግጥም እንዋሻለን። ከእነዚህ ሁሉ ጣዖታት ተመልሰን ወደ እግዚአብሔር እንቀርብ ዘንድ ግዴታችን ነው።

የታዘዘውን ሁሉ እና የሚፈለግበትን ግዳጅ ካሟላ በኋላ እግዚአብሔር አብርሃምን ይባርክ ዘንድ ብቻ አይደለም ቃል የገባለት ለሌሎችም በረከት እንዲሆንም ጭምር ነው። ኢትዮጵያውያንም የሚፈለግባቸውን ካሟሉ በኋላ እነርሱ ብቻ እንዲባረኩ ሳይሆን፤ በእነርሱ በኩል ሌሎችንም እንደሚባርክ እግዚአብሔር በማይታጠፍ ቃሉ ተናግሯልና ቃሉን ይፈጽማል። እርሱ አይዋሽም። በጣም የሚያሳዝነው ግን ብዙዎች ከእግዚአብሔር በረከትን ከተቀበሉ በኋላ ያ በረከት ከእነርሱም ተርፎ ወደ ሌሎች ተሸጋግሮ ለበረከት መሆን ሲገባቸው፡ የዚያ በረከት ድርሻ አንድም የእነርሱ ብቻ አልያም ትንሽ ዘለቅ ቢል ለብሔሮቻቸው ብቻ ከማድረግ አይመለሱም። ያ ደግሞ ፍጹም ቸር የሆነውና ሁሉን የሚችለው አምላክ የእግዚአብሔር ዘላለማዊ እቅድና ዓላማ ስላልሆነ በአንድ ወቅት በረከት አገኘን ያሉት ተመልሰው በሚሠሩት የከፋ ስህተት ወደ እርግማን ሲገቡ ታይተዋል።

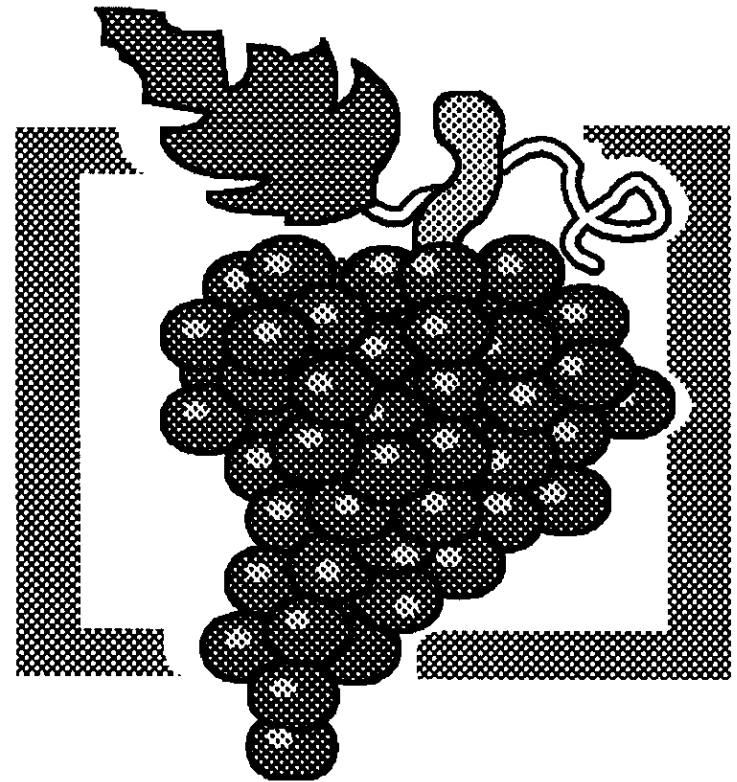
የእግዚአብሔር በረከት ሲመጣ የሚያርፈውና የሚያልፈውም በልባችን በኩል ነው። ልባችን በቂጣ፤ በቂም፤ በግብዝነት ከተሞላ ሊመጣ ላለው በረከት ቦታ የለውም ማለት ነው። በልብ ውስጥ የሌለ በረከት ደግሞ ወደ ሌላው መተላለፍ አይችልም። - ለሁሉም ነገር ልብ ንጹህ ሆኖ መገኘት አለበት።

ልባችን ንጹህ እንዲሆን በኢየሱስ ክርስቶስ ደም መታጠብና መንፃት አለበት። በረከታችን ሳያቋርጥ ከአርያም ወደ ልባችን እንዲወርድ እኛም ሌሎችን መባረክ ይኖርብናል። የእግዚአብሔርም የበረከት ቀመር ይኸው ነው። «እባርክሃለሁ ለበረከትም አደርግሃለሁ» በማለት ለአብርሃም የገባው ቃል ኪዳን ይህንን ሀቅ የሚያስገነዝብ ነው። በሰፈርንበት መስፈሪያ ይሰፈርልን ዘንድ ነው አምላክ የተመነልን። ከእግዚአብሔር እንድናገኝ እኛም በተራችን ለሌሎች መስጠትን መማር ይኖርብናል። ካልሰጠን እኛም ከእግዚአብሔር ዘንድ ልናገኝ የሚገባንን በረከት ማግኘት አንችልም።

ልብ ብለን የእኛን ባህል ብናጤን መብለጥን እንጂ መበለጥን ከሽንፈትም ትልቅ ሽንፈት አድርገን ነው ለራሳችን የምንቆጥረው። ሌላው እንዲያገኝ አንፈልግምና የተገኘውን ሁሉ እኛ ብቻ ብንወስደው ምርጫችን ነው። እንዲያውም ሌላው ያለውን እንኳ እንዲያጣ በሟርትና በጥንቆላ ለመጉዳት ላይ ታች ማለታችን የማንክደው ነው። ይህ ሁሉ ልምምድና አሠራር የእኛን በረከት የሚገድብ፤ የሚያስቀር መሰናክል ነው። ሕዝባችን ከዚህ ዓይነቱ አስተሳሰብና ልምድ ነፃ ካልወጣ በደፈናው እንዲያው ዝም ብሎ በረከትን ቢናፍቅ ሊሟላ የማይችል ናፍቆት ብቻ ይሆናል።

ምዕራፍ 5

የመታዘዝ በረከት

“እኚ ብትሉ ለእኔም ብትታዘዙ፤ የምድርን በረከት ትበላላችሁ፤” (ኢሳ. 1:19)

ይህ ተስፋ የሚመለከተው በቀጥታ ቃል ኪዳኑ ለተሰጣቸው ለእስራኤል ሕዝብ ብቻ ሳይሆን፤ ዛሬ ለእኔና ለእናንተም የተሰጠን ዘላለማዊ ተስፋ እንደሆነ ባለፉት ምዕራፎች

ተመልክተናል። በእግዚአብሔር ቃል እንደምናገኘው የሰው ልጆች በአምላካቸው በእግዚአብሔር ተባርከው ለሌሎች ደግሞ በረከት ይሆኑ ዘንድ የእግዚአብሔር ዓላማ ነው። ይህ እግዚአብሔር በሰዎች ላይ ያኖረው የመጀመሪያውም ሆነ የመጨረሻው ዓላማው ነው። እግዚአብሔር ለአብርሃም የገባውን ቃል ኪዳን የፈጸመው በዚህ ስልት ነው። አብርሃም ይባረክ ዘንድ ብቻ ሳይሆን ለበረከትም ይሆን ዘንድ እንደ ተመረጠ ባለፉት ምዕራፎች ውስጥ ተመልክተናል።

የሰው ልጆችንም ወንድና ሴት አድርጎ ከፈጠራቸውም በኋላ የመጀመሪያው ቀዳሚ ምርቃት ይባረኩ ዘንድ የሚያበስር ተስፋ ነው። ይህ በረከት በሕይወታቸው እውን ሆኖ ሊታይ የሚችለው እግዚአብሔርን በሚታዘዙበት ጊዜ ብቻ ነው። “የአምላክህንም የእግዚአብሔር ቃል ብትሰማ እነዚህ በረከቶች ሁሉ ይመጡልሃል ያገኙህማል።” (ዘዳ. 28:2) በማለት እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን በመደጋገም ያሳሰባቸው ለዚህ ነበር።

በነቢዩ ኢሳይያስም በኩል ባንድ ወቅት እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን የሰጠው መልእክት ይህንኑ እውነት የሚያነሳ ነው። «ኑና እንዋቀስ» በማለት ነው እግዚአብሔር ወቀሳውን የሚጀምረው። «እሺ ብትሉ ብትታዘዙ...» ከሚለው የመንደርደሪያ ሀሳብ በኋላ እርሱም በፈንታው በረከትን፤ ይቅርታንና ምሕረትን እንደሚያወርድላቸው ነው ተስፋ የሰጣቸው። ግን የእነርሱ ምርጫ በአንፃሩ ወድቆ ከእሺታ ይልቅ እምቢታ ቢቀድማቸው፤ ከመታዘዝ ይልቅ አለመታዘዝ ቢቀናቸው ወደ እግዚአብሔር ከመመለስ ይልቅ ከአምላካቸውና ከእግዚአብሔር ከጌታቸው መራቅ ቢያምራቸው የሚኖራቸው የመጨረሻ ዕጣ የሰይፍ እራት መሆን ብቻ እንደሆነ አልሸሸጋቸውም። በግልጽ አስጠንቅቋቸዋል። ዋናው ቁም ነገር ግን

በመታዘዝ በረከት እንደሚገኝ ማወቁና በሥራም መግለጽ ላይ ነው።

እግዚአብሔር በነቢዩ በሐጌ በኩል። «ከዚህች ቀን ጀምራ እባርካችኋለሁ።...» የሚለውን ኪዳን ለሕዝቡ ሲሰጥ አጽንኦት የሰጠው «ከዚህች ቀን ጀምራ» በምትለው ሐረግ ላይ ነው። ያች ቀን ምንድን ነች? ብለን ስንጠይቅ ደግሞ ያች ቀን የመታዘዝ ቀን ነበረች ማለት ነው። ያች ቀን ሕዝቡ እግዚአብሔርን የፈለገበት፤ ልቡን ወደ አምላኩ የመለሰበት፤ ንስሐ የገባበት ለዚህም ሁኔታ ሀውልትነት የቤተ መቅደሱን መሠረት የጣሉበት ቀን ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር “ይህችን ቀን” እንዲያው በቀላሉ የሚመለከታት ቀን አይደለችም። ከሕዝቡ ጋር ውለታ የተዋዋለበት አድርጎ ነውና የሚቆጥራት ከዛች ቀን አንሥቶ የእግዚአብሔር በረከት ለሕዝቡ እውን ይሆናል።

ይህንን አሠራር ወደራሳችን ሕይወት መልሰን አምጥተን ስንተረጉመው ይህንን ይመስላል። መታዘዛችንን፤ ልባችንን እግዚአብሔርን መፈለጉንና ንስሐ መግባታችንን የምንገልጸው የዓለም መድኃኒት የሆነውን የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኞችን አድርገን የልባችንን ቤተ መቅደስ ለእርሱ መገልገያ ይሆን ዘንድ መሠረቱን በመጣልና የእርሱን ጌትነት በውስጣችን በማስተናገድ ነው። ከዚያን ጊዜ አንሥቶ እግዚአብሔር ለእኛ የገባውን የበረከት ተስፋ እውን ሆኖ እናገኘዋለን። ከዛች ቀን አንሥቶ ነው እግዚአብሔር የሚባርክን። እርሱ ተናግሯልና፤ እርሱ አይዋሽም የገባልንን የበረከት ተስፋ ይፈጸምልናል።

እዚህ ላይ አንድ መገንዘብ የሚኖርብን እውነት አለ። ይኸውም እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን የገባልን የበረከት መጀመሪያ ቀን የተለያየ መሆኑን ነው። ምክንያቱም እያንዳንዳችን

ልባችንን ወደ እግዚአብሔር የመለስንበትና እርሱን መታዘዝ የጀመርንበት ቀን የተለያየ በመሆኑ ነው። ያ ቀን ለአንዳንዶቻችን ጣዖቶቻችንን ከውስጣችን አውጥተን የሰባበርንበትና የቀበርንበት ቀን ነው። ሌሎቻችን ደግሞ ከቀድሞ የክፋት ሥራችን የተመለስንበት ቀን ነው። ለቀረነውም ደግሞ ለመጀመሪያ ጊዜ ከጌታ ከኢየሱስ ጋር ተዋውቀን ውሳኔ ላይ የደረስንበት ቀን ነው። እንደዚሁም ለአንዳንዶቻችን የራሳችንን አጥፊ የሆነውን ፈቃዳችንንና ሕልማችንን ከመከተል ተመልሰን ፈቃዳችንንና ሕልማችንን ለእግዚአብሔር ያስገዛንበት ቀን ነው። በተጨማሪም እግዚአብሔር የሰጠንን ጥሪ ችላ ከማለትም አልፈን ረስተን በራሳችን ፍላጎትና ምርጫ ስንሮጥ ከነበርንበት አቁዋማችን ተመልሰን ሁለንተናችንን ለአምላካችን ለእግዚአብሔር ለማስገዛት የተንበረከንበት፤ እጃችንን ለጌታ ጥሪ ሰጥተን የእርሱን ፈቃድ ለመፈጸም የወሰንበት ቀን የሆነልንም እንኖራለን። እግዚአብሔርም በረከቱን እውን የሚያደርገው ከዛች ቀን ጀምሮ ነው። ምክንያቱም እርሱ በቃሉ «ከዚህች ቀን ጀምሮ እባርካችኋለሁ» የሚለውን ቃል ኪዳን ገብቷልና።

በምድር ላይ በሰው ሕይወት ውስጥ በረከት በሁለት ዓይነት መንገድ ይመጣል፤ ወይም በሁለት ዓይነት መልክ ይከሰታል።

ይኸውም አንደኛው በረከት መንፈሳዊ ነው። ይህ የመንፈሳዊ በረከት፤ በሥጋ የማናገኘው፤ በራሳችን ልፋት የማናተርፈው ግን ከላይ ከእርያም በጸጋው የፈሰሰ በረከት ነው። ይህ በረከት ቁርኝቱ ከመንፈሳችንና ከነፍሳችን ጋር ነው። ከዛም አልፎ ተርፎ ከእግዚአብሔር ጋር የሚያጣምረን በረከት ነው። ለዚህም ነው ብዙ ሰዎች በሥጋዊ በረከት ረስሮሰው ግን በመንፈሳዊ በረከት ስለ ደኸዩ ከእግዚአብሔር ተለይተው የሚኖሩት። (ራዕይ 3:14-18) በአጠቃላይ እንግዲህ መንፈሳዊ

በረከት በክርስቶስ ኢየሱስ ለሰው ልጆች ሁሉ የተሰጠ ሰማያዊ በረከት ነው። ልንለውጠው፤ ልንጨምርበትና ልንቀንስበት እንዲሁም ልናሻሽለው የምንችለው በረከት አይደለም። እርሱ በራሱ ምሉዕ ነው። መንፈሳዊ በረከት በእምነት የምንቀበለው የእግዚአብሔር ጸጋ ነው። (ኤፌ. 1:3) መለኮታዊ በረከት ነው ማለት ነው። ይህንን በረከት የምንኖረው በእምነት ነው። «ፃድቅ በእምነት ይኖራል» ተብሎ ተጽኖልና። ይህንን መለኮታዊ ስጦታ ከእግዚአብሔር እንቀበላለን፤ መልሰን ለእግዚአብሔር ክብር በእምነት እንኖርበታለን ማለት ነው። በዚህ በረከት ውስጥ እኛ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ህብረት ይታያል። የዘላለም ሕይወት የዚህ በረከት ተቀዳሚና ዋነኛ የሆነ በረከት ነው። በእግዚአብሔር ቤት መኖር በእግዚአብሔር ፍቅር ሰላምና ደህንነት መመለስ ደግሞ ሌላው የዚህ በረከት ፍሬዎች ናቸው።

ሁለተኛው በረከት ደግሞ ምድራዊው በረከት ነው። ምድራዊ በረከት የምንለው በዚህ ምድር ላይ ለመኖር የሚያስፈልጉንን መሠረታዊ ፍላጎቶችን ሁሉ የሚያጠቃልል ነው። ስለዚህም ነው ወደዚች ምድር ማንኛችንም ስንመጣ ቅንጣት ምድራዊ በረከት ይዘን ያልመጣነው። በዚህ ምድር ላይ የምናገኘው እዚሁ የሚቀር ምድራዊ ነውና ስንሄድም ቅንጣት ነገር ይዘን አንሄድም። ማንኛችንም ብንሆን ያለንን ወርቅና ብር፤ አልማዝና ዕንቁ ከሞት ባሻገር ወደምትገኘው ወደ መንግሥተ ሰማይ ይዘን መግባት አንችልም። ምንም ያህል የምንሳሳለት የመታሰቢያና የማስታወሻ ጌጥ ከሞት ባሻገር አያልፍም። ከምድር የተገኘ በረከት ነውና በምድር ይቀራል።

የሚገርመው ግን በአንፃሩ አንዳንድ ሰዎች መንፈሳዊ በረከትን ከእናታቸው ሆድ ውስጥ ይዘው እንደወጡ የእግዚአብሔር ቃል ይመስክራል። ሳምሶን፤ መጥምቁ ዮሐንስንና የመሳሰሉት

ናዝራውያን የዚህ አባባላችን አብነቶች ናቸው። ወደዚህች ምድር ከመምጣታቸው በፊት በመንፈሳዊ በረከት ተሞልተው ነበር። መንፈሳዊ በረከት የእግዚአብሔር እጅ በእኛ ላይ ስለሆነ ከእኛ ጋር ይመጣል። ከዚህች ምድር ላይም ስንሄድ ከእኛ ጋር አብሮ የሚሄድ ነው። ከሞት ባሻገር አብሮን የሚዘልቀው በረከት መንፈሳዊው በረከት ነው።

በመንፈሳዊውና በምድራዊው በረከት መካከል ያለው ልዩነት ይህ ሆኖ ሳለ፤ በሁለቱ መካከል ያለው አንድነትስ ምንድነው?

ሁለቱም በረከቶች ለሰው ልጅ ያስፈልጉታል። ሰው የተፈጠረው ለሰማያዊ በረከት ነው። ምድራዊ በረከት ሁሉ ግን የተፈጠረው ለሰው ነው። መንፈሳዊውን በረከት ተቀብለን የእግዚአብሔር ሥራ በምድር ላይ በሚገባ አከናውነን ለመሄድ ምድራዊው በረከትም የግድ አስፈላጊያችን ነው። ስለዚህ ምድራዊ በረከት የተሰጠን ለሌላ ነገር ሳይሆን ሰማያዊውን ተልዕኮ፤ መንፈሳዊውን አደራ በምድር ላይ ፈጽመን እግዚአብሔርን አስከብረን መሄድ እንድንችል ነው። በመንፈሳዊ በረከት የሌሉ ሰዎች ግን ይህንን ምድራዊ በረከት ለብዙ መጥፎ ነገሮች ይጠቀሙበታል፤ ይሰክሩበታል፤ ይዘሙቱበታል ሌላም ኃጢአት ያደርጉበታል። እግዚአብሔር ምድራዊ በረከትን የሚሰጠው ለእግዚአብሔር ክብር እንድንኖርበት እንጂ ኃጢአት እንድንሠራበት አይደለም። ሐዋርያው ጳውሎስ በመልዕክቱ «የምታደርጉትን ሁሉ ለእግዚአብሔር ክብር አድርጉት» ነው የሚለው። ስለዚህ ክፋትና በደል ደግሞ ከቶም ቢሆን ለእግዚአብሔር ክብር የሚሆን ነገር አይደለም።

በምድራዊ በረከታችን ነው ሌሎችንም መባረክ የምንችለው። በገንዘባችን ሌሎችን እንባርካለን፤ በእውቀታችን

ሌሎችን እንባርካለን። ይህ ነው እንግዲህ ተባርኮ ለበረከት መሆን ማለት። እንግዲህ ይህንን ምድራዊ በረከት እኛ እንደ እግዚአብሔር ልጆች የምንቀበለውና የምንወርሰው እንዴት ነው? ኦሪት ዘጸግም ምዕራፍ 28፡1-14 ለዚህ ምላሽ ይሆንልን ዘንድ አንዳንድ መሠረታዊ ነገሮችን እናገኛለን።

«ለአምላክህ ለእግዚአብሔር ብትታዘዝና ዛሬ እኔ የምሰጥህንም ሕግጋት ሁሉ በታማኝነት ብትጠብቅ በምድር ላይ ከሚኖሩ አሕዛብ ሁሉ በላይ ከፍ ከፍ ያደርግሃል። ለአምላክህ ለእግዚአብሔር ታዘዝ ከዚህ ለሚከተሉት በረከቶች ሁሉ ባለቤት ትሆናለህ...»

ከዚህ ትልቅ መልእክት እንደምንረዳው መንፈሳዊውን በረከት በእምነት እንደተቀበልን ሁሉ ምድራዊውን በረከት የምንወርሰው ደግሞ በመታዘዝ ነው። ስለዚህም ነው «እጂ ብትሉ ብትታዘዙ የምድርን በረከት ትበላላችሁ...» በማለት እግዚአብሔር ማሳሰቢያን የሚሰጠን። በአዲስ ኪዳንም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በዮሐንስ ወንጌል ላይ በእርሱ ብንኖር ቃሎቹም በእኛ ቢኖሩ የምትለምኑትን ሁሉ እሰጣችኋለሁ በማለት ተስፋ የሰጠው። ይኸውም የምድር በረከት ምክንያቱ መታዘዝ እንደሆነ አጥብቆ ሲያሳሳብ ነው።

በእግዚአብሔር ውስጥ መኖር ማለት እንደ ቃሉ መኖር ማለት ነው። ከቃሉ ውጭ መኖር ማለት ከእግዚአብሔር ውጭ መኖር ማለት ነው። በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ መኖር ማለት በበረከት መኖር ማለት ነው። እግዚአብሔርን መታዘዝ ማለት በምድራዊ በረከታችን ሌሎችን መባረክ ማለት ነው። ከሚቀበል ይልቅ የሚሰጥ የተባረከ የሚሆንበት ምክንያት ለዚህ ነው። ሰው ያልዘራውን አያጭድም። ሰው ቸርነትን ሳይዘራ ቸርነትን ከእግዚአብሔር ቢጠብቅ አግባብ አይደለም። ለዚህም ነው

እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን «ከዚህች ቀን ጀምሮ እባርካችኋለሁ።» በማለት ተስፋ የሰጠው። ያች ቀን የታዘዙባት ቀን መሆኗን ማስተዋል መልካም ነው። በሐጌ ዘመን ሕዝቡ የእግዚአብሔርን ቤት ከማነጽ ይልቅ የራሳቸውን ቤት ብቻ በማነጽና በማስዋብ ለመኖር ሲሞክሩ ያላቸው በረከት በእግዚአብሔር እፍታ ተበተነባቸው። ሰማያትም ጠልን ከለከሉ፤ ምድርም ፍሬዋን ከለከለች፤ እግዚአብሔርም ድርቅን ጠራባቸው። እስራኤላውያን ባለመታዘዛቸውና የእግዚአብሔርን ቤት መሥራት አያስፈልግም በማለታቸው ምድራዊ በረከታቸው ተቋረጠባቸው።

ይህንኑ እውነት በማስመልከት አሁንም የእግዚአብሔርን ቤት ይሠሩ ዘንድ አዘዛቸው። እነርሱም ታዘዙ፤ የቤተ መቅደሱን መሠረት ጣሉ። ጌታም ያችን ቀን መዘገበ። እነርሱም እንደ መታሰቢያ ሊያስታውሷት እንደሚገባ ነገራቸው። ምክንያቱም ከዛች ቀን ጀምሮ እግዚአብሔር ሕዝቡን ይባርክ ዘንድ አውጇልና። ነገር ግን እኛ በረከትና ብልጽግናን ሳይሆን የተባረከውን ጌታችንንና አምላካችንን እንከተላለን። ከዚያ በኋላ ዳዊት በመዝሙሩ እንደ ተቀኘው የአምላካችን በረከትና ምህረት ከኋላችን ይከተሉናል። ይህ ነው እንደ እግዚአብሔር ቃል ስህተት የሌለበት አሰራር። የእኛ ጥሪ እረኞችን ክርስቶስን መከተል ብቻ ነው። ድምፁን እንሰማለን፤ ፈቃዱን እናደርጋለን፤ እርሱ በዋለበት እንውላለን፤ እርሱ ባደረበት እናድራለን። በዚህ ጊዜ ደግሞ በረከት እኛን ይከተላል። በዚህ ዘመን ለኢትዮጵያና ለሕዝቦቿ የሚያስፈልገው ይኼ እውነት ነው። ኢትዮጵያና ሕዝቦቿ ገና ለገና ለብልጽግና ስትል ብቻ ጌታን ሳትከተል በረከትን መከተል የለባትም። ያ ማለት አቋጧን አሁንም አልቀየረችም ማለት ነው። እንደ እግዚአብሔር ቃል እውነት መልካም እረኛዋ የሆነውን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን መከተል ይኖርባታል። ያንን ከፈፀመች በኋላ

ግን መርገሟ ይነሳል፤ ከኋላዋ የሚከተላት የእግዚአብሔር በረከት ይሆናል።

«በእግዚአብሔር ቤት ለዘለዓለም እኖራለሁ።» ዳዊት ይህንን ያለው ምን ለማለት ፈልጎ ነው? አዎን! በእግዚአብሔር ቤት ስኖር ከብሩን አያለሁ፤ አመልክዋለሁ፤ እሰግድለታለሁ፤ አገለግለዋለሁ፤ ሞገስን እሰጠዋለሁ ማለቱ ነው። የሚያሳዝነው ግን ህዝባችንና ምድራችን የሚገኙት በእግዚአብሔር ቤት አይደለም። በደረቅ ምድረ በዳ ነው። ህፃናት በመንገድ አዳሪነት፤ ወጣቱ በአልባሌ ህይወት፤ አዛውንት ለዕለት ጉርሳቸው ሲለምኑ ነው የምናየው። ይኼ ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት የመኖር ውጤት አይደለም።

አዋጅ የሚሻረው በአዋጅ ነው። እኛም እንደ ግለሰብ፣ እንደ ሕዝብም ከደረቅ ምድረ በዳ ወጥተን በእግዚአብሔር ቤት ለዘለዓለም ለመኖር መግባት አለብን። ከብሩን ማየት፤ እርሱን ማምለክ፤ ለታላቅነቱ መስገድ፤ እርሱን ማገልገልና ሞገስን መስጠት አለባቸው። የኃጢአት የመርገም ፍሬ ማጫድ ይበቃቸዋል። ለዘለዓለም ወደ በረከት ገብተው በነፍስም ሆነ በሥጋ ነፃ መውጣት አለባቸው። እኛም የእግዚአብሔር ልጆች ይህንን እውነትና በረከት የማወጅ ኃላፊነት አለብን። ይህ በረከት ከእግዚአብሔር ቤት ይጀምር ዘንድ ያስፈልጋል። አለበለዚያ ግን እወደዋለሁ፤ አቀርበዋለሁ የምንለው የእግዚአብሔርን ሰው መባረክ ካልቻልን ሌላውን መባረክ እንዴት ይቻላል?

ከዚያ በኋላ ሰውን ብቻ ሳይሆን፤ ነፍስ ያላቸውንና ነፍስ የሌላቸውን ፍጥረታት ሁሉ በመባረክ ከመርገም ነፃ ልናወጣቸው ይገባል። በመሰረቱ እኛ ስንባረክ ምድሪቱም ከመርገም ነፃ ትሆናለች። ምክንያቱም አዳም ወደ መርገም በገባ ጊዜ

ምድሪቱም እንደ ተረገመች ሁሉ አዳም ወደ በረከት ሲገባም
ምድሪቱ ትባረካለች። ይህ የማይሻር የእግዚአብሔር እውነትና
ድንጋጌ ነውና ልንለውጥዎ አንችልም።

ክፍል ሁለት

የበረከት

ተስፋዎች

በአዲስ ኪዳን

ምዕራፍ 6

የአዲስ ኪዳን በረከት ክፍል አንድ

አዳምና ሔዋን በኃጢአት ምክንያት በእርግጥን ውስጥ በገቡ ጊዜ እግዚአብሔር ሊመጣ ስላለው በረከት ታላቅ ተስፋ ሰጣቸው። “በአንተና በሴቲቱ በዘርህና በዘርዋም መካከል ጠላትነትን አደርጋለሁ፤ እርሱ ራሱን ይቀጠቅጣል፤ አንተም

ሰኮናውን ትቀጠቅጣለህ።” (በዘፍ.3:15) ይህ ተስፋ ለአዳምና ለሔዋን ብቻ ሳይሆን ለሰው ልጆች ሁሉ የእግዚአብሔርን ፍቅር የሚገልጽ አስደናቂ የርህራሄ መልዕክት ነበር።

ይህ እግዚአብሔር ስለ ልጁ ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ምድር መምጣትና በሞቱና በትንሣኤው ከዚህ እርግጥን የሰውን ልጆች ነፃ እንደሚያወጣ የገባው የመጀመሪያው ቃል ኪዳን ነው። ከዚህ ውጭ እንግዲህ የሰው ልጅ የተመደበለትን በረከት ለመመለስ ምንም ቢፍጨረጨር ከቶም አያገኝም።

በክርስቶስ መምጣት የተሰጠ በረከት

ጌታ ኢየሱስ ይህን ተስፋ ለመፈጸም ሥጋን ለብሶ ከድንግል ማርያም (ከሴት ዘር) ተወልዶ ወደ ምድር መጣ። ከመጣ በኋላ ወደ በረከት የሚወስደውን አቅጣጫና መፍትሄ ሲጠቁም፡- “እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም። (ዮሐ. 14:6) ይላል።

የሰው ልጅ ከበረከት በመውጣቱ ያጣቸው ሦስቱ ነገሮች በክርስቶስ ኢየሱስ ተመልሰው መጡ።

1ኛ. ኢየሱስ ወደ በረከት መመለሻ መንገድ ሆነ።

አዳምና ሂዋን መንገዳቸውን ሲስቱ ከበረከት ሥፍራቸው ወጡ፤ ሊመለሱ ቢሹ ሰይፈ ነበልባል የያዘ መልአክ ከበፋ ቆሟል፤ ዳግመኛ የመግባት ዕድል አጡ። እርግጥን የበረከትን መንገድ ይዘጋል። በረከት የሚገኘው ከእግዚአብሔር ነው። ወደ እግዚአብሔር መግቢያ መንገድ ከተዘጋ ግን ሰው ከመርገም በስተቀር በረከትን ሊያገኝ አይችልም።

ለዚህም ነው ጌታ ኢየሱስ በተጨማሪ የሚከተሉትን የተናገረው። “በሩ እኔ ነኝ፤ በእኔ የሚገባ ቢኖር ይድናል፤ ይገባልም ይወጣልም መሰማሪያም ያገኛል።” (ዮሐ. 10:9) በሩን እኔ ከፍቻለሁና መንገድ እሆንላችኋለሁ፤ ወደዚያም በረከት አስገባችኋለሁ በማለት ተናገረ። ይህ ማንም ሊለውጠው የማይችል ድንጋጌ ነው። በዘፍጥረት በቃል ኪዳን ተሰጥቶ በአዲስ ኪዳን በክርስቶስ ኢየሱስ ተፈጸመ። ሌላው ደግሞ ኢየሱስ ወደ በረከቱ የመመለስ መንገድና በር ብቻ ሳይሆን ቁልፉ ያለው እርሱ ብቻ በመሆኑ በሌላ በማንም ወይም በምንም አማካይነት ተመልሶ መግባት አይቻልም። “በፊልድልፍያም ወዳለው ወደ ቤተ ክርስቲያን መልአክ እንዲህ ብለህ ጻፍ፡- የዳዊት መክፈቻ ያለው፤ የሚከፍት፤ የሚዘጋም የሌለ፤ የሚዘጋ፤ የሚከፍትም የሌለ፤ ቅዱስና እውነተኛ የሆነው...” (ራእይ 3:7)

እንግዲህ ለሁሉም ዓይነት በረከት ቁልፉ በክርስቶስ ኢየሱስ እጅ ነው። መንገድ እርሱ ነው። የመግቢያ በርም እርሱ ነው። ታላቁም የበረከት ቁልፍ በእርሱ እጅ ነው። ስለዚህ ነው “... በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም” (ዮሐ. 14:6) በማለት ነገሩን ጨረሰው።

ለበጎቹ በር እኔ ነኝ ሲል ጌታ የተናገረው እንዲያው ለመናገር አይደለም። በበጎች በር በኩል የሚገባውና የሚወጣው በግ እንደልቡ መሰማሪያ ያገኛል በማለት እውነተኛ ተስፋ ሰጥቷል። መሰማሪያም ያገኛል ሲል በጉ የሚያስፈልገውን ነገር ሁሉ ያገኛል ማለቱ ነው።

ለዚህም ነው ዳዊት በ23ኛው መዝሙሩ ላይ «እግዚአብሔር እረኛዬ ነው» በማለት ውብና ማራኪ መልዕክት ያለው መዝሙሩን ያቀረበው ዳዊት ያኔ በእግዚአብሔር መንፈስ ሆኖ ይዘምር እንጂ እስራኤላውያንና ሌላው ምድር በሙሉ ይህ ተስፋ ገና

አልተፈፀመላቸውም ነበር። ዳዊት በመጪው ዘመን እግዚአብሔር ለልጆቹ የሚያደርገውን ነገር ተመለከተ።

ስለዚህ ዳዊት በጊዜው ድፍረት «እግዚአብሔር እረኛዬ ነው የሚያሳጣኝም የለም» እያለ ዘመረ። በዚያን ጊዜ ለእስራኤላውያን እግዚአብሔር ጅሆኻ ወይም ያህዌ እንጂ እረኛ ማለት አልተለመደም ነበር። እርሱ ግን በድፍረት ዘመረው። ለእርሱ የታየው ለእነርሱ አልታያቸውም። ጌታ ኢየሱስን በመንፈስ ተመለከተው። በጎቹን ወደ ለመለመ መስክ ሲመራ፤ በእረፍት ውኃ ዘንድ ሲያሰማራ፤ ሲያጠጣቸው፤ ሲመግባቸውና ሲጠነቀቅላቸው አየ። ይህንን ሁሉ ካየ በኋላ ነው የዘመረው እንጂ እንዲያው ከምድር ተነስቶ አይደለም።

ዳዊት በለመለመ መስክ ያሳድረኛል ወደ እረፍት ውኃም ዘንድ ይመራኛል ብሎ ሲዘምር፤ የጌታ ኢየሱስን የሀይወት ውኃነት ሲገልፅ ነው። ከበዓላቸው በኋላ ጌታ ኢየሱስ «ማንም የተጠማ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣ...» በማለት የተናገረው እርሱ የሀይወት ውኃ መሆኑን ሲገልጥ ነው። በተጨማሪም በዮሐ.4 ላይ እንደምናገኘው ጌታ ለሳምራዊቱ ሴት ራሱን ያስተዋወቀው የዘለዓለም የሀይወት ውኃ መሆኑን በመንገር ነው። አዎ! ጌታ ኢየሱስ ያለው ከሆዱ የሕይወት ውኃ ምንጭ ይፈልቃል እንጂ አይጠማም። ከዚያ በኋላ መንፈሳዊ እርካታ እንጂ ጥማት አይኖርም።

2ኛ. ኢየሱስ ወደ በረከት የሚመልስ እውነት ሆነ።

አዳምና ሂዋን ከሰይጣን በሰሙት ወሬ የተነሣ ወደ ራሳቸው ምርጫ አዘነበሉ፤ ኃጢአትን አደረጉ፤ እውነትን አጡ። ይህንኑ ለማካካስ ጌታ ኢየሱስ የሳቱትን እውነት ያገኙ ዘንድ

መንገድ ብቻ ሳይሆን እውነትም ሆኖ መጣ። ጌታ እስካለን ድረስ በሰይጣን የመታለል ዘመን አብቅቷል።

በዮሐ.10:1-10 ባለው ክፍል ውስጥ ያለውን እውነት ስንመለከት ስለ መልካም እረኛ ያወጋናል። መልካም እረኛ እኔ ነኝ በማለት ጌታ ኢየሱስ ለእኛ ያስተዋውቀናል። የመልካም እረኛ ኃላፊነት በሚገባ ያሳየናል። ነፍሱን ለበጎቹ እስኪሰጥ ድረስ በጎቹን እንደሚጠብቅ ይነግረናል።

አዳምና ሄዋን በገነት ውስጥ መልካም እረኛ ያልሆነውን የጠላትን ድምፅ ሰምተው ጠፉ። ዛሬ ግን እግዚአብሔር ወደ በረከትና ወደ ደህንነት ይመልሰን ዘንድ ጌታ ኢየሱስን መልካም እረኛ አድርጎ ወደ ምድር ላከልን። እርሱም ስለ ራሱ መንጋ ናገር “በጎቹም ድምፁን ይሰሙታል፡- የራሱንም በጎች በየስማቸው ጠርቶ ይወስዳቸዋል። የራሱንም ሁሉ ካወጣቸው በኋላ በፈታቸው ይሄዳል፡- በጎቹም ድምፁን ያውቃሉና ይከተሉታል፤ ከሌላው ግን ይሸሻሉ እንጂ አይከተሉትም፡- የሌሎችን ድምፅ አያውቁምና።” (ዮሐ. 10:3-4) ከጠላት ውሸት የምንጠበቀው የክርስቶስን ድምፅ ሰምተን ስንከተል ብቻ ነው።

የአምላኩን ድምጽ የተለማመደው ዳዊትም “ነፍሴን መለሳት ስለ ስሙም በጽድቅ መንገድ መራኝ” (መዝ. 23:3) በማለት ቅኔውን ሲቀኝ፡- ጌታ ኢየሱስን ያገኘች ነፍስ ቀድሞ አዳምና ሄዋን በተሳሳቱበት ጎዳና አትሄድም፤ ጌታ ነፍሱን መልሷት በጽድቅ መንገድ ይመራታል። ይህ ነው ትልቁ ዋስትና። ከዚህ በኋላ በስህተት ጎዳና ተመርቶ መገስገስ አይኖርም። ወደ በረከት ተመልሶ በጽድቅ መንገድ መጓዝ ብቻ ነው። የክርስቶስ ድምጽ ከስህተት ይጠብቃል ወደ በረከትም ሙላት ያደርሳል።

3ኛ. ኢየሱስ የበረከትን ሕይወት መልሶ አመጣ።

አዳምና ሄዋን ኃጢአት በሠሩ ጊዜ ከተጣለባቸው የእርግማን አዋጅ የመጀመሪያው የዘላለም ሕይወት ማጣት ነበር። ለዚህም እርግማን መፍትሄ ሆኖ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ምድር መጣ። መንገዱን ለሳተና ከበረከት ለተባረረ መንገድ እንደሆነ ሁሉ ህይወት አጥቶ በመንፈሱ ሙት የሆነውን ህያው ለማድረግ ህይወት ሆኖ መጣ። ለዚህም ነው ጌታ ኢየሱስ በራሱ አንደበት “ህይወትም እኔ ነኝ” በማለት አስረግጦ የተናገረው። ጌታ ኢየሱስ በኃጢአት ምክንያት መንፈሳዊ ሕይወታቸው ምፊት ለሆኑ ለሰው ልጆች ሁሉ ሕይወትን ሊሰጥና ወደ በረከት ሊመልሳቸው መጣ። ለዚህ ነው “ሌባው ሊሰርቅና ሊያርድ ሊያጠፋም እንጂ ስለ ሌላ አይመጣም፤ እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ።” (ዮሐ. 10:10) ያለው።

አዎ! እግዚአብሔር ፍቅር ነውና በመርገም ውስጥ ሆነን ሙታን ለነበርነው እንደገና ሕይወት ይሆንልን ዘንድ በገባልን ኪዳን መሠረት ጌታ ኢየሱስን ላከልን።

4ኛ. ኢየሱስ ክርስቶስ እርግማንን ሻረ።

ጌታ ኢየሱስ የመጣው እርግማንን ሽሮ በረከትን ሊመልስ ነው። ቀደም ብሎ እንደተጠቀሰው እርግማን የነገሠው በኃጢአት ምክንያት ነው። ጌታ ኢየሱስ ሥጋን ለብሶ ከድንግል ማርያም የተወለደው በአንደኛ ደረጃ የኃጢአትን እርግማን ለመሻር እንደሆነ ቃሉ ሲመሰክር እንዲህ ይላል፡- “እናንተም በበደላችሁና ሥጋችሁን ባለመገረዝ ሙታን በሆናችሁ ጊዜ፡- ከእርሱ ጋር ሕይወትን ሰጣችሁ፤ በደላችሁን ሁሉ ይቅር አላችሁ፤ በእኛ ላይ የነበረውን የሚቃወመንንም በትእዛዝ የተጻፈውን ጽሕፈት ደመሰሰው፤ እርሱንም በመስቀል ጠርቆ ከመንገድ አስወግዶታል፤”

(ቆላስ. 2:13-14) በሌላ አነጋገር ኃጢአት ኃይሉን አጣ። “ሞት ሆይ፡- መውጊያህ የት አለ? ሲኦል ሆይ፡- ድል መንሣትህ የት አለ? የሞት መውጊያ ኃጢአት ነው የኃጢአትም ኃይል ሕግ ነው፤ ነገር ግን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ድል መንሣትን ለሚሰጠን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን።” (1ቆሮ. 15:55-57)

በሁለተኛ ደረጃ በቃል ኪዳን ለአብርሃም የተሰጠውን በረከት ሊያወርሰን እንደሆነ ቃሉ ሲናገር፡- “የመንፈስን ተስፋ በእምነት እንድንቀበል፡- የአብርሃም በረከት ወደ አሕዛብ በኢየሱስ ክርስቶስ ይደርሳቸው ዘንድ።” (ገላ. 3:14) ይላል። “እናንተም የክርስቶስ ከሆናችሁ እንኪያስ የአብርሃም ዘር እንደ ተስፋው ቃል ወራሾች ናችሁ።” (ገላ. 3:29)

በሦስተኛ ደረጃ ከሕግ እርግጥን ሊዋጀን ነው። “በእንጨት የሚሰቀል ሁሉ የተረገመ ነው ተብሎ ተጽፎአልና ክርስቶስ ስለ እኛ እርግጥን ሆኖ ከሕግ እርግጥን ዋጀን፤” (ገላ. 3:13) የእግዚአብሔርን ሕግ በመተላለፍ የመጣውን እርግጥን ክርስቶስ በሞቱና በትንሣኤው ኃይል አስወግዶ የበረከትን ጸጋ ሰጠን። “እኛ ሁላችን ከሙላቱ ተቀብለን በጸጋ ላይ ጸጋ ተሰጥቶናልና፤” (ዮሐ. 1:16) ያለ ጸጋ በረከት የለም። አዋጅ የሚሻረው በአዋጅ ነው።

5ኛ. ኢየሱስ ክርስቶስ በመምጣቱ ሰማያዊ በረከትን አወረሰን።

“በክርስቶስ በሰማያዊ ስፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ የባረከን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ።” (ኤፌ. 1:3) ይህ በረከት ሁለት ዓይነት ጠባዮች አሉት። ሀ) ሰማያዊ ነው። ሰማያዊ ማለት ከምድር ያልሆነ፤ በሰው የማይሰጥና የማይወሰድ ከእግዚአብሔር የሆነ ማለት ነው። ይህም ከክርስቶስ

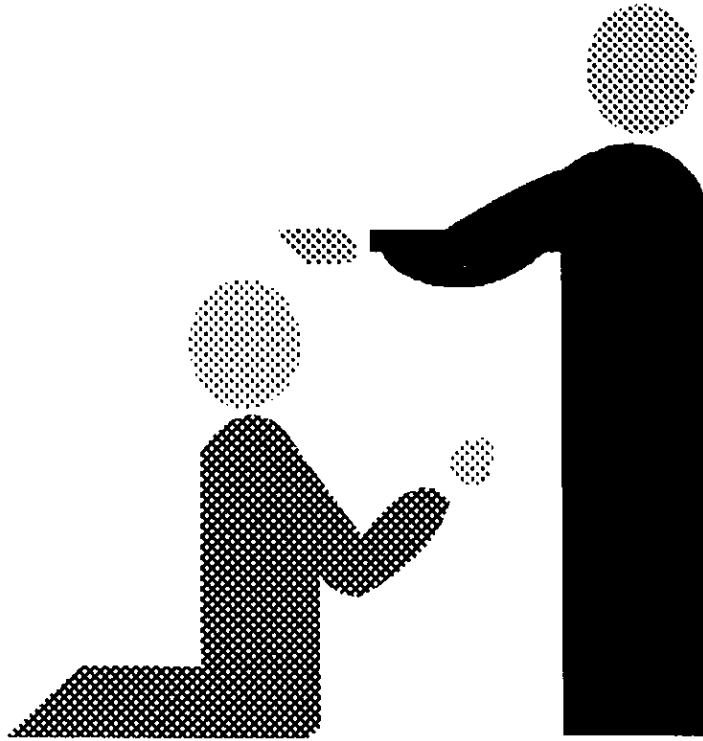
የሚሰጥ በረከት ከላይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስለሆነ አይሸጥም፤ አይለወጥም፤ አይገዛም፤ በሥጋ ብልጠትና ጉልበት ወይም በዘር ቆጠራ አይገኝም። ለ) መንፈሳዊ ነው። ከውስጥ ማለትም ከነፍስና ከመንፈስ ይጀምራል። የዚህ በረከት ምንጩና ሰጪው እግዚአብሔር ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ባቀረበው በኤፌሶን መልእክት ውስጥ በክርስቶስ የተሰጡንን በረከቶች ምን እንደሆኑና ውጤታቸውንም ይዘረዝራል። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ብቻ በጥንቃቄ ስንመረምር ከሃምሳ በላይ የሆኑ በረከቶች ተጠቅሰዋል።

6ኛ. የጌታ ኢየሱስ ምድራዊ አገልግሎት በረከትን አመጣ።

የመጀመሪያው ታምራቱ በእጦት የተጨነቁትን ሰዎች በሠርግ ላይ ተገኝቶ መባረክ ነበር። ከዚያች ቀን ጀምሮ የሰዎችን ባዶነት በመሙላት ለሁሉም በረከትን በማስተላለፍ አገለገለ። የታመሙትን ሲፈውስ፤ የተራቡትን ሲመግብ፤ በሰይጣን የተጨቆኑትን ነፃ ሲያወጣ፤ በኃጢአት እርግጥን ሥር ለነበሩት የይቅርታ አዋጅ ሲያስተላልፍ ኖረ።

በሕይወቱና በሥራው ብቻ ሳይሆን በቃሉም በረከትን ያስተላልፍ ነበር። “ከዚህም ተነሥቶ በዮርዳኖስ ማዶ ወደ ይሁዳ አገር መጣ፡- ደግሞም ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ ተሰበሰቡ እንደ ልማዱም ደግሞ ያስተምራቸው ነበር።” (ማር. 10:1) በመጨረሻም ወደ አባቱ ከመመለሱ በፊት ከደቀ መዛሙርቱ የተለየው እጆቹን ዘርግቶ እየባረካቸው ነበር።

“እስከ ቢታንያም አወጣቸው እጆቹንም አንስቶ ባረካቸው።

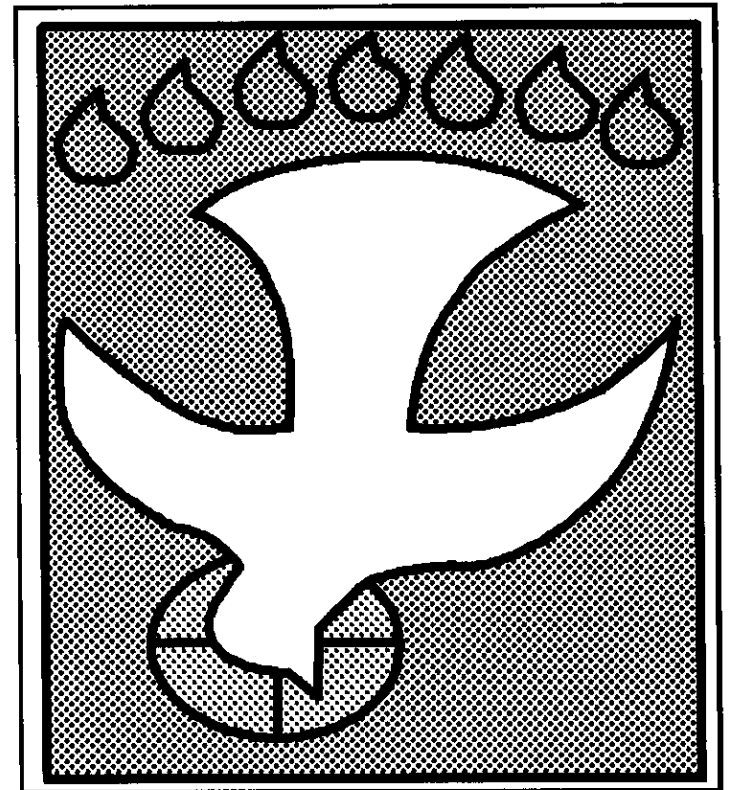

ሲባርካቸውም ከእነርሱ ተለየ ወደ ሰማይም
ዐረገ።” (ሉቃ. 4:50-51)

ምዕራፍ 7

የአዲስ ኪዳን በረከት
ክፍል ሁለት

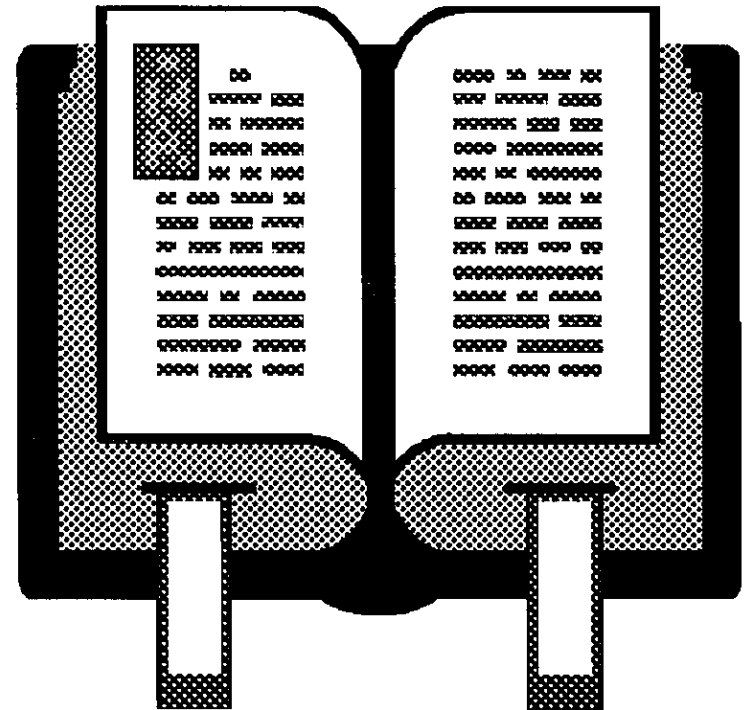
በመንፈስ ቅዱስ የተሰጠን በረከት

አብን ጠይቆ አጽናኝ፣ አስተማሪና መሪ የሆነውን እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን ላከልን። መንፈስ ቅዱስ የመጣው ቤተ ክርስቲያንን ለመባረክ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ሥራ በጠቅላላ ሰዎችን በግል ደረጃ ከዚያም በቤተ ክርስቲያን ደረጃ በመንፈስም በሥጋም መባረክ ነው። ስለዚህ ነው ዛሬም መንፈስ ቅዱስ ሰዎች ወደ ዘላለም ሕይወት እንዲመጡ የሚጠራቸውና ወደ ንስሐም እንዲገቡ የሚወቅሳቸው። ከመንፈስ ቅዱስ በረከቶች ውስጥ ጥቂቶቹን ለመጥቀስ ያህል፡-

1. ለንስሐ ይጠራናል
2. ለቤዛ ቀን ያትመናል
3. ይመራናል
4. ያጽናናናል
5. ያስተምረናል
6. ኃይልን ይሰጠናል
7. በጸጋ ስጦታዎች ይባርክናል (ሮሜ 12:3-8፣ 1ቆሮ. 12፣ 14፣ ኤፌ. 4:11)
8. ለአገልግሎት ለይቶ ይቀባናል (አገልግሎትና የጽድቅ አክሊል በሚለው መጽሐፍ ውስጥ ምዕራፍ ሰባት ገጽ 92-94 ያንብቡ)
9. በመንፈስ ፍሬዎች ይባርክናል (ገላ. 5:22)
ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትግሥት፣ ቸርነት፣ በጎነት፣ እምነት፣ የውሃትና ራስን መግዛት ናቸው።
10. ክርስቶስን ወደ መምሰል ይለውጠናል።
የጸጋንም ስጦታዎች የሚሰጠው ክርስቲያን በሕይወቱ ተባርኮ ለሌሎች በረከት እንዲሆን ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ የተሰጠን በረከት

መንፈስ ቅዱስ ቃሉን ያስተላለፈልን በረከታችን ፍጹም እንዲሆን ነው። የእግዚአብሔር ቃል በረከትን ያመጣል ወደ በረከትም ይመራል። በቃሉ ውስጥ የሚገኘውን በረከት ሲመሰክር “ዘመኑ ቀርቦአልና የሚያነበው፡- የትንቢቱን ቃል የሚሰሙትና በውስጡ የተጻፈውን የሚጠብቁት ብፁዓን ናቸው።” (ራእይ 1:3) የእግዚአብሔር ቃል ለሕይወት ከሚሰጣቸው በረከቶች ውስጥ ጥቂቱን ለመጥቀስ ያህል፡-

1. ወደ ደህንነት ይመራል
2. መሠረታችንን ያጸናል
3. ፈውስን ያመጣል
4. ለእግዚአብሔር ሥራ ያዘጋጃል
5. በእግዚአብሔር እውቀት ይሞላል
6. ያነጻል
7. ነጻ ያወጣል
8. በአገልግሎት ውስጥ መሳካትን ይሰጣል
9. ጥበበኛ ያደርጋል
10. ልብን ደስ ያሰኛል
11. መንፈሳዊ ዓይንን ይከፍታል
12. መንገድን ያሳያል
13. መንፈሳዊ መነቃቃትን ያመጣል
14. ያበረታል ወዘተ (መዝ. 18 ና 118)

በቤተ ክርስቲያን የተሰጠን በረከት

እግዚአብሔር አንደኛውን ልጁን የሚባርከው ሌላውን ተጠቅሞ ነው። የአዲስ ኪዳን ኑሮ በአካል የሚመሰለው በዚህ ምክንያት ነው። አንዱ ለሌላው በሕይወቱ በሥጋው ሆነ በነፍሱ የበረከት ሰጦታ እንዲሆን የእግዚአብሔር ጥሪ ነው። የቅዱሳን መሰብሰብ እግዚአብሔርን ለማምለክና እርስበርስ ለመተናነጽ ነው። በቅዱሳን የኅብረት አምልኮ ውስጥ በረከት እንዳለ ቃሉ ሲመሰክር፡- “አምላካችሁ እግዚአብሔርን ታመልኩታላችሁ፡- እርሱም እህልህንና ውኃህን ይባርካል፤ በሽታንም ከመካከልህ አርቃለሁ።” (ዘጸ. 23:25) እንዲሁም ደግሞ በአንድነት ስሙን ስንጠራ በእዚያ ተገኝቶ እንደሚባርከን ተስፋ ሰጥቶናል። “የጭቃ መሠዊያ ሥራልኝ፡- የሚቃጠለውንና የደገንነት

መሥዋዕትህን በጎችህንም በሬዎችህንም ሠዋበት፤ ስሜን በማሳስብበት ስፍራ ሁሉ ወደ አንተ መጥቼ እባርክሃለሁ።” (ዘጸ. 20:24)

በወንጌል ውስጥ ጌታ ኢየሱስ “ሁለት ወይም ሦስት በስሜ በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው እሆናለሁና።” (ማቴ. 18:20) ያለው ልጆቹን ለመባረክ ነው። እርሱን ማግኘት ለበረከት መሆኑ የሚያጠያይቅ አይደለም። ከዚህም በላይ የቅዱሳን ጉባኤ እግዚአብሔርን እንደሚያስደስተው ቃሉ ይናገራል። “ወንድሞች በኅብረት ቢቀመጡ፡- እነሆ፡- መልካም ነው፡- እነሆም፡- ያማረ ነው።” (መዝ. 132:1) ከማስደሰትም አልፎ እግዚአብሔር በረከቱን የሚያፈስበት ቦታ መሆኑን ቃሉ ሲያረጋግጥ “... በዚያም እግዚአብሔር በረከቱን ሕይወትንም እስከ ዘላለም አዝዞአልና።” (መዝ. 132:3) ይላል። ቅዱሳን ከአምልኮ ሌላ የሚሰበሰቡት ለማያምኑት ምስክር ለመሆንና ለእርስበርስ በረከት ነው። ለዚህ ነው “ለፍቅርና ለመልካምም ሥራ እንድንነቃቃ እርስ በርሳችን እንተያይ፤ በአንዳንዶችም ዘንድ ልማድ እንደ ሆነው፡- መሰብሰባችንን አንተው እርስ በርሳችን እንመካከር እንጂ፤ ይልቁንም ቀኑ ሲቀርብ እያያችሁ ይህን አድርጉ።” (ዕብ. 10:24-25) የሚለው።

ETHIOPIAN EVANGELICAL CHURCH
9150 CLEVELAND RD.
DALLAS, TX 75218

በክርስቶስ ዳግም መምጣት የሚጠብቀን በረከት

ጌታ ተመልሶ የሚመጣው ታላቅ በረከት ሊያወርሰን እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ በብዙ ቦታ ላይ አብራርቶታል። መጽሐፍ ቅዱስ የጌታን ተመልሶ መምጣት ራሱ በረከት ብሎ ይጠራዋል። “ሰዎችን ሁሉ የሚያድን የእግዚአብሔር ጸጋ ተገልጦአልና፤ ይህም ጸጋ ኃጢአተኝነትንና ዓለማዊን ምኞት ክደን፡- የተባረከውን ተስፋችንን እርሱም የታላቁን የአምላካችንንና የመድኃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር መገለጥ እየጠበቅን፡- ራሳችንን በመግዛትና በጽድቅ እግዚአብሔርን በመምሰል በአሁኑ ዘመን እንድንኖር ያስተምረናል፤” (ቲቶ 2:12-13) ከእነዚህ በረከቶች ውስጥ ጥቂቱን ለምሳሌ ያህል ብንጠቅስ፡-

1. ክርስቶስን በክብሩና በሙላቱ ያሳየናል።
2. ሞትን አሸንፈን በሕይወት ለዘላለም እንድንኖር ያስነሣናል። (1ቆሮ. 15:54፣ 1ተሰ. 4:13-18)
3. የከበረ ሥጋ ያለብሰናል። (1ቆሮ. 15:40፣ 49፣ 53)
4. እርግማን ለዘላለም ይወገዳል። (ራእይ 21:1-5)
5. የመከራ ዘመን ያበቃል። (ራእይ 7:16-17)
6. የክብር ቤት ያወርሰናል። (ዮሐ. 14:1-3፣ 2ቆሮ. 5:1)
7. ከሰው ግምት በላይ የሆኑ በረከቶችን ያወርሰናል። (1ቆሮ. 2:9)
8. እንባችን ሁሉ ታብሶ የዘላለምን ደስታ ያወርሰናል።
9. አዲስ ሰማይና አዲስ ምድርን ያወርሰናል።
10. ክብሩን ያወርሰናል።

በሁሉም እርሱን ወደ መምሰል ይለውጠናል። የተፈጠርነው በእርሱ መልክና አምሳል ነው። በኃጢአት ምክንያት የገባው እርግጥን ግን ከእርሱ ላይ። ክርስቶስ ያዳነን ልጆቹ በመሆን ወደ እርሱ መልክ ተለውጠን ክብሩን እንድናንጸባርቅ ነው። (ሮሜ 8:29)፣ 2ቆሮ. 3:18) የበረከታችን የመጨረሻውና ከፍተኛው ደረጃ እርሱን መስለን በእውነትና በመንፈስ እያመለከነው ከእርሱ ጋር መኖር ነው። “ወዳጆች ሆይ፡- አሁን የእግዚአብሔር ልጆች ነን፡- ምንም እንደምንሆን ገና አልተገለጠም። ዳሩ ግን ቢገለጥ እርሱ እንዳለ እናየዋለንና እርሱን እንድንመስል እናውቃለን።” (1ዮሐ. 3:2)

ክፍል ሦስት

በረከትን

የመውረስ

ጥሪ

የበረከት ተስፋና የባሕል እርግማን

«ዘር በጎተራ ገና ይኖራልን? ወይንና በለስ
ሮማንና ወይራ አላፈሩም ከዚህች ቀን ጀምሮ
እባርካችኋለሁ።» ትንቢተ ሐጌ 2:19

በነቢዩ ሆኖ ይህንን ቃል የተናገረው እግዚአብሔር ነው። የዚህ ቃል መልዕክት የእግዚአብሔር ሕዝብ በታሪክ ምክንያት ወደ ኋላ እንዳያፈገፍግ «ልብ በሉ» የሚል ቀስቃሽ ማሳሰቢያ ነው። የመልእክቱ ድምጽ «በፊት ወይንና በለስ፤ ሮማንና ወይራ አላፈሩምና ዛሬም ያ ሁኔታ ይደገማል ብላችሁ አታስቡ። እኔ ግን ከዚህች ቀን ጀምሮ እባርካችኋለሁ» የሚል ነው የመልእክቱ ዓብይ ሃሳብ። ምክንያቱም ታሪክን የሚሠራ፤ ታሪክን የሚለውጥ፤ ታሪክን የሚደግምና የሚያደራጅ እርሱ ራሱ እግዚአብሔር ብቻ ነውና።

ስለ እግዚአብሔር በረከት የምናስበው ነገር አለ። እግዚአብሔር በበረከቱ የሚወሰን አምላክ አይደለም። በትንቢተ ሐጌ ላይ እርሱ ያስተላለፈው የምስራች ቃል ራሱን የቻለ ታሪክ አለው። ለብዙ ዘመናት በመደጋገም የእግዚአብሔርን በረከት የተለማመዱት እስራኤላውያን በረከቱ ሲበዛላቸው፤ ዝንጉ ሆነው ያንን በረከት ያደላቸውን አምላክ ገሸሽ በማድረግ ወደ ሌላ ጥፋት ይገባሉ። በዚህም ምክንያት የተዘጋጀላቸው በረከት ይቋረጥባቸው ነበር። (መጽሐፈ መሳፍንት ለዚህ ጥሩ ምሳሌ ነው።) የእግዚአብሔር ቃል እንደሚለው ወይንና በለስ፤ ሮማንና ወይራ

ይደርቃሉ ፍሬ አይታይባቸውም። የዚህን ጊዜ በገዛ ጥፋታቸው የተነሣ መርገምን መሰብሰብ ይጀምራሉ። ይህንን ታሪካቸውን በተለያዩ አገባብና ልምምድ ስናጤነው የእኛን የኢትዮጵያውያንን ታሪክ ይመስላል። በመሠረቱ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ያለው ዘላለማዊ ዓላማ አንድ ብቻ ነው ይህም በረከት ነው። ከዚያ ውጭ እኛ ለምናጭደው መርገም ተጠያቂው እርሱ ሳይሆን፤ በበደላችን ምክንያት መርገም የምንዘራው እኛው ነን ማለት ነው። ሰው የዘራውን ያጭድ ዘንድ ይገባዋል። እግዚአብሔር በሚወደውና በሚቀበለው መንገድ ላይ ከተገኘን የእግዚአብሔር እጆች ለእኛ፤ ለልጆቻችንና ከዚያም በኋላ ለሚመጡት ትውልዶች ሁሉ አትረፍርፈው ከመለገስ አይሰለጁም። በቀኝም ሆነ በግራ፤ በላይም ሆነ በታች የእግዚአብሔር ዓላማው እኛን መባረክ ብቻ ነው።

ቢሆንም ብዙውን ጊዜያችንን በትምህርት ዓለም ያሳለፍን ሰዎች እንደምናውቀው የተለያዩ የፈተና አሰጣጥና የጥያቄ አመላለስ ስልቶች አሉ። ከነዚህ የፈተናና የመልስ አሰጣጥ ስልቶች ዝነኛው በምርጫ የሚቀርበው የፈተና ዘዴ ነው። ለአንድ ጥያቄ ከሁለት እስከ አራት መልሶች ይቀርቡና፤ ተፈታኙ ከነዚያ መካከል ትክክለኛ የመሰለውን ይመርጣል። ያ ምርጫው የፈተናውን ውጤት ይወስነዋል።

እግዚአብሔር ለሰው ልጆች የሚያመዛዝንና እውነቱን ከውሸት፤ መልካሙን ከመጥፎ፤ ትክክሉን ከስህተት የሚለዩበት ብቁ አዕምሮ ከፈጠረላቸው ጊዜ ጀምሮ ማንኛውንም ውሳኔ እነርሱ በራሳቸው ምርጫ ወስነው ውጤቱንም እንዲያጭዱ የማድረግ መብት ሰጥቷቸዋል። ስለዚህ ነው ቃሉ «ሰው የሚዘራውን ያንኑ ደግሞ ያጭዳልና፤ ...» የሚለው (ገላ. 6:7)።

እንግዲህ ከዚህ እውነት አንፃር እርሱ ለሰው ልጆች የሰጠው አማራጭ ጥንድ ጥንድ ወይም ሁለት ሁለት ብቻ ናቸው። አንድም

ከመርገም አለዚያም ከበረከት፤ አንድም ከሞት አለዚያም ከሕይወት፤ አንድም ከዘላለም ጥፋት አልያም ከዘላለም ደህንነት ይመርጡ ዘንድ ለሰው ልጆች ሁኔታዎችን በዚህ መልክ አስቀምጧል። እኛም እንደ ሰው ልጆች በረከትን መርጠን በረከትን ማጨድ፤ ሕይወትን መርጠን ሕይወትን ማግኘት፤ የዘላለም ደህንነትን መርጠን ከዘላለም ጥፋት መዳን የእኛ ፈንታ ነው።

ከበረከት ይልቅ በራሳችን ምርጫ መርገምን ብንመርጥ፤ ከሕይወት ይልቅ ሞትን ብንሻ፤ ከዘላለም ደህንነት ይልቅ የዘላለም ጥፋትን ብንፈልግና ውጤቱንም ብናጭድ ጥፋቱ የእኛ ይሆናል። ከዚያም እግዚአብሔር አደረገብን ብለን ብናጉረመርም ግን የምንሰጣቸው ምክንያቶቻችን ዋጋ ያላቸው አይሆኑም።

በዚህ መሠረት እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን ይመርጡ ዘንድ በረከትንና መርገምን እኒህን ሁለቱን በፈታቸው አስቀመጠ። ምንም እንኳ እስራኤላውያን በረከትን እንመርጣለን ቢሉም ይበልጡን ጊዜ በሕይወታቸውና በኑሮአቸው ሲፈጽሙት የሚታዩት የመርገም ምርጫ ነበር። ምርጫቸውና ሕይወታቸው እየተጋጨ ብዙ የእርግማን ፍሬዎች አጭደዋል። ልክ እንደዚሁ ለሰው ልጆች በሙሉ እግዚአብሔር በዓላማው በረከትና ሕይወትን፤ ብርሃንና ደህንነትን ቢያዘጋጅላቸውም እነርሱ ግን መርገምንና ሞትን፤ ጨለማንና ጥፋትን በመምረጥ ኖረዋል።

በአጠቃላይ በእያንዳንዳችን ሕይወት ውስጥ በረከት ወይም መርገም ይኖራል። ያ እንደ ምርጫችን ይወሰናል። ቢሆንም እግዚአብሔር ምርጫችን በረከት ቢሆንና ብንባረክ ፈቃዱና ዓላማው ነው። የሚገርመው ግን አንዳንድ ጊዜ መርገምን አለቅጥ ከራሳችን ጋር ከማዋሃዳችን የተነሳ፤ መርገምን ልክ እንደ በረከት በመቁጠር በዚያ ተደላድለን መኖራችን ነው። ድህነታችንን እግዚአብሔር እንደ በረከት አድርጎ የሰጠን በማስመሰል በድህነት

በመቆራመድ በዚያ ኃዘን በተሞላ ሕይወት ዕድሜያችንን እንገፋለን። ከቶም ቢሆን አምላካችን የእርግማንን ሕይወት እንደ በረከት አድርገን በመቁጠር በሰቆቃ ዘመናችንን እንድናከትም አይሻም፤ ፈቃዱም አይደለም። መርገም ከሆነብን ከድህነት ሕይወታችን፤ ከሰቆቃና ከኃዘን ኑሮአችን ነፃ ወጥተን እንድንመላለስ ነው እግዚአብሔር የሚሻው።

በእርግጥ በረከት ከሌለ ሥፍራውን የያዘው እርግማን ነው። ከግለሰብ አንስቶ በተለያዩ ደረጃ እስከ ህብረተሰብ ድረስ፤ ሕይወት ከሌለው ጥቃቅን ፍጥረታት አንስቶ፤ እስከ ግዙፍ መሬት ድረስ በረከትን ካላገኙ መርገምን አያጡም ማለት ነው። ፍጥረታት ከእነዚህ ከሁለት ምርጫዎችና ውሳኔዎች ፈቀቅ ማለት አይችሉም። ምክንያቱም ሰላም በሌለበት ቦታ የሚገኘው ሁካታና ጥል ነው። በአንፃሩ ደግሞ ሰላም ባለበት ቦታ ሁካታና ጥል የለም። እንደዚሁም ፍቅር በሌለበት ቦታ ነግ ሦየሚታየው ጥላቻ ነው።

ሰላምና ፍቅር በረከት ሲሆኑ በአንፃሩ ደግሞ ሁካታና ጥል መርገም ናቸው። አንድነት ህብረት በረከት ሲሆን፤ መለያየትና መበታተን ደግሞ እርግማን ነው። አንድነት ከእግዚአብሔር የተሰጠ ጸጋ ሲሆን መለያየት ግን የእርግማን ፍሬ ነው። በረከት እንሻለን እያልን በአንፃሩ ቂም፤ ቅሬታና ጥላቻን በውስጣችን ይዘን የምንዞር ከሆነ ምርጫችን የተስተካከለ አይደለም ማለት ነው።

በአጠቃላይ የእግዚአብሔር የሆኑና እግዚአብሔር ለሰው ልጆች በመልካምነቱ የሰጣቸው ነገሮች በሌሉበት ቦታ የሚታየው የእርግማን ፍሬ ብቻ ነው። እነኚህ የእርግማን ፍሬዎች አንድም በግለሰብ ደረጃ ከዚያም አልፎ በህብረተሰብ ደረጃ ጉልተው በሚታዩበት ጊዜ፤ የእግዚአብሔር በረከት መታጣት ምልክት

ናቸው። እርግጥን ደግሞ እግዚአብሔር አምላክ ለሰው ልጅ የመረጠለት ስጦታ ሳይሆን፤ የኃጢአት ፍሬ ነው።

የባሕል እርግጥን

ይህንን እስካሁን በአጠቃላይ የተመለከተውን እውነት ወደ እራሳችን ሕይወትና ህብረተሰብ መለስ አድርገን ብናጤነው፤ በትክክል የምንደርሰበት ድምዳሜ ይኖረናል። የራሳችንን ማለትም የበቀልንበትን፤ ያደገንበትንና ወግ ማዕረግ ያየንበትን ህብረተሰብ ባህል፤ ልማድና የኑሮ ዘይቤ ብንመረምረው፤ የምናገኘው የእርግጥን ፍሬዎች ያሉበት መሆኑን ነው። በባህላችን መወደድን የምናገኘው ሌላውን በመጥላት የሚመስለን ጊዜ አለ። መኖር ማለትም ሌላውን በመግደል የሚገኝ ጥቅም ይመስለናል። የእኛን ታሪክ ማደስ ማለት የሌላውን ታሪክ ማጉደፍ፤ መደምሰስና እንዳልነበረ በማድረግ የሚገኝ ይመስለናል። ውብ መስሎ መታየት ማለት፤ ወደረኛ የሚመስሉትን መልክ ጥፋ አድርገን በማቅረብ የምናገኘው እርካታ ነው። በዚህ ባህል አድገን ሕይወታችን በእነዚህ እርግጥን ምርጫዎች ተወሳስቦ ቢቀር ያስገርማል? አፋችን በረከት ለሌላው መናገርን ጠልቶ ለእርግጥን ሲሸቀዳደም ውጤቱ በመርገም ህይወት መባከን ቢሆን ምን ያስደንቃል? አንዳንዴ የምንባርክ አስመስለን የመርገምን አንደበት ተለማምደን የተቀደሰውን ስናረክስ ያማረውን ስናጎድፍ ልብ አንልም ይሆናል። ሰዎች ሲበድሉን፤ ከልብ ባልሆነ መንገድ ውስጣችን ቂምና በቀል እንደተሞላ፤ «እግዚአብሔር ይባርክህ» ወይም «እግዚአብሔር ይስጥልኝ» ማለትን እንደ ጥሩ ዘይቤ ወይም እንደ ትሁት የቋንቋ ቃና አድርገን ወስደነዋል። ውጤቱ ግን እኛ ከልባችን አልባረክንምና መርገም ከመሆን ምንም የሚያግደው ነገር የለም።

በባሕላችን አብዛኛውን ጊዜ ወላጆች የሆንን ልጆቻችንን በቤት ውስጥ ስናሳድግ እየመረቅን ሳይሆን እየረገምን ነው። ልጅ ሲያጠፋ በአግባቡ ቀጥቶ ከመመለስና ከጥፋቱ ከማቅናት ይልቅ ይድፋህ፤ ዕድሜህ ይጠር፤ ወዘተ ማለት ይቀናናል። ምናልባት ይህ አዲሱ ትውልድ እነዚህን የእርግጥን ቃላቶች ሳይጠቀምባቸው ይችላል። ግን በራሱ አግባብ መርገም የሚጋብዙ የቃላት እሩምታዎች ይኖሩታል። በዚህ የእርግጥን ባሕል ነው ዕድገታችን! ሰው የዘራውን ያንኑ ያጭድ ዘንድ መለኮታዊ ሕግ ነውና በልጆቻችን ላይ በምላሳችን የዘራውን መርገም ዛሬ አፍርቶ ልናጭድ ተገድደናል። በአስተዳደግ ልማዳችን ከማጎፀናችን፤ ከጉልበታችን ለወጡት ልጆቻችን በረከትን ሳይሆን መርገምን ካስተላለፍን፤ ከቤተሰባችን ውጭ ለሚገኙ ሰዎች ጥቅም ቅንጣት በረከት ባንመኝላቸው አያስገርምም። በዚህም የተነሣ ከግለሰብ፤ ወደ ቤተሰብ፤ ከቤተሰብ ወደ ማህበረሰብ በየደረጃው እርግጥን አስተላልፈናል። በአሁኑ ወቅት ምድራችን፤ አገራችን በእርግጥን ተሞልታ የመርገም ፍሬ በዝቶ እያጨድን በመከራ ብንማቅቅ “ወይ ጉድ!” የሚያሰኝ አይሆንም፤ “ሰው የሚዘራውን ያንኑ ያጭዳልና።”

እንደ መንፈሳዊና ቅን ሰው ታሪክ እስካለን ጊዜ ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ ያለንን ዜና መዋዕላችንን ብንመረምር የሚያመዝነው የመርገማችን ዘር ነው። ሥራችን በታይታና በግብዝነት የተሞላ፤ ልማዳችን በንቀትና በትዕቢት የታጀለ ነው። አበሾች የምንታወቀው በግብዝነታችን ነው። ሰው ወደ ቤታችን ሲመጣ በፊቱ ልናስከፋው አንደፍርምና «እግሬ ይሰበርልህ» ብለን እንቀበለዋለን። ከሸኘነው በኋላ ግን «የአንተው እግር ይሰበር ለምን የእኔ» ብለን በሃሜት እንቦጫጭቀዋለን። ያደግነው በዚህ በተጣመመ የአስተዳደግ ባህል ነውና እስከ ዛሬም ለቆን ነፃ

ልንሆን አልቻልንም። ሳይኖረን እንዳለን ለመምሰል በባዶአችን የምንኩራራ ነን። ያለንን እንደ አቅማችን አድርገን ከመጠቀም ተበድረን ከአቅማችን በላይ ለመሆን እንሸቀዳደማለን። ስለዚህ ይህ ሁሉ የሚያሳየው የአስተዳደሩና የአኗኗር ባህላችን አብዛኛውን ጊዜ በእውነትና በሀቅ የተሞላ ሳይሆን ጎልቶ የሚታየው በእብላትና በሐሰት መሆኑ ነው። ይህንን ሁሉ ድካማችንን በግልጽ ተነጋግረን ወይም አውጥተን እንደ እግዚአብሔር ቃል መፍትሄ ከመሻት ይልቅ አሁንም እራሳችንን እንደ ትክክለኛ አድርገን ስለምንቆጥር በመርገም ሕይወት ውስጥ በመሆን ራሳችንን በመሸንገል እንኖራለን። የሚከብደንና የሚሰቀጥጠን ቢሆንም ድካማችንን፤ ቁስላችንን እንዲህ በአደባባይ አውጥተን መፍትሄ ከአምላክ መሻት ይኖርብናል። አለበለዚያ የመርገማችንን ምክንያት የሆነውን ኃጢአታችንንና ድካማችንን ከነሰንኮፋ ሳናወጣ፤ ለበረከት ቦታ እንዴት እናገኛለታለን? መርገም ባለበት በረከት አይኖርምና መርገማችንን ሳናስወግድ እንደምን በረከትን መጋበዝ እንችላለን? ስለዚህ በአደባባይ ሲወጡ የሚያሳፍሩን የሚመስሉን በደሎቻችንና የእርግማን ምክንያቶቻችንን በነቂስ ለቅመን ማስወገድ ትልቁ የበረከት ጅማሬያችን ሲሆን፤ ከእዚያ በኋላ እንደ ፈቃዱና እንደ ዓላማው በረከትን እግዚአብሔር ወደ እኛ ለመላክ ከቶም አይሳነውም።

ከዚህ እውነት በመነሣት ቁስላችንንና እርግማናችንን ፈልፍለን ከውስጣችን ለማስወጣት ማመንታት አያስፈልገንም። ከእርግማናችን አንዱ ደግሞ ንፁህ ልብን የማጣት ባህል ነው። የሰዎችን ንግግር እንደ አክርማ በመሰንጠቅ አንዱን ደግ ትርጉም ሌላውን ደግሞ ከፋ ትርጉም በመስጠት የምንቀበል ስለሆንን፤ ቅንነት ይጎድለናል። አንድ ሰው ጠበቅ አድርጎ ሰላማችንን ቢጠይቀን፤ በንፁህ ልብ ሰላምን የሰጠንን በማመስገን የቀና አጸፋ

ከመስጠት ይልቅ፤ በአፋችን የተለመደውን አጸፋ እንመልሳለን በልባችን ግን “ይህ ሰው ዛሬ ደግሞ ምን ፈልጎ ነው? አጥብቆ የሚጠይቀኝ? ሰላምታው በዛ?” ብለን በመጥፎ ትርጉም ልባችንን ስንደርት እንገኛለን። ጠያቂውም በቂ አጸፋ ካላገኘ በቅንነት ወስዶት ህሊናው እንዳይጎድፍ ከመጠበቅ ይልቅ፤ እርሱም በበኩሉ የራሱን ትርጉም በማጠንጠን “ቢኮራ ነው፤ ቢንቀኝ ነው፤ ቢጠላኝ ነው።” በማለት ልቡን በቂም ሲሞላ ይገኛል። ይህ ነው እንግዲህ የእኛ የኢትዮጵያውያን የነገሮች ግንዛቤ። በባህላችን የዋህ እንመስላለን ግን አይደለንም፤ ቅኖች እንመስላለን ግን አይደለንም፤ ልብ ንፁሆች እንመስላለን ብዙ ጊዜ ግን አይደለንም። እንዲያውም ባደግንበት ባህል በልባችን የዋህ ወይም ቅን ወይም ንፁህ መሆን ማለት ፈሪ፤ ተሸናፊ፤ ሞኝ፤ ተላላ፤ ብቃት የጎደለው፤ ለፈስፋሳ መሆን ይመስለናል። አድናቆት የሚሰጠውና ለብዙ ከፍተኛ ነገር የሚታጨው ግን በጥርስ እየሳቀ፤ በአፋ የዋህ እየመሰለ በአንደበቱ ቅንነት እያወራ በልቡ ግን በተቃራኒው የሚገኝ ሰውን ነው። ይህ እርማችን ታዲያ መርገም አፍርቶ መከራን ቢያሳጭደን ያስገርማል? “ሰው የሚዘራውን ሁሉ ያንኑ ደግሞ ያጭዳልና፤”

የጣዖት አምልኮ እርግማን

በዓለም ላይ ምናልባት ከህንዶች ጀምሮ አምልኮና የጥንቆላ ልምምድ በብዛት ከሚታይባቸው አገሮች መካከል አንዷ ኢትዮጵያ ሳትሆን አትቀርም። ታዲያ እነዚህ ልምምዶች ሊያፈሩ የሚችሉት ምንድነው? ከባዕድ አምልኮና ከጥንቆላ ማንም በረከትን ቢጠብቅ ራሱን ይደልላል። ባዕድ አምልኮ እግዚአብሔርን ከሚያሳዝኑት ኃጢአቶች ዋንኛው ነው። እግዚአብሔርን አሳዝኖ በረከትን

መጠበቅ አይቻልምና ምድራችን በዚህ የተነሣ እርግማንና የእርግማን ፍሬዎችን እየሰበሰበች ነው።

ከአብዮት የመጣ እርግማን

ከዚህም በላይ ምድራችንና ሕዝባችን በታላቅ የእርግማን አዘቅት ተንደርድሮ የገባው የአንድ ዘመን አብዮተኝነታችን ነው። ዓለም በሙሉ እስኪመለከተንና እስኪገረምብን ድረስ፤ በውዴታም ይሁን በግዴታ ለእግዚአብሔር ስድብ የሚሆኑ መፈክሮችን ይዘን በአደባባይ ወጣን። አስራ ሰባት ዓመት ሙሉ ምርጫችን እርግማን እንዲሆኑ አጥብቀን ታገልን። አንደበታችን ለእርግማንና እግዚአብሔርን ለመስደብ ተጣደፈ። እጆቻችን በወንድሞቻችንና በእህቶቻችን ደም ተጨማለቁ። መታመኛችን የሸመትነውን የጦር መሣሪያ አድርገን በሰውም በእግዚአብሔርም ላይ ፎክርን። ሰይጣንንና ተከታዮቹን ከሰማይ የክብር ቦታ ወደ ሲኦል በጣለው በኃያሉ እግዚአብሔር ላይ መነሣታችንን ቸል ብለን፤ ልባችን በሰይጣን ተስፋ ተሞልቶ ዓለምንና ተፈጥሮን በቁጥጥር ሥር ለማዋል በእግዚአብሔር ላይ ዛትን። እግዚአብሔርን ከመስማት ሰውን ማዳመጥ መረጥን፤ የእግዚአብሔርን የተቀደሰ ሕግ ከመከተል ይልቅ የሰውን መፈክር አሜን ብለን ተቀበልን።

አብዮት የሚለው ቃል ሥርወ አመጣጡ “አበየ” ከሚለው ቃል ነው። “አበየ” ማለት “አመጸ” ማለት ነው። እኛም የአመጽን መንፈስ ይዘን ወጥተን አደባባይ ቆመን የዘራነው፤ የተወለደውን፤ የታቀደውን፤ የተሠራውን፤ ያለፈውንና የወደፊቱን ሁሉ “ይውደም” ብለን ረገምን። ግራ እጃችንን በማን አለብኝነት በእግዚአብሔር ላይ አነሳን። ታዲያ ዛሬ የዘራነው ቢጠፋ፤ የወለድነው ቢወድም፤ የታቀደውና የተሠራው ቢበላሽ፤

ያለፈው ታሪካችን የወደፊት ዕጣ ፈንታችን ቢቃወስ፤ እንደ አዲስ ነገር ልንደነቅበት ይገባናልን? አይገባንም። እንዲያውም! ረገምን ስለዚህም ወደመልን። ዘመናችን በተለይም የአሁኑ ጊዜ ሰቆቃችን የመፈክሮቻችን ውጤቶች ናቸው። ስንዴ ዘርቶ ሽምብራ ለማጨድ የሚጠብቅ ገበሬ የለም። ይህ የተፈጥሮ ሕግ ነው። እኛም እርግማን ዘርተናልና እርግማናችንን ልናጭድ ተገደድን። “ሰው የሚዘራውን ያንኑን ደግሞ ያጭዳልና።”

ምዕራፍ 9

የውርስ ጥሪ

«እናንተ የተጠማችሁ ሁሉ፣ ወደ ውኃ ኑ፣ ገንዘብም የሌላችሁ ኑና ግዙ ብሉም፤ ኑ ያለ ገንዘብ ያለ ዋጋም የወይን ጠጅና ወተት ግዙ።» (ኢሳይ. 55:1)

«...ከፋን በከፋ ፈንታ ወይም ስድብን በስድብ ፈንታ አትመልሱ በዚህ ፈንታ ባርኩ እንጂ በረከትን ልትወርሱ ለዚህ ተጠርታችኋልና።»

(1ኛ ጴጥ. 3:9)

እግዚአብሔር የጠራን በክርስቶስ ኢየሱስ በረከትን እንድንወርስ ነው። ጥሪው ደርሶናል ። ጥሪውም በረከትን ለመውረስ ነው። የመጀመሪያው ጥሪ ለአገልግሎት አይደለም። ያልተባረከ ሰው ሊያገለግል አይችልም። ነገር ግን እግዚአብሔር እኛን ሳይወርስን በረከትን ሊያወርስን አይችልም። በረከቱን ለመውረስ መጀመሪያ እኛ የእግዚአብሔር ውርስ መሆን አለብን። እኛ የእርሱ ውርስ ከሆንን የእርሱ የሆነውን ሁሉ እርሱ ያወርሳል። እግዚአብሔር እኛን ሲወርስ፣ ቤተሰባችንን፣ ቀበሌአችንን፣ አውራጃችንን፣ አገራችንን፣ ክፍለ አገራችንን፣ በጠቅላላ ሁሉን መውረስ አለበት። ጴጥሮስም የሚለን ይህንኑ ነው በረከትን ልትወርሱ ተጠርታችኋልና መጀመሪያ እግዚአብሔር ይውረሳችሁ ነው የሚለው። እግዚአብሔር ለሰዎች ያለው ዓላማ አንድ ነው። ይኸውም ሰዎችን መባረክ ነው። ስለ በረከት ብዙ ሰምተናል ከዚህ በኋላ ግን መስማት ብቻ ሳይሆን መውረስ ነው ያለብን።

እንግዲህ ጴጥሮስ የተጠራችሁት በረከትን ልትወርሱ ነው ካለ፣ እንዴት ነው እግዚአብሔር በዘመናችን የእርሱን በረከት ሊያወርስን የሚችለው? በየዓመቱ ስለ ተስፋና ስለ በረከት

የምንሰማው ቃል መቼ ነው በሕይወታችን ሕያው ሆኖ የምናየው? ጥሪው ለውርስ ከሆነ መቼ ነው እኛ የምንወርሰው?

በረከትን ለመውረስ ስለ ተስፋና፤ ስለ በረከት ተናገረናል። ሰምተናል። ነገር ግን መቼ ነው የምንወርሰው? የሚል ጥያቄ የሁሉም ሰው ነው። የእግዚአብሔር መልስ ግን “በረከት የምትወርሰው መጀመሪያ እኔ አንተን ስወርስህ ነው” የሚል ነው። ስለ በረከት ከመስማት በረከትን ወደ መውረስ ልንሸጋገር ያስፈልጋል። ጌታ እግዚአብሔር ሆይ ስለ በረከት ተናገረን፤ ስለ ተስፋ ተናገረን፤ ስለ አገራችን፤ ስለ ሕዝባችን ተናገረን እግዚአብሔር ሆይ ይህን በረከት ግን መቼ ነው የምታወርሰን የሚለው የብዙዎቻችን ጥያቄ እንደሆነ አምናለሁ። እኔም ያለማቋረጥ ይህን ጸሎት ስጠይቅ ደጋግሞ በልቤ የሚመጣው ሃሳብ “እግዚአብሔር ሕዝባችንን ከወረሰ በኋላ በረከቱን እንደሚያወርሰን” ነው። እግዚአብሔር በረከቱን የሚያወርሰንና ተስፋችንን የሚያስጨብጠን የሚከተሉት እውነቶች በሕይወታችን ሲፈጸሙ ነው።

1▶ የእግዚአብሔር ልጅ መሆን

ከምድራዊ በረከት ሁሉ የሚቀድመው መንፈሳዊ በረከት ነው። መንፈሳዊ በረከት የሚጀምረው የልጅነት ሥልጣን በመቀበል ነው። “ለተቀበሉት ሁሉ ግን፤ በስሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው፤” (ዮሐ. 1:12) ይህ የልጅነት ሥልጣን የእግዚአብሔርን አባትነት ስለሚያጸናል እርሱ ለእኛ ያለውን መልካምን ነገር ሁሉ እንድንወርስ መብት ይሰጠናል። የዚህ ዓይነት ውርስ የሚጀምረው የዘላለምን ሕይወት በነጻ በመቀበልና እውነተኛ እርካታን

በማግኘት ነው። ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስ “እናንተ የተጠማችሁ ሁሉ፤ ወደ ውኃ ኑ፤ ገንዘብም የሌላችሁ ኑና ግዙ ብሉም፤ ኑ ያለ ገንዘብ ያለ ዋጋም የወይን ጠጅና ወተት ግዙ። ገንዘብን እንጀራ ላይደለ፤ የድካማችሁንም ዋጋ ለማያጠግብ ነገር ለምን ትመዝናላችሁ? አድምጡኝ፤ በረከትንም ብሉ፤ ሰውነታችሁም በጮማ ደስ ይበለው። ጆሮአችሁን አዘንብሉ ወደ እኔም ቅረቡ፤ ስሙ ሰውነታችሁም በሕይወት ትኖራለች፤ የታመነችይቱን የዳዊትን ምሕረት፤ የዘላለምን ቃል ኪዳን ከእናንተ ጋር አደርጋለሁ።” (ኢሳ. 55:1-3) እያለ ነው የሚጠራን። “በረከትን ብሉ” የሚለው ቃል የእግዚአብሔር ጥሪ ለምን እንደሆነ በግልጽ ያሳያል። ሰው የኃጢአትን ይቅርታ ተቀብሎ ጌታ ኢየሱስ በሚሰጠው የዘላለም ውኃ ከረካ በኋላ ብቻ ነው የበረከትን ምስጢር ሊገነዘብ የሚችለው። ጌታም ይህን እውነት በማያጠራጥር ሁኔታ ሲያረጋግጥ “ኢየሱስም መልሶ፡- ከዚህ ውኃ የሚጠጣ ሁሉ እንደገና ይጠማል፤ እኔ ከምሰጠው ውኃ የሚጠጣ ሁሉ ግን ለዘላለም አይጠማም፤ እኔ የምሰጠው ውኃ በእርሱ ውስጥ ለዘላለም ሕይወት የሚፈልቅ የውኃ ምንጭ ይሆናል እንጂ አላት።” (ዮሐ. 4:13-14) የሥጋ በረከት ጊዜያዊ ስለሆነ ፍጹምነት ያለውን እርካታ አይሰጥም። ዛሬ ከበላን ነገ ይርበናል። የዛሬው አዲስ ልብስ ለከርሞው ያረጃል። መንፈሳዊ በረከት ግን በጌታ ሕይወት ስለሚጀምር ከውጭ የሚጨመር ሳይሆን ከውስጥ የሚፈልቅ ነው። ምድራዊ በረከት እርካታን እንዲሰጠን ከተፈለገ በመጀመርያ መንፈሳዊ በረከትን ማግኘት ይኖርብናል። ለዚህ ነው እውነተኛ በረከትን የሚፈልግ ሰው ሁሉ መንፈሳዊውን በረከት በማስቀደም መጀመር ያለበት። “ነገር ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል።” (ማቴ. 6:33) መለኮታዊውን በረከት ወይም ዘላለማዊውን በረከት

ተግተን ከፈለግን ምድራዊው ወይም ጊዜያዊውም በረከት ይጨመርልናል። መንፈሳዊ በረከት ለሚፈልጉት ሁሉ በክርስቶስ ኢየሱስ ተሰጥቶአል። “በክርስቶስ በሰማያዊ ስፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ የባረከን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ።” (ኤፌ. 1:3) ይህን በረከት እንድ ሰው የራሱ አድርጎ የሚወርሰው የበረከት ሁሉ ምንጭ የሆነውን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ወደ ሕይወቱ በመጋበዝ ነው። ይህም ስለሆነ መንፈሳዊ በረከት የሚወረሰው የተባረከውን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በመፈለግ ብቻ ነው።

2▶ ከምድረበዳ ሕይወት መውጣት

ከዘኁልቁ ምዕራፍ 13 ቁጥር 30 “ካሌብም ሕዝቡን በሙሴ ፊት ዝም አሰኘና፡- ማሸነፍ እንችላለንና እንውጣ፤ እንውረሰው አለ።” ይላል። በረከትን መውረስ ከደህንነታችን ክፍል አንደኛው ነው። በረከትን መውረስ በክርስትና ሕይወታችን ላይ ተጨማሪ ነገር ሳይሆን ከክርስትና ሕይወታችን ዋነኛው ክፍል ነው። እግዚአብሔር ለበረከት ጦርቶናልና። “እንውጣና እንውረስ” የሚለው ሐረግ መወሰድ የሚገባው እርምጃ መኖሩን ያመለክታል።

ጌታ እሥራኤላውያንን ከባርነት ነፃ እንዲሆኑ ብቻ አይደለም ከግብፅ ምድር ያወጣቸው። ዋና ዓላማው ወደ ተስፋይቱ ምድር ገብተው ያንን በረከት እንዲወርሱም ነበር። እኛንም ጌታ ሲያድነን የበረከት ወራሾች እንድንሆን ነው። ስለዚህ በክርስትና ሕይወት ውስጥ ስንጓዝ፤ እንዳንደቻችን ለመዳን፤ ሌሎቻችን ደግሞ በረከትን ለመውርስ ብቻ አይደለም የተጠራው። እያንዳንዳችን የተጠራው ለመዳንና የደህንነታችን ዋነኛው ክፍል የሆነውን የእግዚአብሔርንም በረከት እንድንወርስ፤

የእግዚአብሔርን በረከት እንድንበላ ነው።

ለዚህም ነው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ “ሕይወት እንዲሆንላችሁ፤ እንዲበዛላችሁ መጣሁ» ያለው። ሕይወትን ማግኘት ቀዳሚ ነገር ሲሆን፤ የዚያ ሕይወት በረከት ደግሞ ለሕይወታችን እንዲበዛ የእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ ነው። በረከቱ ለእኛ ሲሰጥ የምንወስዳቸው እርምጃዎች አሉ። ልክ ደህንነትን ለመቀበል እንደወሰድናቸው እርምጃዎች በረከትንም ለመቀበል መውሰድ የሚገባን እርምጃ አለ። ይኸውም ከምድረ በዳ ሕይወት መውጣት ነው። (ምድረ በዳ በመንፈስ ምሪት ሳይሆን በሥጋ ፈቃድ የምንኖረው የክርስትና ሕይወት ምሳሌ ነው።)

የእሥራኤላውያን ታሪክ ለዚህ ጥሩ ምሳሌ ነው። ወደ ተዘጋጀላቸው በረከት ለመግባት ቀይ ባሕርን ብቻ ሳይሆን የዮርዳኖስን ወንዝ በመሻገር ምድሪቱን መውረስ ነበረባቸው።

ዮርዳኖስን መሻገር ከደረቅ ሕይወት ወደ በረከት ሕይወት መሸጋገሪያ ምሳሌነት አለው።

ከግብፅ በመውጣታቸው ከሞት ዳኑ፤ ከሞት ነፃ ሆኑ፤ ከፈርዖን ባርነት ነፃ ወጡ፤ ይህም ቀይ ባሕርን በመሻገራቸው ተረጋገጠላቸው። ዮርዳኖስን በመሻገራቸው ደግሞ እግዚአብሔር ወደ አዘጋጀላቸው የበረከት ሕይወት ወደ ከንዓን ገቡ። ይህም ማለት ከንዓን የመንግሥተ ሰማያት ምሳሌ ሳትሆን የበረከት ሕይወት ምሳሌ ናት ማለት ነው። በከንዓን ጦርነት ነበር፤ በመንግሥተ ሰማያት ጦርነት የለም፤ ከንዓን የበረከት ሕይወት ነው። እግዚአብሔር ለልጆቹ ያዘጋጀው የበረከት ሕይወት ምሳሌ ነው። በዚህ ውስጥ ግን ማስተዋል የሚገቡን ሁለት ዋና ፍሬ ነገሮች ምናልባትም በአንድ ብናጠቃልላቸው እሥራኤላውያን ቀይ ባሕርንም ሆነ ዮርዳኖስን ለመሻገር አልተዋጉም፤ የገቡት በእግዚአብሔር ሥራ ነበር ። ይህም ማለት ለደህንነትም ሆነ

ለበረከት ሕይወት የሚያበቃው የእግዚአብሔር ጸጋ ነው።

ነገር ግን በቀይ ባሕርና በዮርዳኖስ መካከል ሁለት ልዩነቶች ነበሩ። ቀይ ባሕር የተከፈለው በሙሴ እጅ ነበር፤ እግዚአብሔር በሰጠው በትር ያንን ውኃ በመታው ጊዜ ቀይ ባሕር ተከፈለ፤ ተሻገሩም። ወደ ዮርዳኖስ ከመጡ በኋላ ግን ለኢያሱ ያንን እንዲያደርግ እግዚአብሔር አልፈቀደለትም። ነገር ግን የእግዚአብሔር ታቦት ቀደመ። የእግዚአብሔር ታቦት ከቀደመ በኋላ ግን እግሮቻቸውን በእምነት ዮርዳኖስ ውኃ ውስጥ መክተት ነበረባቸው።

አሁን ከሞት ወደ ህይወት መሸጋገሪያ ጊዜ አይደለም። ከደረቅ ሕይወት ወደ በረከት ሕይወት መሸጋገሪያ ወቅት ስለሆነ እግዚአብሔርን ተከትለን፤ እግዚአብሔር ወደ አለበት ቦታ የእምነት እርምጃ ወስደን ባሕሩን ካልረገጥን በስተቀር፤ በምድረ በዳ፣ በደረቁ ቦታ እንቀራለን።

እንግዲህ በሁለቱ መካከል ያለው ልዩነት ይህ ነው። ወንዙን ለመሻገር የእግዚአብሔር ታቦት መቅደም ነበረበት። የእግዚአብሔር ታቦት ከቀደመ በኋላ በእምነት እርምጃን በመውሰድ ታቦቱን መክተል ነበረባቸው። ታቦቱ የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ምልክት ነው። ከደረቅ ሕይወት የምንወጣው በእምነት በቃሉ ተስፋ ላይ በመቆም ነው። እንግዲህ ከምድረ በዳ እግዚአብሔር ወደ አዘጋጀው በረከት ሕይወት ገብተን ለመውረስ እግዚአብሔርን እየተከተልን የኖርንበት የምድረበዳ ኑሮ በቃን ብለን ውሳኔ ማድረግ የግድ ነው።

3► ዮርዳኖስን በእምነት መሻገር

እግሮቻችን በእምነት ውኃ ውስጥ ማስገባት አለብን፤ ወንዙ የሚሞላበት ወራት እንኳ ቢሆን የእምነት እርምጃ ያስፈልጋል። በክርስትና ሕይወት ውስጥ ያለ እምነት እርምጃ በረከት የለም። ወደ እግዚአብሔር በረከት ለመግባት፤ በረከቱን ለመውረስ ከፈለግን የእምነትን እርምጃ መውሰድ አለብን። ይህን ካደረግን ሁሉ ተፈቅዶልናል፤ በረከቱም የእኛ ነው።

ወገኖቹ ሆይ እንወጣና እንወረስ። እግዚአብሔር በረከቱን ከዘመናት በፊት ጀምሮ ለኛ አዘጋጅቷል። በረከቱን አፍስሶልናል።

እግዚአብሔር አገራችንን እንደሚባርካት በተለያዩ ጊዜና ቦታ በአገልጋዮቹ አፍ ተናግሮአል። ይህ እውን እንዲሆን መጀመሪያ የእግዚአብሔርን ቃል እንወረስ፤ ቃሉን የእኛ እናድርግ፤ አስቀድመን መውረስ ያለብን የእግዚአብሔር ቃል ነው። የእግዚአብሔርን ቃል የማንበላ ከሆነ፣ የማንወርስ ከሆነ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለውን እውነት ለራሳችን የማናደርግ ከሆነ ሌላውን በረከት ለመውረስ ያስቸግረናል፤ ብንወርስም ምን እንደምናደርገው አናውቅም። ለምሳሌ ያህል በፀጋ ስጦታዎች ብንጀምር ምን እንደምናደርግ ስለማናውቅ እግዚአብሔርን በእርሱ በማክበር ፈንታ እንደገና ለሌላ ነገር ልንጠቀምበት እንችላለን። የቃሉ ሙላት ካለን ግን ሁሉም በሥርዓትና በአግባብ ለማነጽ ይሆናል።

እንግዲህ ቃሉን እንግባና እንወረሰው፡- ቃሉን እንብላው፤ እንኑርበት፤ እስቲ ከፍታችሁ ግቡና ወረሱት፤ የራሳችሁ አድርጉት በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር ክብሩን ይገልጻል፤ በዚያን ጊዜ በእግዚአብሔር ስም እንደ ቃሉ ተስፋ የምንረግጠው ምድር ሁሉ የእኛ ይሆናል። እስራኤላውያን በረከቱን የበሉት በእምነት

ዮርዳኖስን ከተሻገሩ በኋላ ብቻ ነው።

ስለዚህ ገብተን ቃሉን እንወረስ፤ ሌላው ሁሉ የኛ ነው፤ የቤተክርስቲያን ነው፤ ቃሉን እንብላው፤ እናኝከው፤ በግል ሕይወታችንም የመንፈስ ቅዱስ ቅባት ማሰሮአችንን እስቲ ያስፋው። በእምነት ታዘን ዮርዳኖስን ስንሻገር በምድረበዳ እድንኖር ያስገደደን ወንዝ ይከፈላል። በእምነት ቃሉን ስንታዘዝ ባዶ ማሰሮአችን በዘይት ይሞላል። እኛም ከእዳው ነፃ እንወጣለን። በበረከቱም እንኖርበታለን። (2ነገ. 4:1-7)

በእምነት እንደ ቃሉ መረባችንን ከጣልን መረቡ ዓሣዎችን ሞልቶ ይወጣል። (ሉቃ. 5፣ ዮሐ. 21)

4▶ የበረከትን ጠላቶች ሁሉ ማጥፋት

እግዚአብሔር አምላክ እሥራኤላውያን ወደ ከነዓን ውስጥ ገብተው ሲኖሩ በረከቱን በሚገባ እንዲበሉ ያዘዛቸው በጣም አስፈላጊም ነገር ነበር ትዕዛዙም ይህ ነበር፤

ወደ ከነዓን ከገባችሁ በኋላ ጦርነት አለ። በረከት ለመብላት፤ በበረከት ለመኖር ጦርነት ቢኖርም እግዚአብሔር ግን በክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ ድልን አውጆአል።

እግዚአብሔር እስራኤላውያንን ወደ ከነዓን ከገባችሁ በኋላ ጠላቶቻችሁን ሁሉ አስወግዱአቸው፤ ጨርሱአቸው፤ አንዳቸውንም እንዳታስቀሩ፤ እንዲያውም አንዳንዶቹን ብታስቀሩአቸው በጭቃ ውስጥ እንደ ገባ እሾህ ይሆኑባችኋል፤ እረፍት ይነሡአችኋል፤ ስለዚህ አጥፋአቸው ብሎአቸው ነበር። ከዚህም ጋር የምስጢካችሁ ምድር እግሮቻችሁ የሚረግጠውን ብቻ ነው አላቸው። በረከታቸውን የሚወስኑት እነርሱ እራሳቸው ነበሩ ማለት ነው። እግሮቻችሁ የረገጠውን ሁሉ እስጣችኋለሁ፤ ያልረገጣችሁት

የእናንተ አይሆንም ነው ያላቸው።

በነቢዩ ኤልሳሳ በኩል እግዚአብሔር ዕዳ ለነበረባት ሴት ሲናገር “ማሰሮውን አታሳንሺ፤ አብገር” እንዳለ እስራኤላውያንን ደግሞ በረከቱን ለመውረስ ከፈለጋችሁ “ምድሩን አታሳንሱት” አላቸው። እስራኤላውያን በረከታቸው እንዲበዛ ከፈለጉ ተግተው በመዋጋት ጠላቶቻቸውን ማጥፋት ነበረባቸው። በእምነት ተራምዳችሁ እግሮቻችሁ የሚረግጠውን ሁሉ ለእናንተ እስጣለሁ፤ እግሮቻችሁ ያልረገጠው የእናንተ አይደለም አላቸው። ስለዚህ የእግዚአብሔርን በረከት የምናሳንሰውና የምናሰፋው እኛው ነን።

እሥራኤላውያን ግን እዚያ ገብተው አንዳንድ ምድር ከያዙ በኋላ በቃን አሉ። በጥቂቱ ረከ፤ ስለሆነም ጠላቶቻቸውን አንዳንዶቹን አስቀሩ፤ ጠላቶቻቸውን በሙሉ አላጠፉም። እግዚአብሔር ጠላቶቻችሁን ሁሉ አጥፋ ብሎአቸው ነበር። ከዚህም የተነሣ መጽሐፈ መሳፍንትን በምንመረምርበት ጊዜ በተለይ በምዕራፍ ስድስት ላይ በጣም አሳዛኝ ታሪክ እናገኛለን። ዛሬ ለክርስትና ሕይወት ትክክለኛ ምሳሌነት አለው፤ ጉዳዩም እሥራኤላውያን ከነዓን ከገቡ በኋላ፡- ምድያማውያንና አማሌቃውያን የተባሉት ሰዎች ከወረሱት መሬት ስለአላጠፉአቸው በዙ፤ ምድርንም ሞሉ፤ እንዲያውም እንደ አንበጣ ነበሩ ይላል። እሥራኤላውያን የሚለፉበትን ሁሉ አማሌቃውያን እንደ አንበጣ በብዛት እየመጡ ይበሉ (ይለቅሙ) ነበር።

እሥራኤላውያን ይባዝኑ ይለፉ ነበር፤ ነገር ግን አማሌቃውያን ይሰበስቡ ይመገቡም ነበር። ለምን? እግዚአብሔር አጥፋአቸው ባለ ጊዜ አናጠፋቸውም ዘመዶቻችን ይሆናሉ፤ ወገኖቻችን ይሆናሉ፤ ደግሞ የወሰድነው የበረከት ምድር ለኛ ይበቃል ከዚህ በላይ ምን ያደርግልናል በሚል የሰንፍና ስሜት

የበረከቶቻቸውን ጠላቶች ስላላጠፉ ነበር። እግዚአብሔር እንደዚህ ካደረጋችሁ በረከታችሁን የምትበሉት እናንተ ሳትሆኑ እነርሱ ናቸው አላቸው።

በረከትን ከመውረስ የሚከለክሉን ብዙ ነገሮች አሉ። ትልቁ ግን በክርስትና ሕይወት ውስጥ ጠንቅ የሚሆኑት ከእግዚአብሔር ሰውረን የምናስቀራቸው አማሌቃውያን ናቸው። እንለፋለን፤ እንደክማለን በረከታችን ግን በእነርሱ ይበላል። በረከቱን ለመብላት የበረከት ጠላት የሆኑትን ሁሉ ማጥፋትና እንደ ካሌብ ተራራውንም እርሻውንም መያዝ አስፈላጊ ነው። (ይህን ታሪክ በሰፊው ለማየት “የእግዚአብሔር ሰው ሆይ” የሚለውን መጽሐፍ ምዕራፍ አምስት አንብብ።)

ሙሴ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እንዲሁ አደረገ (እንደታዘዘ አደረገ) እነርሱም ሄዱ። አዩ። አይተው ከመጡ በኋላ ከአሥራ ሁለቱ አሥሮቹ ምድሪቷን አየን፤ ሰለልን፤ ሁሉንም ተመለከትን አሉ። “ነገር ግን” አሉ፤ (ጥሩ ቃል ትመስላለች።) የምድሪቷን በረከት ለመመልከት ከፈለጋችሁ እንዲያውም ይኸው ፍሬው በትከሻችን ተሸክመን መጥተናል። ምድሪቷ ማርና ወተት የምታፈስ ምድር ናት፤ “ነገር ግን” እግዚአብሔር ለሕዝቡ ያዘጋጀው ነገር ድንቅ ነው፤ እግዚአብሔር ሕዝባችንን ሊባርክ እየሰበሰበን ነው “ነገር ግን” አሉ። እግዚአብሔር በየቦታው ቤተክርስቲያን ሊጀምር ነው “ነገር ግን” እግዚአብሔር በእውነት በአገልግሎት ሁሉ ሊባርክን ነው “ነገር ግን” የሚለው አፍራሽ ሐረግ ነው። (በእንግሊዘኛ፡- “BUT”) የሚለው ቃል ነው በተቃራኒ “ON THE CONTRARY” ማለት ነው። እግዚአብሔር አንዳለው ሁሉ አድርጓል፤ ነገር ግን ለእኛ አይደለም ማለታቸው ነበር። በዚህ ውስጥ በጣም የሚያሳዝን ነገር የምድሪቷ ፍሬ ወተትና ማር እንደምታፈስ፤ ሰዎቹ ኃያላን

እንደሆኑ፤ ከተማይቱ እንደ ተመሸገች ያንን ሁሉ ካዩ በኋላ በዚህ ቦታ የምናነበው አለ። በዚህ በዘንፈቁ ምዕራፍ 13 ቁጥር 1 ላይ አሥሮቹ ቃኚዎች (ሰላዮች) ሰዎቹ በኃይል ከእኛ ይበረታሉ፤ በዚህ ሕዝብ ላይ ለመውጣት እንችልም አሉ። ስለሰለሉት ምድር ክፉ ወሬ ለአሥራኤላውያን አመጡ። ያዩት የእግዚአብሔርን በረከት ነው፤ የእግዚአብሔርን ሙላት ነው፤ ያዩት ልክ እግዚአብሔር እንዳለ ነው። ነገር ግን የሚያወሩት ያዩትን አይደለም። የሚያወሩት በእነርሱ አእምሮ ውስጥ ያለውን ነው። እነርሱ ያሰቡትን ነው እንጂ እግዚአብሔር ያለውን አይደለም።

ስለዚህ ምን ይላል የእግዚአብሔር ቃል ሲናገር፡- “ክፉ ወሬ አመጡ” ይላል። ከዚህም የተነሣ ሕዝቡ ሁሉ ከእነርሱ ጋር ተባብሮ በሙሴና በአሮን ላይ አጉረመረሙ፤ ኢያሱና ካሌብንም ለመውገር ተነሡ።

በጣም አሳዛኝ ነገር በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ያለው “በአገልግሎት ውስጥ” ወደ እግዚአብሔር በረከት ለመግባት የእግዚአብሔር ሕዝብ በሚነሳበት ጊዜ አንዳንድ ሰዎች በረከቱ ለእኔ አይደለም ብለው መተዋቸው ብቻ አይደለም። ትልቁ አስቸጋሪ ነገር በክርስትና ሕይወት ውስጥ ክፉ ወሬ የሚያወሩ ሰዎች ናቸው። በረከትን የማይወርሱ ሰዎች ሌሎችም እንዳይወርሱ ጠንቅ ይሆናሉ። ለራሳቸው በረከቱን አይወርሱም፤ የሌሎች ሰዎችን ልብ ያቀልጣሉ። የእግዚአብሔርን ሕዝብ የአመፃ ሕዝብ ያደርጉታል። ስለዚህ በረከትን ለመውረስ መጥፋት ከሚገባቸው ጠላቶች ጥቂቶቹ የሚከተሉት ናቸው።

ETHIOPIAN
915 GLENVIEW RD.
DALLAS, TX 75218

4.1 ክፉ ወሬ የሚያመጣልበት አንደበት።

እኛ ከወገኖችን ይበልጥ ከእነኝህ ሰዎች ጋር መሄድ ይሻለናል ብለው ተባብረው የመጡት ሰዎች ልብ በአንድነት ቀለጠ።

የእግዚአብሔር በረከት በእግዚአብሔር ህዝብ መሃል እንዲፈስ ከፈለግን፤ በቤተክርስቲያን ውስጥ እንዲፈስ ከፈለግን ክፉ ወሬ ከእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ መወገድ ይኖርበታል።

ወንድሞቼ ሆይ በእውነት አንዳንድ ጊዜ በቤተክርስቲያን ላይ፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በደሙ በረጫትና በቀደሳት ቤተክርስቲያን ላይ፤ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የምንወረውረው ቃል የእኛን ሕይወት ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ሕዝብ ልብ ያቀልጣል። የእግዚአብሔርን ሕዝብ በምድረ በዳ ያስቀረዋል። ለዚህ ሕዝብ ኃላፊ ነን። ስለዚህ ነው የእግዚአብሔር ቃል ሲናገር፡-

“ሰው ሁሉ ስለሚናገረው ቃል በእግዚአብሔር የፍርድ ወንበር ፊት መልስ ይሰጥበታል” የሚለው። ክፉ ወሬ ጉዳቱ ለእኛ ብቻ አይደለም። የእግዚአብሔርን ሕዝብ ያበላሻል፤ ተስፋ ያስቆርጣል፤ ሕይወቱን ያመነምነዋል።

አዎን እግዚአብሔር ሲንቀሳቀስ ሲባርከን አይቻለሁ። ነገር ግን እንዴት ይቻላል? እንዴት ይሆናል? ገንዝብ እኮ የለም። ይህን ሁሉ እንዴት እንመልሳለን? ይህን ሁሉ ሥራ እንዴት እንሠራለን? የእሥራኤል ጉባኤ ችግራቸው ምን እንደነበር ታውቃላችሁ፤ ችግራቸው አምላካቸውን ትተው እነዚያን የሚዋጉአቸውን ሰዎች መመልከታቸው ነበር።

እግዚአብሔር እሥራኤላውያንን ገና ከግብፅ ሳያወጣቸው የአማሌቃውያንና የምድያማውያን ኃጢአት በፊቱ ሞልቷልና ከምድረ ገጽ አጠፋቸዋል። አራት መቶ ሠላሳ ዓመት ታግሼቸዋለሁና እንቢም ብለውኛል። ስለዚህ ምድሪቱን ለእናንተ

ረከት አድርጌ እሰጣችኋለሁ አለ። ነገር ግን ያንንም ከሰሙ በኋላ በሥራ ላይ ለማዋል አልቻሉም።

ካሌብና ኢያሱ፡- «ዞረን የሰለልናት ምድር እጅግ መልካም ናት፤ እግዚአብሔር ከወደደን ማርና ወተት ወደምታፈሰው ወደ እዚያች ምድር ያገባናል፤ እርስዎንም ይሰጠናል።» ይህ እምነት ነው፡- “ነገር ግን በእግዚአብሔር ላይ አታምፁ እንደ እንጀራ ይሆኑልናልና የምድሪቷንም ሰዎች አትፍሩ፤ ጥላቸው ከላያቸው ተገፍልና፤ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነውና አትፍሩቸው።” አሉ። (ዘኁ. 14:6..) እግዚአብሔር ዛሬ የሚፈልገው እንደነዚህ ያሉትን የእምነት ጀግኖች ነው።

አንድ አስደናቂ ነገር ሆነ፤ ከአሥራ ሁለቱ አሥሮቹ አመፁ፤ ሁለቱ ብቻ በእግዚአብሔር ተማምነው ቆሙ የሆነው አስደናቂ ነገር፡- ያለው ጉባኤ በጠቅላላ አሥሩን ተከትሎ ሄደ ሁለት ሰዎች ከሙሴ ጋር ሦስት ሰዎች ብቻ ቀሩ፤ እግዚአብሔርም ለእነርሱ ለሦስቱ ሲል ክብሩን ገለጠ።

እግዚአብሔር በጉባኤ ውስጥ አንድም ታማኝ ቢያገኝ ክብሩን ይገልጻል። ጉባኤው በጠቅላላ እንቢ ብሎ ቢሄድ እግዚአብሔር ለዚያ ለልጁ ሲል ክብሩን ይገልጻል። የብዙኃን ጉዳይ አይደለም። እግዚአብሔር ለቃል ኪዳኑ ታማኝ ነው። ስለዚህ ለእነኚያ ታማኞች እግዚአብሔር ክብሩን ከገለፀ በኋላ ለሙሴ እንዲህ አለው። ዘኁልቁ ምዕራፍ 14: 11- 12 “ይህ ሕዝብ እስከ መቼ ይንቀኛል? በፊቱስ ባደረኩት ተአምራት ሁሉ እስከ መቼ አያምንብኝም? ከርስታቸው አጠፋቸው ዘንድ በቸነፈር እመታቸዋለሁ አንተም ከእነርሱ ለሚበዛና ለሚጠነክር ሕዝብ አደርግሃለሁ” አለው። ሙሴ ግን በእግዚአብሔር ፊት አለቀሰ፤ እባክህ ይህን ሕዝብ እንደ ምሕረትህ ብዛት ይቅር በል ። ይህ ሕዝብ እስከመቼ ይንቀኛል? ክፉ ወሬ በሚመጣበት ጊዜ አንድ

ሚያስፈራ ነገር አለ፤ ከበረከትም የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከማስቀረታችን በላይ የእግዚአብሔርን ክብር እንዳናይ እንሆናለን። እግዚአብሔር በዚህ ቦታ ሲናገር፦ «ይህ ሕዝብ እስከመቼ ይንቀኛል?» አለ። እግዚአብሔር የተናገረውን ቃል ትተን ክፉ ወሬ በምናመጣበት ጊዜ እግዚአብሔርን እንንቀዋለን፤ ይህ እጅግ የሚያስፈራ ነገር ነው። በቃሉ በማናምንበት ወቅት፤ በቃሉ እውነት ላይ በማንቆምበት ጊዜ እግዚአብሔርን መናቃችን እንደሆነ ማስተዋል ይገባናል።

4.2 ያለማመንና እልክኝነት።

ከእግዚአብሔር በረከትን እንዳንቀበል ያደርገናል። የእግዚአብሔርን ኃይል፤ እግዚአብሔር ያለውን ነገር ወይም የገባውን ቃል ኪዳን ያለማመንና እንዲሁም በእምነት ባለመኖራችን (ዕብ. 3፡12-19) የእግዚአብሔርን መንፈስ እናሳዝናለን ከበረከትም እንቀራለን።

4.3 ግዴለሽ መሆን።

ይህ ግዴለሽነት በአሥራኤላውያን ሕይወት እንዴት ተገለፀ፦ አሥራ ሁለቱ ወገን ከግብፅ ከወጡ በኋላ ሁለት ተኩል ወገኖች ሙሴን እንዲህ አሉት «እኛ በምድረ በዳ ለከብቶቻችን ሣር አግኝተናል፤ ከብቶቻችን በምድረ በዳ እንመግባቸዋለን፤ እኛ ይህን ተስፋ የምትለውን ቃል፤ ይህ እግዚአብሔር ሰጠን የምትለውን ርስት ለእኛ ምናችን ነው፤ አሉ። እባክህ እኛን ተወንና በምድረ በዳ እንቅር የምድረ በዳ ሣር ለከብቶቻችን ጥሩ ነው፤ ርስቱ ግን የእኛ አይደለም። ልብ በሉ የምድር በዳ ሣር ለከብትም ጤንነት ጥሩ አይደለም። ጥቂት ዝናብ በምድረ በዳ ሲዘንብ ወዲያውኑ ሣር ይበቅላል፤ እንዲያውም ደግሞ ቶሎ

ይደርቃል። ዘላቂነት የለውም። ሙሴ ሆይ እባክህ ተወን፤ ዘጠኝ ተኩሉ ወገን አንተ ወደ ምትለው በረከት ይግባ እኛን ግን ተወን አሉት። ለምን? ለከብቶቻቸው መልካም የሚመስል ሣር ያገኙ ስለ መሰላቸው ነበር። ብዙ ተስማሚ የሚመስሉ ነገሮች የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከበረከት ከማስቀረቱም በላይ የነፍስ ክላት ያስከትላል። «የለመኑትን ሰጣቸው ለነፍሳቸው ግን ክላትን ላከባቸው።» ተብሎ እንደ ተጻፈ ነው። የእግዚአብሔርን በረከት ለመቀበል፤ ለመውሰድ ከፈለግን ዘላቂነት በሌለው ነገር አንታለል። ለጊዜው የሚበቃኝን ከአገኘሁ ምን ይጠቅመኛል? ማለት የግዴለሽነት ባሕርይ ነውና መወገድ አለበት።

4.4 ያለመታዘዝ

እግዚአብሔር ወደ በረከቱ ምድር ግቡ አላቸው። እነርሱ ግን አንገባም አሉ። ያለመታዘዝ ነው። በተለይም ለእኛ ለኢትዮጵያውያን መታዘዝ በጣም ያስቸግረናል። በባህላችን በራሳችን ስለምንኮራ ያንን ሥጋዊ ኩራት በመንፈሳዊ ሕይወት እናመጣና ማን ነግሮኝ ነው እኔ የምታዘዘው እንላለን። ብዙውን ጊዜ በክርስትና ያለን በቃል አውጥተን እንደዚያ አንልም ነገር ግን እከሌ እኮ እንዲህ አለ፤ አይ እርሱ ደግሞ ማን ሆነና ነው፤ አይ!

- ◆ እኔም እፀልያለሁ
- ◆ እኔም አነባለሁ
- ◆ እኔም አውቃለሁ
- ◆ እኔም እዘምራለሁ
- ◆ እኔም አገለግላለሁ።

ለምን? ያለመታዘዝ፤ አንታዘዝም ስንል ምስጢሩ ትዕዛዝን ማፍረስ ብቻ ሳይሆን የኩራት መንፈስን ደግሞ ይገልጻል። ታዛዥ

ልብ ትሁት ልብ ነው። የማይታዘዝ ልብ ኩሩ ልብ ነው። ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርገውን እግዚአብሔር ይጥለዋል (ያዋርደዋል)። ያለመታዘዝ የኩራት ምልክት ነው ። ትዕቢት ከውድቀት ትቀድማለች። ኩራት ከመጣ በክርስቲና ሕይወት ውስጥ ውድቀት ይከተላል። መታዘዝ በረከትን ያስጨብጣል።

ምዕራፍ 10

በረከቱን መውረስ

“...የእግራችሁ ጫማ የሚረገጠውን ቦታ ሁሉ ለእናንተ ሰጥቼአለሁ።” (ኢያሱ 1:3)

ስለዚህ ያንን በረከት ከመውረሳችን በፊት ሙሉ በሙሉ የእግዚአብሔር መንጋ መሆን አለብን። የእግዚአብሔር መንጋ ከመሆን በፊት የሚቀድም ነገር አለ። መንጋ እረኛ አለው። እረኛው ደግሞ በረከትን ያወርሰዋል። መንጋ ለራሱ አያስብም። የትኛውም መንጋ ነገ ምን እበላለሁ ብሎ አያስብም። በጎችና ከብቶችን ስናያቸው ነገ ምን እንበላለን ብለው አያስቡም። የሰማይ ወፎች ለነገ አያስቡም። ለመንጋው ነገ የት እወስደዋለሁ? ምን አበላዋለሁ? ከየትኛው ምንጭ አጠጣዋለሁ? እንዴት እጠነቀቅለታለሁ? ብሎ የሚያስበው እረኛው ብቻ ነው። ስለዚህ የእኛ ጥሪ እረኞችን ማወቅ ነው። ለእረኞችን መሰጠት ነው። ከዚያ በኋላ እረኛው የሚያደርገው ነገር አለ፤ መጀመሪያ የራሱ ያደርገናል፤ ይወርሰናል የእርሱ ከሆንን በኋላ እርሱን እንከተላለን፤ እርሱን ከተከተልንና፤ ዘወትር ከእርሱ ጋር ከሆንን በረከቱን ያወርሰናል። በረከቱን ማውረስ ብቻ ሳይሆን በበረከቱ ውስጥ ያኖረናል። በበረከቱ ውስጥ ማኖር ብቻ ሳይሆን እኛን እራሳችንን ደግሞ ለሌሎች በረከት ያደርገናል። ይህንንም በሚገባ ለመረዳት በብሉይ ኪዳን ክፍል የጻዊት መዝሙር 23 በጥምና እንመለከታለን።

እንግዲህ ይህንን የእግዚአብሔርን ተስፋ ለመጨበጥ ምን ማድረግ አለብን ለምንለው የእግዚአብሔር የቃሉ ተስፋ ይህ ነው። ይህም እረኞችን እናውቅ ዘንድ ነው። መዝሙር 23 እንዲህ ሲል ይጀምራል፡- «እግዚአብሔር እረኛዬ ነው»

1) የእግዚአብሔርን እረኝነት መቀበል።

በረከቱን ለመውረስ እግዚአብሔርን እረኞችን ማድረግ አለብን። እግዚአብሔር ሆይ አዲስ ተስፋን ለዚህ ዓመት አስጨብጠን የምንል ከሆነ ተስፋው ይህ ነው። እግዚአብሔር እረኞችን ይሆናል። ይህንን ቃል በመኝታ ቤታችሁ ግድግዳ ላይ ብትጽፉና ብትለጥፉት ጧት ጧት ስትነሡ «እግዚአብሔር እረኛዬ ነው» እያላችሁ ብታነቡና፤ ይህንን ስል ምን ማለቴ ነው? ብላችሁ ራሳችሁን ብትጠይቁ መልሱ፡-

«እግዚአብሔር እረኛዬ ነው»

- ◆ ዛሬ ይመራኛል
- ◆ ዛሬ ይጠነቀቅልኛል
- ◆ ዛሬ ልዩ እንክብካቤ ያደርግልኛል
- ◆ ዛሬ የሚያስፈልገኝን ሁሉ ይሞላብኛል
- ◆ የማጣው ነገር የለም
- ◆ ወደ ሙሉ ውስጥ ያስገባኛል።

የኔ እረኛ እግዚአብሔር ከሆነ እርሱ ኤልሻዳይ ሁሉን የሚችል ነው። ሁሉን የሚያውቅ ነው። ከዘላለም በፊት የነበረ ነው። ወደፊትም የሚኖር ነው። እርሱ የዘላለም አምላክ ነው። እረኛየም ስለሆነ ማገልገል ወደአለብኝ ሥፍራ ይወስደኛል፤ መናገር የሚገባኝን ይሰጠኛል። ዝም ማለት ሲገባኝ ዝም በል ይለኛል። እግዚአብሔር እረኛዬ ነው ማረፍ ሲገባኝ እረፍ ይለኛል። እግዚአብሔር ዛሬ ለእኔና ለእናንተ እረኛ ለመሆን እኛን መውረስ አለበት።

እግዚአብሔር እረኛዬ ከሆነ «የሚያሳጣኝም የለም» ሲል በዚሁ በመዝሙር መጽሐፍ ላይ እናገኛለን። ጴጥሮስ በረከትን ልትወርሱ ለዚህ ተጠርታችኋል እንዳለ በረከትን ለመውረስ እግዚአብሔር እንዲወርሰንና እረኛ እንዲሆንን ራሳችንን ለእርሱ መስጠት መሠረታዊ ነገር ብቻ ሳይሆን የመጀመሪያ እርምጃችን

መሆን አለበት ። ራሳችንን ለእርሱ ከሰጠን፤ እግዚአብሔርም የሚመራን ከሆነ የሚከለክለን የማንወርሰው በረከት የለም። በክርስቶስ ኢየሱስ ሆነን የማንወርሰው ነገር የለም። ዓለም የተፈጠረችው ለእኛ ነው። በሰማያዊ ስፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ ባርኮናል። ስለዚህ ከእርሱ የማንቀበለው ፍፁም የሆነ በረከት የሚቀርብን ነገር ምንም የለም። እንደዚህ ከሆነ እንግዲህ እረኛው የሚያደርገው ነገር አለ። ይህም የሚያስፈልገውን ሁሉ ለመንጋው ይሰጣል፤ በረከቱን ያወርሳቸዋል።

2) በእግዚአብሔር ማረፍ

«በለመለመ መስክ ውስጥ ያሳድረኛል» በለመለመ መስክ ውስጥ የሚገኝ መንጋ በልቶ፤ ጠግቦ የሚተኛ የተረፈው መንጋ ነው። ቃሉ እንደዚህ ሲል እኛንም ኢትዮጵያውያንንና ኤርትራውያንንም ይጠቀልላል እንዴ? አዎ! ታዲያ የሚጠቀልል ከሆነ፡-

- ♦ ለምንድነው ራቁታችንን የምናድረው?
- ♦ ለምንድነው ልጆቻችን ሳይበሉ የሚያድሩት?
- ♦ ለምንድነው ልጆቻችን በመንገድ ላይ የሚኖሩት?

የዚህን ዋና ምክንያት ዛሬ እነግራችኋለሁ፡- እግዚአብሔር ምድራችንን እንዲወርስ አልፈቀድንለትም፤ እግዚአብሔር ኢትዮጵያና ኤርትራ የሚባሉትን ምድር እንዲወርስ አልፈቀድንለትም። “እግዚአብሔር በረከቱን አወርሳችኋለሁ ነገር ግን ከዚያ በፊት ኑ እኔ ልውረሳችሁ” ይላል። እግዚአብሔር ሆይ እንዴት ነው የምንወርሰው? ተስፋህ እውነት ከሆነ በሐዋርያት አንድበት ከተናገርህ እንዴት ነው የምንወርሰው? ስንል እግዚአብሔር ደግሞ የሚለው «መጀመሪያ እኔ ልውረሳችሁ» ከዚያ በኋላ

እመራችኋለሁ፤ አሳርፋችኋለሁ ነው የሚለው።

3) ምሪቱን መከተል

«በእረፍት ውኃ ዘንድ ይመራኛል»፡- እግዚአብሔር የሚያጠጣን ውኃ ፍፁም እርካታን የሚያመጣ ነው። ነገር ግን መቼ ነው በእግዚአብሔር የምንረካው? መቼ ነው የለበስኩት የሚያስደስተኝ? መቼ ነው የበላሁት የሚያረካኝ? መቼ ነው እርካታዬ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚመጣው? ብለን ብንጠይቅ መልሱ፡- እግዚአብሔር እኛን ወርሶ እረኛችን ከሆነ በኋላ ነው። ከዚያ በፊት እርካታ የለም። የትም ሃገር ብንሄድ፤ የትም ሥፍራ በምንም ደረጃ ብንኖር ካለ ጌታ እርካታ የለም።

4) ተግሳጹን መቀበል

4. «ነፍሴን መለሳት ስለ ስሙም በፅድቅ መንገድ መራኝ»፡- እግዚአብሔር ሊወርሰን ከሚያደርገው ቀዳሚ ነገር ይህ በመዝ. 23:3 ላይ ያለው ነው። ምክንያቱም ወርሶናልና ስለ ስሙ ሲል በፅድቅ መንገድ ይመራናል። እግዚአብሔር ከወረሰን የራሱን ስም በእኛ ላይ ያትማል፤ የራሱን ስም በእኛ ላይ ይጽፋል። በራሳችሁ ንብረት ላይ ስማችሁን ትጽፋላችሁ፤ በመጽሐፍ ቅዱሳችሁ ላይ ስማችሁን ትጽፋላችሁ። ምክንያቱም የራሳችሁ ንብረት ነው። የራሳችሁ ንብረት ስለሆነ ስማችሁን ጻፋችሁበት። የእናንተ ንብረት ስለሆነ ታነሱታላችሁ፤ ታስቀምጡታላችሁ፤ ትጠቀሙበታላችሁ። እንዲሁም እግዚአብሔር የእርሱ ንብረት ከሆንን በኋላ እንደወደደ ይጠቀምብናል።

እግዚአብሔር እንደወረሰን እንዴት እናውቃለን?

እግዚአብሔር ምድራችንን በወረሰ ጊዜ እንዴት ይታወቃል? መልሱም እግዚአብሔር ስለሰሙ ብሎ ሁሉን ስለሚያደርግ የእግዚአብሔር ስም ቀዳሚነትን ያገኛል። እግዚአብሔር የወረሰው ሕዝብ ለእግዚአብሔር ስም ቀዳሚነትን ይሰጣል። እግዚአብሔር የወረሰው አገልግሎት ለእግዚአብሔር ቀዳሚነትን ይሰጣል። እግዚአብሔር የወረሰው ቤተክርስቲያን የእግዚአብሔርን ስም ታስቀድማለች። እግዚአብሔር የወረሰው ቤተሰብ የእግዚአብሔርን ስም ያስቀድማል። እግዚአብሔርም ያለው፡- ስሜ በሚጠራበት ሥፍራ ስሜን አከብራለሁ ነው። ይህ የእግዚአብሔር አባባል በብሉይ ኪዳንም ተደጋግሞ ተፅፏል። እግዚአብሔር ስለ ስሙ የሚጠነቀቅ አምላክ ነው። ስለ ስሙ ብሎ በፅድቅ መንገድ መራኝ ይላል ቃሉ።

5) በሕልውናው መታመን

«በሞት ጥላ እንኳን ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉን አልፈራም በትርህና ምርኩዝህ እነርሱ ያፀናኑኛል»፡- ይህ በመዝሙር 23 ቁጥር 4 ላይ ይገኛል። ዳዊት ሲዘምር አንድ ነገር አየ(አስተዋለ) እረኛው መጀመሪያ መጣ፤ እረኛው ሁሉንም ነገር ለበጉ ሰጠው፤ ከዚያ በኋላ በለመለመ መስክ ውስጥ ወሰደውና አሳረፈው፤ ከዚያ በኋላ ወደ ውኃ ዘንድ ወስዶ አጠጣውና አረካው፤ ከዚያ በኋላም ከመንጋው ተለይቶ መባዘን በሚፈልግበት ጊዜ ተመለስ አለው፤ ስለ ስሙ ብሎ በፅድቅ መንገድ መራው። በዚህ ሁኔታ ይህ መንጋ ተመችቶትና ደስ ብሎት እያለ አንድ ቀን ጭጋግ ነገር መጣ፤ አንድ ጥላ ነገር መጣ፤ ፀሐይ ጠፋ፤ የማይታይ ሆነ በሞት ሸለቆ ውስጥ ገባ። አንዳንድ ጊዜ እረኛው ሸለቆ ውስጥ ያገባሃል። አንዳንድ መንገዶች ላይ ትልቅ ተራራ

ሲኖር ተራራው ተቦርቦሮ በዚያ ውስጥ የመኪና ማለፊያ መንገድ ይሠራል። በዚያ ውስጥ በመኪና ስናልፍ ጨለማ ይሆናል ለጥቂት ጊዜ የሚታይ ነገር የለም። በእንደዚህ ዓይነት ጊዜ ነው እንግዲህ አንድ ሕዝብ፤ አንድ ግለሰብ ተስፋ የሚቆርጠው የእኔና የእናንተ ታሪክ ይህን ይመስላልና በጥንቃቄ እንከታተል።

እግዚአብሔር እየመራን ሕዝባችንን፤ ምድራችንን ለዘላለም ጠብቆ ተስፋውንም አደረገልን። አንድ ጊዜ እረኛውን እየተከተልን ስንሄድ ብዙዎቻችን ረካን፤ በዚያኑ ጊዜ እግዚአብሔርም አያስፈልገንም አልን፤ አባቶቻችን ወደራሳቸው መንገድ አዘነበሉ፤ ስለዚህ እንደበፊቱ የማይታይ ቦታ ውስጥ ገባን፤ የሞት ጥላ ውስጥ ገባን፤ በዚያን ጊዜ ፍርሃት፤ ጭንቀት፤ መከራም መጣ መውጫያና መግቢያ አጣን ወደ ቀኝ መሄድ የሚገባው ወደ ግራ ዞረ ስለዚህ እንዱ በእንዱ ላይ ተነሣ በሞት ጥላ ውስጥ ነውና ያለው ፍርሃት ስለያዘው ሁሉም ያለውን መወርወር ጀመረ ጭንቀት መጣ። ብዙዎቻችሁ በግል ደረጃም የምታልፉት በዚህ ውስጥ ነው። በሞት ሸለቆ ውስጥ ጌታ ሆይ ብርሃኑን የማየው መቼ ነው? ጌታ ሆይ ጭላንጭሉን የማየው መቼ ነው? ስለ እኔ ብዙ ተናግረሃል፤ ስለ ሕዝቤ ብዙ ተናግረሃል፤ ስለ ምድራ ብዙ ተናግረሃል፤ ስለ ሕዝባችን ያልተናገርክበት ዘመን የለም፤ ስለ ኢትዮጵያ ያልተናገርክበት ዘመን የለም፤ ዛሬም ደጋግመህ ትናገራለህ፤ በሚያውቁን ሕዝብ ትናገራለህ፤ በማያውቁን ሕዝብ ትናገራለህ፤ በቃልህ ትናገራለህ እግዚአብሔር ሆይ ታዲያ ከዚህ ሸለቆ የምንወጣው መቼ ነው? በብሉይ ኪዳን ውስጥ ሸለቆን የሚመለከቱበት አንደኛው መንገድ በሕዝቅኤል ምዕራፍ 37 ላይ ብትመለከቱት ሸለቆ ውስጥ ያለው የሞተ፤ ሕይወት የሌለው ነገር ብቻ ነው። በሞት ጥላ ውስጥ እንኳን ብሄድ ይላል፤ ነገር ግን በሸለቆ ውስጥ አንድን ሰው አቁሞ በረከት ወራሽ የሚያደርገው

ነገር ምንድን ነው? በሞት ጥላ ውስጥ በምናልፍበት ጊዜ ሸለቆውን ዘልቀን የበረከቱ ወራሽ እንድንሆን የሚያደርገን ምንድን ነው? ጥቂት ነገሮችን እንመለከታለን።

«በሞት ጥላ እንኳን ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር ነህ» የሞትን ጥላ፤ ሸለቆውን የሚያሳጥር የእግዚአብሔር ህልውና ነው። የእግዚአብሔር መገኘት ነው። ብዙ ጊዜ በሞት ሸለቆ ውስጥ በምንሆንበት ጊዜ እግዚአብሔር ነበረ ወይ? እግዚአብሔር አለ ወይ? በእውነትም እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ከሆነ ታዲያ ይህንን የሚሰማኝን ሕመም ለምን አይወስድልኝም? መከራዬን ለምን አይወስድልኝም? እንባዩን ለምን አያብስልኝም? በምድሬና በሕዝቤ ላይ የሚመጣውን መከራ እስከ መቼ ድረስ አየዋለሁ? በዚያን ጊዜ ነው ብዙ ነገር ውስጥ የምንገባው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አንድ አስደናቂ ታሪክ አለ። ዕንባቆም የሚባል የእግዚአብሔር ነቢይ ነበረ። እንደ ማንኛውም ነቢይ እግዚአብሔር ቀብቶ አስነሳው፤ አንድ ጊዜ ግን በሸለቆ ውስጥ ገባ እንዴት ወደ ሸለቆ ውስጥ እንደወረደ ባንረዳም ሸለቆ ውስጥ ሆኖ ነገሮቹ ሁሉ ተለዋወጡበት፤ ሰለዚህ እግዚአብሔርን «እግዚአብሔር ሆይ እስከ መቼ ጥያቄዬን አትመልስም» እያለ በምዕራፍ አንድ ላይ ብቻ ሰባት ጊዜ ደጋግሞ ይጠይቃል። አንተ ፃድቅ ነህ፤ መንፈስህን በእኔ ላይ አስቀምጠሃል፤ በእኔ ላይ ያለው መንፈስህ ፃድቅና እውነት ነው፤ አንተ ግን አትፈርድም፤ አመፅንና ግፍን አይተህ ተመልክተህ ዝም ትላለህ፤ እስከ መቼ ጥያቄዬን አትመልስልኝም እያለ ሲያንጎራጉር እንሰማዋለን።

በምዕራፍ ሁለት ላይ ደግሞ የሚያስደንቅ ነገር ሆነ። ዕንባቆም ነቢይነቱን ትቶ ሥራዬን ልቀይር ያለ ይመስላል፤ ነቢይ መሆን በቃኝ ጠበቃ እሆናለሁ አለ። ሰለዚህ አሁን ወደ አምባየ ላይ እወጣለሁ በተራራም ላይ እቆማለሁ እስኪ

እግዚአብሔር የሚመልስልኝን ስለ ክርክሬም የሚለውን እሰማለሁ አለ። እኔ አስፈላጊ ከሆነ ማስረጃዎች አሉኝ ማለቱ ነው። ማስረጃውን ይዞ ቆመ። አሁን ነቢይ መሆኑ ቀረ። ብዙዎቻችሁ ነቢያት መሆናችሁ ቀርቶ ጠበቃ ሆናችኋል። ስለ ምድራችሁ፤ ስለራሳችሁ ሕይወት፤ ስለ ሕዝባችሁ ሕይወት ጠበቃ ሆናችኋል። ይህንን የእግዚአብሔርም ነቢይ አድርጓል። እስኪ እሰማለሁ፤ ስለ ክርክሬ የሚናገረኝን እሰማለሁ እኔ ለሁሉ ነገር ማስረጃ አለኝ፤ እስኪ እግዚአብሔር የሚናገረውን እሰማለሁ አለ። ጠራኝ እወድሃለሁ አለኝ፤ ይህንን ሕዝብ በአብርሃም አማካኝነት በረከትን እባርከዋለሁ ብሏል። እስኪ እንዴት እንደሚወደኝና እንዴት እንደሚባርከን የሚለውን እሰማለሁ የሚል ይመስላል። ባቢሎናውያን መጥተው ሲፈጩና መከራ ሲያሳዩን ፍቅሩ የት አለ? እስኪ እግዚአብሔር የሚመልስልኝን አያለሁ ብሎ ሽንጡን ገትሮ ቆመ። ያኔ ዕንባቆም የጠበቃ ቦርሳ ካለው ብዙ ፋይልና ዶሴ ይዟል። ነቢይ በመሆን ፈንታ ከላሽ ሆነ። ብዙዎች ዛሬ እግዚአብሔርን በመክሰስ የምትኖሩ ናችሁ። ስለ ምድራችሁ፤ ስለ ቤተሰባችሁ፤ ስለ አገልግሎታችሁ ትከላላችሁ- ትከላላችሁ- ትከላላችሁ- ክሱ አያልቅም እግዚአብሔርም አይመልስም እናንተም መክሰላችሁን አትተውም እርሱም አይመልስም ሻረ እግዚአብሔር ሆይ፤ አምባዬ ላይ ቆሜአለሁ መልስልኝ - በል እስኪ ቁም ሲደክምህ ትቀመጣለህ ሻረ አምባዬ ላይ ቆሜአለሁ ያንተ አምባ ሸለቆ ውስጥ ነው። የእኔ ዙፋን ግን በላይ ነው። አትደርስም፤ አንተ ከፍ ባለ ሥፍራ ላይ ቆምያለሁ ብትልም ያለኸው በሸለቆ ነው። የእኔ ዙፋን ግን በላይ በአርያም ነው። ልትደርስ አትችልም፤ ከጥበቤ ጋር ልትወዳዳር አትችልም እኔን ልትከሰኝ አትችልም። ይልቁንም ስለ ሞራልህ አንድ ነገር ላድርግልህ አለው እግዚአብሔር። እግዚአብሔር እንዴት ድንቅ

አምላክ ነው። አንድ ነገር ላድርግልህ - በሰሜ ጠርቼሃለሁና - እግዚአብሔር ሆይ ምን ታደርግልኛለህ? ጥያቄዬን አልመለስክልኝም?

እግዚአብሔር ና ወደ እዚህ ውጣ ብሎ ወደ ተራራ አወጣው። እግሮቹንም በተራራ ላይ አቆማቸው። እግዚአብሔር በአወጣው ተራራ ላይ ቆመ ነገሩን ሲያይ ነገሩ ሁሉ ተለወጠ፤ «ምድር ሆይ ዝም በሉ እግዚአብሔር በዙፋኑ ላይ ነው» አለ። እኔ ተሳስቼ ነው የተናገርኩት እናንተ ግን በፊቱ ዝም በሉ ማለቱ ነበር። እንዴ ዕንባቆም ምን ሆነ? ከሸለቆ ወጣ፤ ከጨለማ ወጣ፤ የእግዚአብሔርን ክብር አየ። 'እግዚአብሔር በታላቅ ዙፋኑ ላይ ነው፤ እግዚአብሔር አይከሰስም፤ እግዚአብሔር ፃድቅ ነው፤ እግዚአብሔር መሐሪ ነው፤ እግዚአብሔር ድንቅ ነው፤ እግዚአብሔር ፍፁም ነው፤ አይከሰስም። ምድር ሆይ ዝም በሉ እኔም ተሳስቼ ነበር። ነቢይ ሆኜ የእግዚአብሔር መንፈስ እያለብኝ፤ የጠራኝን እግዚአብሔር በማምለክ ምትክ መክሰስ ጀምራ ነበርና ሰው ብቻ ሳይሆን ምድርም ጭምር እንደ እኔ እንዳትሳሳቱ ዝም በሉ' አለ።

እግዚአብሔር ሁኔታን ከመለወጡ በፊት እኛን ይለውጣል፤ እግዚአብሔር ምድርን ከመውረሱ በፊት ልጆቹን ይወርሳል። እግዚአብሔር አዕምሮአችንን በወረሰ ጊዜ እንለወጣለን። እግዚአብሔር በመጀመሪያ አካባቢውን አይለውጥም። ለቅዱሳን ያለኝ ዜና ይህ ነው - እግዚአብሔር ምድራችሁን ከመለወጡ በፊት እናንተን ነው የሚለውጣችሁ፤ እግዚአብሔር አገልግሎታችሁን ከመለወጡ በፊት እናንተን ነው የሚለውጣችሁ። ምክንያቱም ደሙን ያፈሰሰው፤ መንፈሱን የላከው ለምድር ሳይሆን ለእናንተ ነው።

ዕንባቆም በምዕራፍ ሁለት ላይ «ምድር ሆይ ዝም በሉ»

ከአለ በኋላ ምዕራፍ ሦስት ውስጥ መዘመር ጀመረ። አሁን ከሸለቆ ወጥቻለሁና እዘምራለሁ እያለ መዘመር ቀጠለ። ቅድም እግዚአብሔርን አትመልስም እያለ ሲሟገተው የነበረው ሰው አሁን አንተ ስትቆም ምድር ትንቀጠቀጣለች ማለት ጀመረ። እኔም ድምፅህን ሰማሁ ልቤም በውስጤ ቀለጠብኝ። አሁን ማድረግ የምችለው መክሰስ ሳይሆን አንድ ነገር ብቻ ነው። እርሱም «እግዚአብሔር በመቅደሱ ነውና አመልክዋለሁ» ድምፁን ሰማሁ እንኳን ወረቀቱ እኔም ቀለጥኩኝ፤ እንኳን የሰበሰብኩት የክስ ማስረጃ ቀርቶ እኔም ቀለጥኩኝ እንዲያውም እናንተ የእስራኤል ሰዎች ሆይ ስሙ ልንገራችሁ፡-

- ♦ በለስም ባታፈራ
- ♦ በጎችም በጋጥ ውስጥ ባይገኙ
- ♦ እግዚአብሔር ፀሎቴን ቢመልስ ባይመልስ
- ♦ እግዚአብሔር ቢያደርግልኝ ባያደርግልኝ
- ♦ እርሱ ግን ለዘለዓለም እግዚአብሔር ነው።

ለዘለዓለም የተፈራ ቅዱስ ነው፤ ለዘለዓለም የሚመለከ አምላክ ነው። እግዚአብሔርን በራሴ ልምምድ ወስኘው ነበር፤ እግዚአብሔርን በራሴ ሻንጣ ውስጥ ልከተው ነበር፤ እርሱ ግን በዚያ አልገባም አለኝ። ዛሬ ግን አወኩኝ ምንም ባይኖር ምንም ባይሳካ፡- እኔ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል

- ♦ በመድኃኒቴ ሐሴት አደርጋለሁ
- ♦ እግሮቼን አጠንክሮ በተራራ ላይ ያቆመኛል
- ♦ ከዚህ በኋላ ግን ሸለቆ ውስጥ አልወርድም። ይላል።

እግዚአብሔር እኛን ሲወርሰን ከሸለቆ ውስጥ እጁን ዘርግቶ ያወጣናል ። ከማጉረምረምና ከእልከኝነት ሕይወት ያወጣናል፤ የራሳችንን መንገድ ከመፈለግ ያወጣናል፤ በራሳችን ጥሪና ቅባት ምክንያት እንዳንታበይ ያደርገናል፤ ከሸለቆ ያወጣናል።

ዳዊትም «አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉን አልፈራም» ለምን? «በትርህና ምርኩዝህ እነርሱ ያፅናኑኛል» የእግዚአብሔር በትር - የእግዚአብሔር ተስፋ ናት፤ የእግዚአብሔር ቃል ናት። የእግዚአብሔር ምርኩዝ - መንፈስ ቅዱስ ነው። ጨለማ ሲመጣ፤ ሌላ ነገር ሁሉ በሚጠፋበት ጊዜ እግዚአብሔር በእውነት ጠርቶኛል ወይ? ይህ ከሆነ ለምን ይህ ይሆናል? እኔ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንኩኝ በዚህ ጨለማ ውስጥ ለምን አልፋለሁ? በምንልበት ጊዜ እግዚአብሔር የሚለን ልጄ ሆይ እዚያ ውስጥ ከመግባትህ በፊት ያልኩህን ቃል ታስታውሳለህን? በጨለማ ጊዜ የምታፅናናን የምታፈራ በለስ አይደለችም። ነገር ግን የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል ነው፤ የእግዚአብሔር መንፈስ ነው። ተስፋውን ያልጨበጠ ሕዝብ በሸለቆ ውስጥ ማለፍ ታላቅ መከራ ነው የሚሆንበት። በመከራ ዘመን እግዚአብሔር እኛ ባሰብነው መንገድ በማይሠራበትና እኛ ባሰብነው ሰዓት በማይደርስበት ጊዜ የእግዚአብሔር አሳብና የእኛ አሳብ በሚለይበት ጊዜ ያ የመከራ፤ የሸለቆ፤ የደመናና የሞት ጥላ በሚያንገሣብብንና በሚያስፈራራን ጊዜ የሚያቆመን የእግዚአብሔር የተስፋ ቃልና የእግዚአብሔር መንፈስ ነው።

ስለዚህ - «በትርህና ምርኩዝህ እነርሱ ያፅናኑኛል።» እግዚአብሔር እንደ ሕዝብ በምሕረቱ እየመራን ከመጣ በኋላ አንድ ሸለቆ ውስጥ ገባን በዚህ ጊዜ አንዳንዶች እግዚአብሔር እንደዚህ ከሆነ አንፈልገውም ብለው ሄዱ። ሌሎች ደግሞ እግዚአብሔር የተናገረው እውነት ነውና ከእርሱ አንለይም ብለው ከእርሱ ጋር ተጣበቁ። የምድራችንም ታሪክ ይህንን ይመስላል። ዛሬ ብዙዎቻችን ሸለቆ ውስጥ ሆነን እግዚአብሔር ሆይ ተስፋህ መቼ ይፈፀማል እያልን እየጮህን ነው። መቼ ነው በረከትን የምንወርሰው? እንላለን። እግዚአብሔር ደግሞ ተስፋህን ጨብጥ

እንደ መንፈሴ ምሪት ሂድ ነው የሚለው። ሥጋ በበኩሉ ብቅ ይልና ከመንፈስ ምሪት ጋር ይታገላል። እግዚአብሔር ስለ ኢትዮጵያ ይህን ያህል ከተናገረ ታዲያ ስለ ምን አይፈፀምም? የሚል ጥያቄ እንድንጠይቅ ያደርገናል። ነገር ግን በዚያ ሸለቆ ውስጥ ስናልፍ መከራችንን መሸከም በሚሳነን ጊዜ፤ መሰማቱም እንኳን በሚሰለቸን ጊዜ በዚያ ተስፋ ቆርጠን ስንሄድ አንድ ቀን፤ ወደ ብርሃን እንወጣለን። ወደ ብርሃን በምንወጣበት ጊዜ የሚመግቡን አሜሪካ፤ ዩናይትድ ኪንግደም፤ ፈረንሳይ ሌሎች አይደሉም። ከዚህ ሸለቆ፤ ከዚህ ጨለማ ስንወጣ የሚመግብን የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ነው።

6፡ በረከቱን መቀበል

ዳዊት በመዝሙር 23 ቁጥር አምስት ላይ ይህንን ነው የሚለው፡- «በፊቴም ገበታን አዘጋጀህልኝ» ይላል። ገበታን ለሕዝባችን የሚያዘጋጅ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ነው። ነገር ግን ከሸለቆ ውስጥ መውጣት ያስፈልጋል። ከዚያ በኋላ የማንንም እጅ አይተን አንኖርም፤ ከዚያ በኋላ ከማንም መለመን አያሻንም። ከሸለቆ ስንወጣ በጠላቶቻችን ፊት ለፊት ጌታ እግዚአብሔር ገበታን ያዘጋጅልናል። ዛሬ ብዙዎች የጠሉን አሉ። ስማችንም እነዚህ ድሆች፤ እነዚህ ለማኞች ነው። ለምንድነው አርሰው የማይበሉት? ለምንድነው እርስ በእርሳቸው በሰላም የማይኖሩት? ምንድናቸው እነዚህ ሰዎች? እንባላለን። አሁን ግን በቃን። ደከመን። ሕዝቤ ሆይ መልካም ዜና አለኝ ስማ እንደ እግዚአብሔር አገልጋይ ይህን እናገራለሁ የሠራዊት አምላክ እግዚአብሔር ከሸለቆ ውስጥ ተስፋውን ቃሉን ጠብቀው ለሚመጡት የሚያደርግላቸው ነገር አለ፤ ከሸለቆ ወጣ እንዳሉ

ታላቅ ማዕድ በፊታቸው ተዘጋጅቶ ይጠብቃቸዋል። ያንን ያዘጋጀው የሰው እጅ አይደለም። ያንን ያዘጋጀው የሠራዊት ጌታ የእግዚአብሔር እጅ ነው። በዚያን ጊዜ ጠላቶቻችን እያዩ ከየት መጡ እነዚህ? ማን ሰጣቸው? እንዴት ይህ ሁሉ ተዘጋጅባቸው? እርዳታው ከሰሜን ነው? ከደቡብ ነው? ከምሥራቅ ነው? ከምዕራብ ነው? የመጣላቸው ይላሉ። ከሰሜን፤ ከደቡብ፤ ከምሥራቅ፤ ከምዕራብ አይደለም ከሠራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው። ዛሬ የናቁንና የጠሉን ፊት ለፊት እያዩ በልተን እንጠግባለን።

ዛሬ በአገራችን በመንገድ ላይ የሚያድሩ አሉ፤ ሳይበሉ የሚያድሩ ብዙዎች ናቸው። በመከራ ውስጥ የሚያልፉ በመከራ ውስጥ የሚያልፉ ቁጥር ስፍር የላቸውም፤ ነገር ግን ሽለቆው ያበቃል፤ የሞት ጥላ ያልፋል። የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔርም ማዕድን ያዘጋጃል። ከእግዚአብሔር ማዕድ ከበላን በኋላ እንደ በፊቱ ተመልሰን በራሳችን ማንነት የምንኮራበት ዘመን አይመጣም። ከእግዚአብሔር ማዕድ ከበላን በኋላ የምንኖረው በንጉሥ በእግዚአብሔ ፀባዖት ቤት ነው።

በብሉይ ኪዳን ውስጥ የምናገኘው አንድ ታሪክ አለ። (2ኛሳሙ.9) ዳዊት እባካችሁ ለጓደኛዬ ለዮናታን ቸርነት አደርግለት ዘንድ ከቤቴ የቀረ ሰው ይኖር ይሆንን እዩ አለ። እነሱም አንድ ሽባ ልጅ ቀርቷል እንጂ ምንም የለም አሉት። ያንን ሽባውን ልጅ አምጡልኝ አለ። ያም ልጅ የዮናታን ልጅ የሆነው ሜምፊሶስቴ ነበር። ያንን ሽባ ልጅ ማንም ያላሰበውን፤ የተጣለውን አመጡት በዚያን ጊዜ ዳዊትም አንተ ሆይ ሰለ አንተ አይደለም ነገር ግን ስለአባትህ ብዩ ቸርነትን አደርግልሃለሁ። ከዛሬ ጀምሮ አንተ በገበታዬ ላይ ትቀመጣለህ፤ ከንጉሥም ገበታ ትበላለህ አለው። በዚያን ጊዜ ያ ሽባ ሰው ጌታ ሆይ እኔ እንደሞተ ውሻ የምሆነውን ሰው እንዴት በንጉሥ ገበታ

ታስቀምጠኛለህ አለው። ዳዊትም ስለ አንተ ብዬ አይደለም ነገር ግን ስለ አባትህ ብዬ ነው። ከአባትህ ጋር ላንለያይ ቃል ኪዳን ነበረን አለው። እግዚአብሔር ለእኔና ለእናንተ ዛሬ ከማዕዱ የሚያበላን ስለሚገባን አይደለም። ነገር ግን ስለ ቃል ኪዳን ሲል ነው። ዳዊት ሜምፊሶስቴን ቁጭ ብለህ ትበላለህ አለው። ከዚያ ቀን ጀምሮ እስከ ዕድሜ መጨረሻው ድረስ ያ ሽባ ሰው ከንጉሥ ገበታ ይበላ ነበር።

እግዚአብሔር ፊቱን ወደ እኛና ወደ ምድራችን በሚመልስበት ጊዜ እና ባለንበት ቦታ በሚያስበን ጊዜ ከፊቱ ማዕድን ከበላን በኋላ የሚሆን ነገር አለ። ይኸውም በዚህ በመዝሙረ ዳዊት ምዕራፍ 23 ቁጥር 5 ላይ «ራሴን በዘይት ቀባህ» የሚለው ነው።

7፡ የአገልግሎትን ቅባት መቀበል

ከበላን በኋላ መቀባት አለ። ተርበን ስንበላ የምንጠግብ አይመስለንም ነገር ግን የእግዚአብሔር ገበታ ሁሉን ያጠግባል። በልቶ የጠገበው ሁሉ ደግሞ በዘይት ይቀባል። ድርቀት የለም፤ ቅባቱ በላይም ይወርዳል። ከዚያ በኋላ ውጊያ የለም፤ ከዚህ በኋላ ግፊት የለም ታናናሾች ታላላቆችን ያከብራሉ። የጠፉትም ይመለሳሉ። ዳዊት ከዚህ በኋላም «ፅዋዬም የተረፈ ነው» ይላል። ከጉድለት አናገለግልም በትርፍ እንጂ። ከዚህ ከሞት ሽለቆ ከወጣን በኋላ የምናገለግለው ከሙላት እንጂ ከጉድለት አይደለም። ለእግዚአብሔር የምንኖረው በሙላት እንጂ በጉድለት አይደለም። ፅዋዬ የተረፈ ነው። ስለዚህ ነው በረከትን ልትወርሱ ተጠርታችኋል ያለን ጴጥሮስ ። የእግዚአብሔር በረከት ከእኛ በላይ ነው።

ከሸለቆ ስንወጣ ሌላ የሚሆነው ነገር በቁጥር ስድስት ላይ የሚገኘው ነው። «ቸርነትህና ምሕረትህ በሕይወት ዘመን ሁሉ ይከተሉኛል በእግዚአብሔር ቤት ለዘለዓለም እኖራለሁ» ዛሬ ሕዝባችንን ስስታም ያደረገው ፍርሃት ነው። ከሸለቆ ስንወጣ ግን ፍርሃት አይኖርም። ፍርሃት ያበቃል። የሕዝባችን የስስት ምክንያት ወይም መነሻ ፍርሃት ነው። ዛሬ በልቻለሁ ነገ ባይኖረኝ ምን እሆናለሁ? ይላል። ስለዚህ ለእግዚአብሔር ሥራ ከምስጥ ትንሽ ለራሴ ብይዝ ይሻላል። ያኔ ግን ከሸለቆ ስንወጣ እንደዚያ አንልም ቸርነትህና ምሕረትህ በሕይወቴ ዘመን ሁሉ ይከተሉኛል ስለዚህ ለነገ አልጨነቅም። እግዚአብሔር ዛሬ አድርግ የሚለኝን አደርጋለሁ። እግዚአብሔር ዋስትናችን ይሆናል። ከሸለቆ ውስጥ ከወጣን በኋላ ዋስትናችን ያለን ነገር ሳይሆን እግዚአብሔር ብቻ ይሆናል።

ከዚህም በኋላ ነፍሳችን ልትናፍቀው የሚገባውን ነገር ዳዊት ይናገራል፦ «በእግዚአብሔር ቤት ለዘለዓለም እኖራለሁ» በእግዚአብሔር ቤት ሆኖ እግዚአብሔርን ማገልገል እንዴት ደስ ያሰኛል። በእግዚአብሔር ቤት ሆኖ ለእግዚአብሔር መኖር ፦

- ♦ ክብሩን እያዩ እግዚአብሔርን ማገልገል
- ♦ ታላቅነቱን እያዩ እግዚአብሔርን ማገልገል
- ♦ ቅድስናውን እያዩ እግዚአብሔርን ማገልገል
- ♦ ክቡርነቱን እያዩ እግዚአብሔርን ማገልገል
- ♦ ድንቁን እያዩ እግዚአብሔርን ማገልገል
- ♦ ምሕረቱን እያዩ እግዚአብሔርን ማገልገል እጅግ ደስ ያሰኛል።

እኔ በእግዚአብሔር ቤት እኖራለሁ አገልግዬ መጥቼ እግዚአብሔር በሌለበት ሥፍራ አልኖርም ። ነገር ግን ወደ ቅድስናው እመጣለሁ፤ በምሕረቱ እታመናለሁ ምሕረቱን አየዋለሁ፤ ቅድስናውን አየዋለሁ ስለዚህ እግዚአብሔር በሌለበት ሥፍራ አልኖርም። «የሚያገለግለኝ ይከተለኛል እኔም ባለሁበት ባሪያየ በዚያ ይሆናል» አለ ጌታ ኢየሱስ። ስለዚህ እኔም በእግዚአብሔር ቤት ለዘለዓለም እኖራለሁ። ዛሬ እንደ ሕዝብ የምናልፈው በሞት ጥላ ሥር ነው፤ በሸለቆ ውስጥ ነው። በሸለቆ ውስጥ ስናልፍ ተስፋ ይመነምናል፤ በተለይ ሲቆዩ ተስፋ ይመነምናል። ጭላንጭል ስናጣ ውሸት ይመስለናል፤ እጃችን ይደክማል። ነገር ግን ዛሬ በምንም አይነት ሁኔታ በግል በሸለቆ ውስጥ ብናልፍም እግዚአብሔር ከልጆቹ አይለይም። እግዚአብሔር በሞት ሸለቆ ውስጥ ከእኛ ጋር ሆኖ ብርሃን ይሆናል። ክፉውን ይጥላል።

- ♦ እግዚአብሔር መልስ ነው።
- ♦ እግዚአብሔር ሕይወት ነው።
- ♦ እግዚአብሔር ተስፋ ነው።
- ♦ እግዚአብሔር አፅናኝ ነው።
- ♦ እግዚአብሔር ብርቱ ነው።
- ♦ እግዚአብሔር ሁሉም ያለው አምላክ ነው።

ስለዚህ በሞት ሸለቆ ውስጥ እንኳን ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉውን አልፈራም። የተናገርከኝ ቃል ለዘለዓለም ፅኑ ነው። የሰጠኸኝ መንፈስህ የምታመንበት፤ የምደገፍበት ነው። እርሱም አፅናኝ መንፈስ ቅዱስን እልክላችኋለሁ ብሎ ልኮታልና አፅናኙ መንፈስህ ከእኔ ጋር ነው። ስለዚህ በጌታዬ ታምኜ እቆማለሁ። ነገር ግን ከሸለቆ ስንወጣ እግዚአብሔር ገበታውን አዘጋጅቶ ይጠብቀናል። እግዚአብሔር ቃል ኪዳንን ይፈጽማል።

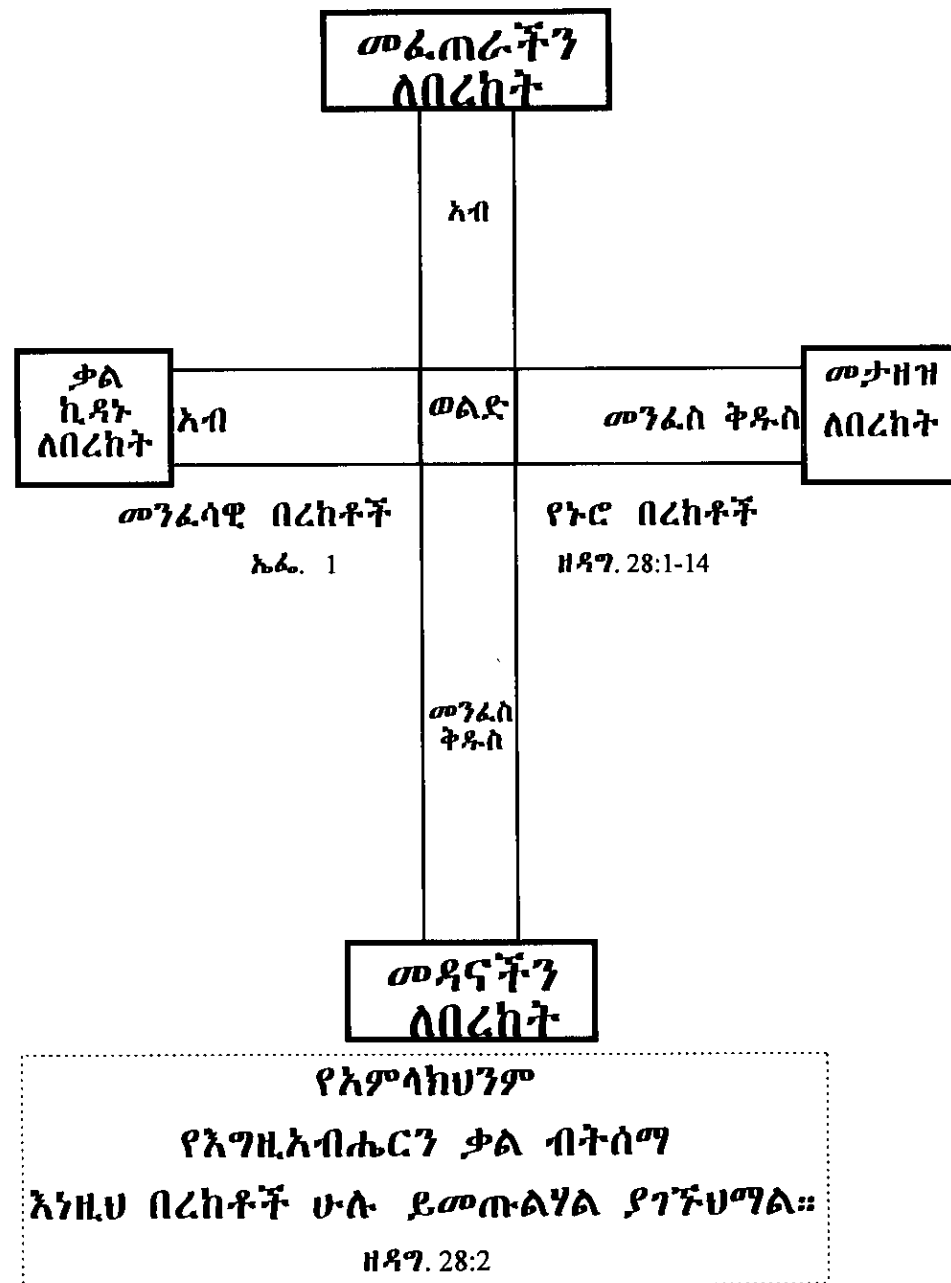
ወገኖች ከዚህ ሁሉ በፊት ግን እግዚአብሔር ከእኔና ከእናንተ እንዲሁም ከምድራችን የሚፈልገው ነገር አለ። እግዚአብሔር ለእኛ በረከቱን ከማውረሱ በፊት እኛን ሊወርሰን ይፈልጋል። ውርሱ እንሆንለት ዘንድ፤ የተሸከምነውን የማይጠቅም ነገር ሁሉ እንጥል ዘንድ፤ እኛ ይጠቅማል የምንለውን እንጥል ዘንድ እግዚአብሔር ልጆቹን በሞት ሸለቆ ውስጥ ያሳልፋል። ሰው በመከራ ውስጥ በሚያልፍበት ጊዜ የማይጠቅመውን ነገር ሁሉ ይጥላል።

እግዚአብሔር አስቀድሞ እኛን መውረስ ይፈልጋል ለእግዚአብሔር ትፈቅዱለታላችሁ?

- ◆ ምድራችሁን እንዲወርስ?
- ◆ ሕይወታችሁን እንዲወርስ?
- ◆ ኑሮአችሁን እንዲወርስ?
- ◆ አገልግሎታችሁን እንዲወርስ?
- ◆ ትዳራችሁን እንዲወርስ?
- ◆ የፀጋ ስጦታችሁን እንዲወርስ?
- ◆ ሥራችሁን ሁሉ እንዲወርስ ትፈቅዱለታላችሁ?

ጌታ ኢየሱስን ያላገኘ ሰው ያለው በሞት ጥላ ውስጥ ነው። የሞት ጥላ የሚያበቃው ወደ ክርስቶስ ስንመጣ ብቻ ነው። እርሱ ብርሃን ነው። ስለዚህ ከመከራ፤ ከፍርሃት፤ ከጭንቀት፤ ከሸለቆ አውጥቶ ወደ ዘለዓለም ተስፋ ያመጣናል። እርሱ በጨለማ ውስጥ ብርሃን ይሆናል፤ ተስፋችሁን ያድሳል።

እግዚአብሔር በረከቱን ከመውረሳችን በፊት ሊወርሰን ይፈልጋል። የእርሱ ውርስ ከሆንን በኋላ በረከቱን ያወርሰናል።

የክብሩ ወንጌል አገልግሎት

የክብሩ ወንጌል አገልግሎት - ምዕመናንን በመንፈሳዊ ሕይወታቸው በይበልጥ እንዲያድጉ ለማበረታታትና የአገልግሎት ጥሪ ያላቸውን ለእግዚአብሔር ሥራ በቃሉ ለማስታጠቅ የተቋቋመ መንፈሳዊ ድርጅት ነው። ይህንን ዓላማ የሚያከናውነው፡-

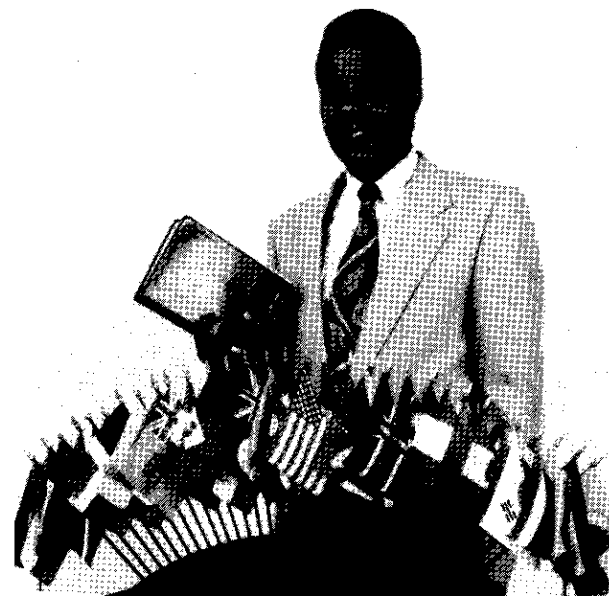
- 1▶ መንፈሳዊ መጻሕፍትን በመጻፍ
- 2▶ የትምህርት ካሌቶችን በማቅረብ
- 3▶ ለመንፈሳዊ መሪዎች አውደ ጥናቶችን በማዘጋጀት
- 4▶ በመንፈሳዊ ስብሰባዎች ላይ በመገኘት አገልግሎትን በመስጠት ነው።

የክብሩ ወንጌል አገልግሎት ለእግዚአብሔር ክብርን የሚሰጥና ለቅዱሳን በረከት የሚሆን አገልግሎት ለማበርከት ጸሎት እጅግ ስለሚያስፈልገው በጸሎትዎና እግዚአብሔር ባስቻሉት ሁሉ ይተባበሩን።

ደራሲው ያሳተማቸው መጻሕፍት

- 1▶ ክርስቶስ በማደሪያው ድንኳን ውስጥ (የመጀመሪያው እትም)
- 2▶ አገልግሎትና የጽድቅ አክሊል ለመንፈሳዊ መሪ
- 3▶ ከዚህም የሚበልጥ
- 4▶ አገልግሎትና የጽድቅ አክሊል
- 5▶ ክርስቶስ በማደሪያው ድንኳን ውስጥ (ሁለተኛ እትም)
- 6▶ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ
- 7▶ በአገልግሎትና በራእይ ማደግ
- 8▶ ሰማያዊ በረከትን መውረስ

ETHIOPIAN EVANGELICAL CHURCH
9160 CARLISLE RD.
DALLAS, TX 75218

ወንድማች ዶ/ር አለሙ ቢፍቱ የጌታ ኢየሱስ ወንጌል ሰባኪ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ፣ የመንፈሳዊ መጻሕፍት ደራሲና መሪዎችንና አገልጋዮችን ለማሠልጠንና ለማደራጀት እግዚአብሔር ከባድ ሸክም የሰጣቸው የክርስቶስ ባሪያ ናቸው። ገና ወጣት ሆነው ኢትዮጵያ በነበሩበት ጊዜ በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያናቸው ብቻ ሳይሆን በተለያዩ መንፈሳዊ ድርጅቶችና ስብሰባዎች ላይ በሰጡት አገልግሎት ብዙዎቻችን ተባርከንበታል፤ እድገትንበታልም። ወደ አሜሪካም ከመጡ በኋላ እግዚአብሔር ከመካከላችን ካስነሳቸው መሪዎች አንዱ ስለሆኑ በየቦታው በመዞር ያልተቆጠበ አገልግሎት በመስጠት ላይ ናቸው።

ዶ/ክ አለሙ ከሚሸጋገሩ የኢቮርሲቲ የዶክትሬት ዲግሪዎቻቸውን አግኝተው በዚህ የኢቮርሲቲ ውስጥ ረዳት ፕሮፌሰር ሆነው ለሦስት ዓመት ተኩል ሠርተዋል። በአሁኑ ጊዜ ደግሞ ከምጋሽን ኢንተርናሽናል በተባለው ክርስቲያን ድርጅት ውስጥ የመሪዎች አሠልጣኝ በመሆን በዓለም ዙሪያ አገልግሎታቸውን ይሰጣሉ።

በተጨማሪ ባለፉት ሦስት ዓመታት እግዚአብሔር የሰጣቸውን የአገልግሎት ራእይ በመከተል “የክብሩ ወንጌል አገልግሎት” የተባለውን መንፈሳዊ ድርጅት መሥርተው መንፈሳዊ መጻሕፍትን በመጻፍና የትምህርት ካሌቶችን በማዘጋጀት እንዲሁም ለመንፈሳዊ መሪዎች አውደ ጥናቶችን በመስጠት የእግዚአብሔርን ሕዝብ ያገለግላሉ። ይህን ድርጅት እግዚአብሔር የበለጠ እንዲጠቀምበትና ለብዙዎች በረከት እንዲያደርገው ሁላችንም በጸሎት፣ በሃሳብና በተለያዩ መንገዶች አብረናቸው እንቁም።

ዶ/ር አለሙና ባለቤታቸው ወ/ሮ ገነት ያዕቆብ ከሁለት ልጆቻቸው ኪያና አማኑኤል ጋር የኮሎራዶ ነዋሪ ናቸው።